

Ko es peeredseju un peedsirdeju.

Stahsti par lauschu sadsihwi Baltijā.

M. Silina

pastahstiti.

I. krahjums:

1. Zelā.
2. Mahjā.
3. Muijschā.

10525

drift.

Nīgā,

J. Kapteina komisija, leelajā Rehninu eelā Nr. 10.

1888.

Il kalenda *„Altbalss“* peelikuma.

Ro es peeredseju un' peedsirdeju.

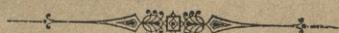
Stahsti par lauschu sadishwi Baltijâ.

M. Silina

pastahstiiti.

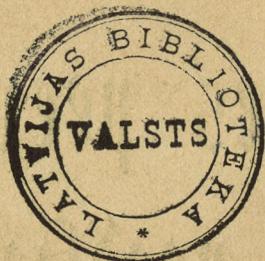
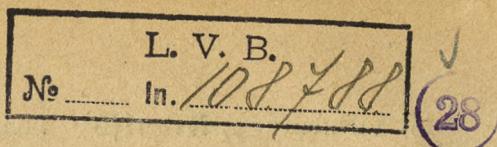
I. krahjums:

1. Zelâ.
2. Mahjâ.
3. Muijschâ.

Nigâ,

J. Kapteina komissjâ, leelajâ kehniku eelâ Nr. 10.
1888.

Дозволено цензурою — Рига, 5-го сентября 1888.

Drukats pēc A. f. Grothusa, Rīgā, Vaſtejaš plazī № 8.

Zelā.

Bij wasaru, feena laika fahkumā, un faulite dedſinat dedſinaja, kā jau pa laikam ap Zahneem. Wehl nebij fahzees pahrleezigais leetus, kam to rudenī gandrihs pawifam bij ispoſtit ſemkopju zeribas.

Gribēju notapt iſ ūahdu muhſu maſas tehviļas widuzi. Nefadabujis zela beedrus, kā wehlejos, dewos weens pats zelā. Iſkuhlees pilfehtas putekleem zauri, biju klajā.

Saulite, no rihta zehleena labu gabalinu notezejusi, fahla jau ſildit; tomehr weetam wehl miſeja rasas pileeni, daschdaschadi laisti-damees, un weegla rihta puſhmaina tillo ſchad un tad eeschuschinajas pa kuplajam Wahzemes apsem, kas gar zelmalī redzejās rindā fastah-ditas. Ais grahwja taħlu jo taħlu lihgojās lekni ahbula un labibas lauki, bet, taħlaku ejot, drīhs ween iſſuda fħis kuplais falums, zil-welu roku darinatais. Kury neſneedſas wairiſ pilfehtas treknuns, tur ſeme iſskatijsa taħda ta ihsten bij — pelekas fmilts taħpas, gan-drīhs bes kaut taħda sala fahles steebrina, kur pat fihkajai preediti gruhti ſadabut farous augamos ſpeħħus. Bet te wehl ſħur tur gar zelmalī taħdi nametli un, gabalinu eesahnus, fabrikas ſkursteni. Te zilwekeem darbs un maise, ta pats farwā prahṭa domaju.

Wehl taħħdu gabalinu, bet tad azu preeſchā rehgojās aktal tikai fmilts taħpas, fakrupuſchajam preeditem, fuħnu apaugufħas, peleko, faules karstumā fakaltuſčho — mesħs itin taħds, taħds jau Latwijai wairak juhdschu platumā gandrihs wiſapkaħrt gar juhmali.

Gahju fħo zetu pirmo reis; tadehli ari nahżas, taħħdu juhdsi noſtaigajufħau un gar zelmalī zita neka patihlamaka neredjejuſħam, fħis poſta widuzis man iſlikas it kā bes gala. Ir retumis ween tikai pamanijsa kaut kur taħħdu zelinſch fahnis nogreesħamees. Gan laikam tilpat reti te ari taħħdu zilweku miteklis bij tuwumā. Bet ko tad laj zilweks laba ir buħtu ſadarijis taħħda tuħxha widuzi, kur pat ne kozinam laħga netiħk aupt.

Apniżiſ, raudiſju fħo to pahrdomat; bet tas man negribeja nn negribeja iſdotees, kā jau pa laikam, kaf ko dara ar nodomu.

Plikas fmilsts kahpas, panikhufchàs preedites, faktupufchàs, gandrihs bes kahda pawehna — tas bij wifs, kas stahweja man weenmehr ažu preefchà un nelahwa neko nopeetnaku eedomatees. Behdig i panehmos ewehrot zela laudis, ko fatitu, waj kas man pabrauza garam. Bij to ne masums, kà jau pilfehtas mala, un schurpbrauzeji wif gan-drihs baltin balti nopytejufchi, gan laikam tahlaku zelu jau nahkufchi, no otrapus mescha warbut. Brauza daschadi laudis: gan lepneem, gan prasteem rateem, gan bagati, gan nabagi — zit no wirfus wareju spreest, gan ari tahdi, kas gruhti peeskaitami pee scheem waj pee teen. Bet kas gan tee wif tahi?

Wina fmalkà farite, baltajeem gihmischeem eekchà un kutscheeri us buka, ta pateeñ wed us pilfehtu kahdu fungu familiju; no tureenes tee pa dsejzelu brauks us juhrmali, tur ispreezeates pa farsto waferas laiku. Mahjà scheem fungem gan laikam garfch laiks. Nepatihk wairs teem jaula, plafchà parka, dslakajam grawam, augstajeem tilteem tam vahri; newitina wairs tos thrais upites uhdens, kas pafcheem mahjà pa paleju tschurkst, teem nepeeteek ehrtàs istabas, augstajeem, gaifchajeem logeem, kur waferu tik wehfi un patihkami, kaut faulite ahra ir deesin kà dedsinatu — Wini brauz us juhrmali. Ta jau wif fungi mehöd darit. Pawasara maksañanas fainmeeki wif jau no-darijufchi, un kas wehl bij us kahdam nedelam atluhgufchées, tee nule pat wif naudu fanefufchi. War jau ari fungi braukt us juhrmali, jo — kur wifs ne-ees pa kahrtai, tur jau muischkungs gan sinas, kas darams.

Bet ne — ta warbut naw pareisi. Sirmais kungs tai karites stuhrí laikam firgst ar kahdu gruhti ligu — winch tahds bahls, no-wahrdsis; warbut tas zela us Kemerem. Pagasta laudis gan ar schehlabam redseja sawu fungu aissbrauzam un nowehleja tam driji atweselotees. Winch teem labs kungs. Mahjas jau wifas pahrdewis par dsimtu — par mehrenu zenu, un dascham labam pagasta jaunellim peepalihdsejis isspeestees skolas gadeem zauri — tikai par paldees. Winch labs kungs — warbut.

Tur atkal zits kahds brauzejs. Prahwais schkimelis, tamboru ratos eejuhgts, rikschot rikcho; redsams, ka tas jau paradis street, wajaga tik pahtagu papliufchinat. Brauzejs pats plezigs, gehrbees kà pilfehtneeks; waigs winam tulks, gandrihs ustuhzis, Tas pateeñ waj nu meesneeks, waj kahds pagasta skrihweris. Jo waj tad gan masums to kulu, ko pa weena pafcha mehnescha laiku prahweneeki esteepj skrihweru funga kulkà; un kur nu wehl wif tee "filee" un "fahrfanee," kas pa galda apafchu pafchi tam eeflihd faujà. Ratrs jau sin, ka aif fahrfanà galda wif eet, kà skrihweru kungs grib. "Kà jau, skrihweru kungs, domajat, ta peerakstat," tas teefas wihrú spreedums. Un kà tad laj gan nebuh winam tulks.

Atkal pabrauza garam kahds no zelinekeem, gehrbees pirkta waferas mehteli; waj nebij tik kahds lauku skolotajs? Dehlu ratei winam ta tik fasisti kopà, firgelis tahds kumps, parefnu wehderu, ausu laikam maš ween ehdis; pats tomehr tas likas jautrs;

laikam naw wałas dauds ko domat par sawu knapo pahrtiku. Mahjā winam, bes skolas darbeem, jawada wehl dseodataju koris, japharjsin grahmatu krahtuve; un nu tas brauz us pilfehtu, fapirktees notes, grahmatas, waj pabuht ari kahdu brihdi „Latweefchu beedribas” namā. Tur issinots konzerts. Ja, ja, tas pateesi bij kahds skolotajs, latwju tautas ihstais kopejs un audzinatajs, winas nahlotnes nodibinatajs.

Bet tur wehl kahds wihrs, gehrbees paschaustas drehbes; folo tas pahris miltu wesumeem blakus. — Waj nebuhs fainneeks. Sirgs tam naw no labajem; pats winsch tahds noruhpis. Ko gan tas brauz tagad pilfehtā — ihti tai laika, kad ifkatram jaraujas gar mahju darbeem, feemu, ahbulini sawahzot? Waj tik nebuhs ta: pawafari winsch lungam atluhdsees, renti kahdas nedelas pagaidit, domadams tatschu kaut kā fadabut wajadīgo naudas teesīnū; zereja, par wafaru nauda kur eenahfschot, jeb winsch to no kahda aishnemfchootees, bet laiki gruhti, ifkats rautin eerahwees pats sawā alinā. Nu tas brauz pahrdot sawus fehklai noliktos rudsus; fehjamā laika raudsis kaut kā ifkultees. — Ah, un zik godbijigi winsch pazet zepuri, mani svezinadams; ta gan laikam tas paradis ifkattru godat, kam pirktaas drehbes mugurā.

Gabalini tahlat attkal zits kahds wihrs, pirmejam lihdīgi gehrbees, tapat folodams wesumam blakus, bet fmagi jo fmagi peekrautam; turpat ari wehl otrs wesums. Gan laikam ari semkopis — fainneeks; waj tas ari tik nebrauz pilfehtā aif tahdam pat raisem, kā pirmitejais? Ne, tomehr neleekas wis. Wina pilnais waigs, drofchās azis, paschapsinigi noraudstidamās, tas wifs leezina, ka naw dauds ruhpju peeredsejis, ka naw paradis zitu preefschā lozitees. Sawu iżgħajjusħa gada raſħu gan laikam winsch tamlabad tik tagad wed pahrdot, ka domi wafaru dabut augħtak tirgu neka feemu, kad tatschu gandrihs ifkats rauġa sawu labibas padominku pahrweħrist nepeezeeschami wajadīgħa naudā. Mahjas tas jau sen eepiżiż par d'simtu un nule beidhs ismaksat. Winsch tagad sawa pascha lungs — — tikai ne pirkos pilfehtneeku swahrkos.

Bet kas tad gan tas, kas eet aif ta oħra wesuma? Saimneekam tas no waiga zitadi lihdīgs, tikai ne tik turrigs meeħas; ari apgehrbs wairak apdilis un kahjās ne wis saħbaki, bet pastalas. Ni ja, nebuhs zitadi — tas fainneekam braħlis — fenak, tagad wina algadiss. Wezakais braħlis bij mahju mantineeks un jaunakais palika phee wina par kalpu, nedabujiż winsos agrakos laikos nelahdas zitas mahzibas, nei skolā, nei kahdā amata. Winsch nefinja un neprata zitadi kā pagreestees, un nu tas palizis un beigs sawas muhscha deenax tais pasħbos teħwa teħwu pakħbos, bet neba sawa pascha telkas miħdams.

Ta' weħrodams un pats sawa prahħa spreedsams, pateesi biju aismirris pelekas fmilts kahpas; nemaniju pat, ka faule, gandrihs jau pusdeena ġakħapu, aishween karsta k un karsta fahha sħildit — dedinat, tapat kā zitam deenam, jau kahdas nedelas diwi, trihs no weetas,

itin ka gribedama ar wisu fakni isdeldet fakaltschö fuhnu un retos jau gluschi balti isbalejuschos fmilgas steebrinus, ja, pat wehl wairak, — tur aij scheem mescheem, aij schim kahpam, kur sahfas araju lauschu tihrumi, tur isnihzinat fuhri gruhti semé eepuhleto pawafara fehjumu.

No werstes stabeem redseju, ka biju jau kahdas juhdses trihs nostaigajis; preezajos tadehk, pehdigi peenahjis pee kahda krogus, pa-fcha pirma pa wisu fchu zela gabalu. Nebij man nekahda wajadfsa steigtees; eegahju krogü un pahrlaidu tur karsto deenas laiku. At-puhtees im atspirdsinajees, gahju atkal tahlak. Gabalini pagahjis, eeraudfiju ne tahlu few preefchä trihs zitus zela gahjeius; steidsos tos panahkt. Bij man wehl labs gabals ko staigat; gribetu tadehk eetapt zela beedros. Jo zela, ihpafchi tahda, kahds man bij staiga-jams, nefas tatschu newar buht tik patihkami, ka, ja ronas kahds, ar ko parumatees, kaut ir par kaut kahdam neeka leetam.

Tinak peegahjis, redseju, ka minetee zela gahjeit wisi trihs weenkahrfschi lautini, ka eepreelsch biju domajis. Diwi no wineem bij gehrbuschees, ka jau pa laikam pilfehtas strahdneeki: sili peleki strihypainos kamjolos, jupki, waj ka wehl zitadi fauz fchu fwahrku weetä walkajamo kreklu. Kahjas abeem bij basas un pußwadmalas bikas uslozitas pahri par auflu weetam, gan laikam laj weeglaki buhru paeet; roka teem kahram kaut kur zetniale nogreesta nuihjina. Sahbatus bij abi pahrlifuschi pahr plezeem. Tretchais, iswilzees weena weste, fwahrkus nesa us rokas; bet mudigi wiensch tos uswilka mugura, tifko manija mani tuwojamees. Schee fwahrku bij pirkki, tomehr stipri ween jau apwalkati, tapat ari bikas, un sahbaki, pa-wifam schikhbi nomihteen papehjcheem; newareju ari lahga ißchikt, waj tee trahna sahbaki, waj wifiketi. Ahtrumä, tuvodamees, eeveh-roju tik, ka bij gluschi bruhni noplühknajufchi.

Nonahzis gahjeeme blakus, padewu labdeenu. Wisi trihs io laipni fanehma, sinkahrigi us mani pasfatidamees, bet foloja tad atkal fawdabam tahlak, gan laikam domadami, ka steigchö teem garam. Zif pawirchus wareju wehrot, tas teem pirktajeem fwahr-keem bij wehl gluschi jauns sehns, eebalhu waigu, ka jau pa laikam pilfehtneeki, kam darifchanas tikai pa istabu waj darbnizu. No otreem diweem weens wareja buht gadu 60 wezumä, vtrs pußmuhscha. We-zakais bij sema, drukna auguma, bet zitadi ka jau zilwels, kas muhscha galan tuwu: ne wairs pilnos spehkos; eet tas gahja itin ka masuleet aiskus. Jaunakais bij wideja leeluma, pafaufa auguma, tomehr jau no wifus bij redsams, ka tas zilwels paßhos spehka gados.

Raudfiju ar faveem zela beedreem nahkt walodäs, pa dalai jau tamdehk, ka bij kaut kas jaruna, ja gribetu ar teem eet reisa, pa dalai atkal aij sinkahribas, ksalabad schee lautini zela, ihsti tai laikä, kad pat pilfehtneekam, ikkram, medz buht sel kaut zif darba un pelnas. Jo ka schee te nebij walas zilweli, to jau rahdija winu apgehrbs.

— Juhs gan laikam no pilsehtas nahkdami? es waizaju.

— Ja, no pilsehtas, atteiza juunakais no abeem strahdneefleem.

— Tad jau mehs wiß weena zela gahjeji, es pеebildu: — kad tad isnahzat?

— Jau schoriht; redsejam ari juhs; pagahjat mums gaxam, kur zelmale bijam nometufchees atpuhstees. Juhs gan laikam pa karfio laiku bijat frogū?

Te atminejos pateesi winus zelmale pamanijis. Biju tos noturejis par schofejas akminu skalditajeem, ko jau pahris weetās redseju aif sawam akmenu tschupam fehsham un knaukshinam.

— Bet kam tad juhs ari ne-eenahzat frogū? sem pajumta tafschu patihkamaki, wehfaki, nela schai faules fakarfeta posta meschā, es waizaju.

Gekams dabuju atbildi, mani trihs zela beedri sawā starpā fasslatijas un pañmihneja, kā jau zilwels mehds, kam pañcham kas uß duhschas, un kas mana, kā zits to neisprot.

— Kur tad nu mums frogū eet; neba labs prahs frodeneekam, kad par welti winam istabas pеemilda, wejis eeteizas, wahrdus prahrtigi weenu no otrā schirkadams un nogaidijis, waj warbut otram beedram nebuhs kas zits ko atbildet.

— Naw ko noraidit pañchas leelakas wajadsibas, kur tad nu wehl nemt, ko dot frodeneekam, pehdigi pеebilda ari schis, tilpat schir gti, kā agrak, bet tomehr tahdā balsā, it kā fasirdis par manu waizajumu.

— Nu, nu, waj tad tagad, wasaras laikā, pateesi waretu buht tik gruhti, tik pеe sawa grafcha, kā teizat?

— Kā nu ne! Strahdneeka zilwekam jau schais laikos jasprahgst waj no ahdas ahrā, winsch teiza, tapat ūridamees: — bet juhs jau to neisprotat.

— Wiß to stumj un gruhšč, atrauj winam to pañchu pehdigo maises kumofu no mutes, bet tomehr atkal tik prasit prasa, laj dod un atkal dod, — waj ir kas, waj naw. Tik jau ar molam ween wari noturetees, laj nenahktu negoda scho pañchu deenischku wajadsibu labad. Tā wetscha papildija sawa jaunā beedra wahrdus, bet wairs ne tik prahrtigi noteikdams. Azim redsat ir winam par tahdam leetam runajot palika zitadi ap duhschu: — Par fewi jau nu neko neteiktu; esmu wezs, un drihs ween man wifas raises iſdīhwotas. Bet redsat, dehls, te schee jaunee, kam wifa dñihwes gaita wehl preekščā, ko tee gan laj eefahk, kad gruhti tagad un turpmak, gan laikam, ja ne fliftaki, tad labaki ari ne.

Behdejos wahrdus teizot tas wahrdu pa wahrdam palika atkal tas pats prahrtigais wetscha ar apdomigo iſrunu.

— Teefa, teefa, ar godu ween jau pañcaulē nekurp wairs newar patapt, eesauzās jaunakais, gan laikam ne ihsten tā domadams, bet eesirdees tik aif wetscha wahrdem.

Trefchajam zela beedram, jaunajam sehnam, kā likās, nebij neka
ko teift, jeb wiñsch warbut to til negribeja waj ne-eedrofchinajās.
Mums runajot, tas wifū laiku gahja fawdabam gar zelmalī, til
fchad un tad pee semes pedurdams ar kahdu loka faknem pihtu
wihteni, ko tureja rokā. Gan laikam bij ta panemta drofchibas
labad lihds.

— No kam tad juhs tahdās domās, ka godigam zilwekam tagad
nekurp wairs patapt? es prafiju.

Wezais finkahrigi pagreeseja galwu us fawa beedra puñi, sehnas
tapat, gan laikam abi gaiddami, ko laba gan fchis teiks.

— Nu, kad zilwels eñi jau gadu preezpadfmit us weenas weetas
nodishwojis, aïsween tilukchi fawu deenischku maiñi pelnijis un pehdigi
tomehr tew juhdsem jasfraida tamlahad ween tik, ka newari pasti isdabut
un pagasta nodofchanas famafsat; waj tad gan laj labi ap duhfschu?
Ismet tewi wehl kā funi fehmtali, ifrauj pehdejo maiñes reezentinu
no rokam, tā wiñsch starbi noteiza; pee tam maniju, ka waigz tam
it waj fahpēs norauftijās. Pateesti, fchis zilwels nerunaja tukschus
wahrdus, tas runaja aïs pahrleezinafchanas.

— Ifrauj no rokam pehdigo maiñes reezentinu? kam tad lahwa-
tees? es prafiju.

— Ko tad gan darit, kad usnahz nebalta deena un zits tewi
pa to starpu isehd no weetas, man atteiza: — kas tad ar naudu
tagad wifs naw isdarams. No tahs jau ir ne loka schirkbā ne-
glahbfees.

— Waj pateest jums tā nogahjees? es lihdszeetigi waizaju.

— Kā nu ne; waru jums wifū pastahstti. Redsat, bij man
fawa weetina, pee dselszela, — tahda, kahda jau nu til war buht
strahdneeka zilwekam, kas tilko prot fawu wahrdū uswilkt; tomehr
dsihwot jau dsihwoju bes kahdam raisem. Te usnahza nebalta deena,
eegula man abi behrni — tahdā gruhtā ligā; wajadseja daktera,
wajadseja sahlu, wajadseja laiku lawet — wifa wajadseja, un tas
jau nabaga zilweka postis. Notika man galu galā tā, kā jau faka,
kad nelaime nahk, tad nelaime nelaimes galā. Peenahza laiks pa-
gasta nodofchanas mafsat. Bet kur nemt naudu, ja ne-efi to jau
preefchlaiku fagahdajis? — Prafa polizeja pasti; — naw. Nu, pa-
gaidija jau gan kahdu laiku; bet pasti tafschu newari no pagasta
dabut, ja ne-efi galwas naudu famafjis. Galu galā preefchneekti
mani atlaida no deenesta, jo kam tad gan fcheem, tā man teiza, pee-
turet bespafes zilweku, kur zitu deesgan. Ir jau ar deesgan, kas tik
us to luhkot luhko, ka eetapt weetā, ja ne zitadi, tad otram wirfū
ehsdamees. Tā wiñsch teiza, weenā nehmeeñā stahstidams, it ka laj
wifas pahrdishwotās raises attal nu jauna tik nebuhtu janem prahā.

— Bet kam tad negahjat pee fawem preefchneekem luhgtees,
laj us preefchhu aïsdod wajadigo naudas teefini?

— Biju jau gan, kā tad nu to nebuhtu darijis; bet ko tad gan
nabaga zilwekam laba ko isdarit. — Atteiza man tik: mums zilweku
deesgan; ja nefini pats ar fawam nodofchanam tilt galā, kas tad mums

gar to dałas. Gan luhdos un iſtahſtiju fawas behdas, un pehdigi ari apſolija man, to leetu peeminet direkſijai, bet kād pa otrreis no- gahju, apwaizatees, tad ſtrupi man atteiza, ka fcheem zits jau weetā. Bij faimneeka dehls, nupat ka uſ pilſehtu atnahzis, weetu meklet. Ja, ko meklet? — lehtas deenās meklet — nabaga laudim wirſū bahſtees. Gan laikam bij naudu eegrühdis, tā jau ween wiſti runaja. Tā weenā pafahlumā noteizis, runatajs apklusa, it kā aif elpas truhkuma.

— Tā jau nu weenreis paſaulē eet, Behrſin mihlais, wetscha meerinaja: — ko tur gan wairak ko darit.

— War jau buht, Oſola tehw, war jau buht, bet kād ſrds pilna, tad jau pa muti ari kas kahpj ahrā, otrs atteiza, neapmeerinams.

Negribeju, starpā jaufdamees, to wehl wairak eekarſet, peetika man ar to, ko dſirdeju. — Un tā tad fchos manus zela beedrus weenu fauza Oſolu, otru Behrſinu, tā pats fawā prahṭā domaju. Pateefi, abi wini muhſu paſchu ſemites lolojumi; tur tee dihgufchi, tur augufchi, un galu galā nesi waj mas jel abi atraduſchi ſemes deesgan, tur dſilaki laift fawas falnes.

— Tad juhs prezejuſtchees? es pehz kahda brihtina eebildos, iſlilkamees weenaldfigs.

— Ja, prezejees, ka jau dſirdejat, Behrſinfch atteiza, jau wairak apmeerinajes.

— Un behrni jums abi atwefelojas? es waizaju.

— Ne, weens tik; otrs, nabadiſinfch, wahrga, kamehr nowahrga pawifam.

— Bet no kam tad tagad, beſ weetas buhdami, ihſti pahrteekat?

— No kam pahrteeku? — gruhti to iſteikt. No kam tad gan putnam ſara galā pahrtiſt, kam negehli iſplehſufchi ligſdu? Peemijt jau peemihtu tee pee Oſola tehw, wiſch teiza, ar galvu pameldams uſ fawa wezā zela beedra puſt: — un to par welti wehl, jau pahrif mehnefchu, kautſchu paſcham wiſam dſihwe tapat gruhta. Saspeeſchamees abi diwi, zif jau nu taħs ruhmites Deewiſ dewiſ. Nebuhtu wiſam taħda laba ſrds, deejin, ko tad laj. . . .

— Ko nu, Behrſin mihlais, tā jau zilwekeem weenam ar otru jadſiħwo, wezis pahrtrauza ſawu beedru.

— Laj un laj, tehw mihlo, bet neba man jums maſumu ko tenzinat, jaunais peebilda un runaja tad taħlaſ, uſ mani pagreeſees:

— Gan jau ir pats fadſiħwotu ſawu ruhmiti, kād tik ween wiſti man nenhaktu paſes deħt wirſū; un jagahda jau man ne par feewu un behrneem ween, bet ari par ſawu wezu mahti. Gruhti redſet wiſas raiſes. Wezis zilweks, muhſha galu deretu noddiħwot meerā, un nu tatſchu jazeeſch liħdsja taħdas gruhtibas. Bet wiſs jau buhtu labi, gan jau atkal tiktu uſ zela, kād tik iſdotos iſdabut paſt. . . . Te runatajs apklusa. Paſkatijs tam waigā: taſ raustijas, it kā fahpēs,

un — teela, leela afara noriteja par noleefejuscho feju. Newareja laikam to faturet; ar waru ta winam isspeedas. Kehrás man tas pee firds.

Raud, raud, wiham afaras! Ta man it ka atbalss isgahja zaur firdi. Zil gruhti to redset. Waj gan naw tas tilpat, ka kad negaiffs brahsch pahr kahdu koplui kolu un aplausa tam farus? Pehz, kad negaiffs pahrgahjis, zil dascham gadam tad japaheet, eekams tahds nopoostits koks atkal atdabujis fawu koplumi; un tomehr tas naw wairs tas pats, kas bijis: fahk winsch pa tam aif wezuma trenet; tas firsst, firsst un beidsot nokaist, neisaudis tahds, par kahdu buhtu warejis palikt, ja negaiffs to nebuhtu maitajis. Patees, ir tahda wiham firds tapat paleek wahriga, ka apmaitats koks. Katra wina afara lihdsinajas krujas graudam, kas zert zauri lihds pat firds dibenam un atstahj tur fibmes, kas wairs neissuhd. Un te, schis wihrs raudaja leelu, leelu afaru, weenu tik, bet wina firdi gan bira to dauds — flepeni, neredsami; un wifas tahs tikai weenas weenigas leetas labad — pafes dehl. Kamdehl tas ta? kamdehl neeka leetam pafaule daschu reis tahda wara? ta domaju pats fawā prahā: — un neba schis tas weenigais, kam pahris rublu dehl atgadas peeredset tahdas gruhtibas. — Dauds, dauds, nesskaitami dauds to, kam wifū fawu muhschu, gadu no gada it ka ar mehri jakaujas, laj tiktu ar fawam nodoschanam galā, laj dabutu pafī, dshwot fawas sinamas werfes ahrypus pagasta.

— Redsat, ta Behrsinfch peepeschī mani pahrtrauza: — redsat, ta wifa manu schihs deenas pahrtika.

Paskatijos. Nokā tam bij kapeika balta maiše, ta fauzamais runstikis, un zita wairak it neka.

— Nopirku to schoriht, no pilfehtas isnahkdams; bet peetiks jau ari; kur tad laj gan ronas ehstgriba, kad domas tik gar zitam leetam, ta wehl winsch peebilda un eekoda tad schai fawā zela maišē — gausi, it ka patees ir tagad wehl negribedams ehst, kur leelopus deenas jau bijam nostaigajuschi.

Natureju par wajadfigu no fawas pufes tur wehl ko pasihmet. Bet winsch gan laikam no manis to ari negaidija; galwu tuhdał fahnus pagrefis un wehl kahdu reis eekoda fawā balta maiše, tas likas tik gar sewi ko domajam.

Te ari mani otri diwi zela beedri atminejās, ka ir wineem fawā usforschamais kabata, un wedinajās apfehtstees. Bijam wifī weenis prahpis, jo man ari tapat nebij neko steigtees. Pahrlezam wifī tschetri pahr schofejas grahwi un apmetamees turpat iskaltuschajā fuhnā; bet to tagad neko ne-eewehejoa, stahweja man tik prahṭā jaumee pasihstamee.

— Un tagad juhs eita us pagasta, pehz pafes? lihdszeetigi eewai-zajos Behrsinam.

— Us pagasta, ja, winsch meerigi peebilda un pa brihtinam tad wehl, ar galwu pamesdams us to zitu fawu zela beedru pušt:

— wifī jau turp ejam; te — Osola tehwīs ari eet, tapat pafei pakāt.

— Negribeju pafes kantori to rubli famafsat par apmainischanu, wetscha isskaidroja: — gruhti laiki, rublis ari pelnams — eemu labak pats; waj tad nu manas wezas kahjas wehl nespēhs nozipat tāhs juhdzes sefchās, septinas. Winsch aplūsa, bet eeteizās tomehr tad atkal, it kā mule tik atminedamees fawu trefcho lihdsgahēju: — Te, Feldmanim, nabaga sehnām, ari fawas darifchanas ar pagastu. Nosuduſt winam bahrina nauda.

— Kā? nosuduſt bahrina nauda? waj tad bahrina nauda mas ari war nefust? es brihnejos.

— Kā tad gan ne, ja skrihweris to noteħre, wetscha rahmi noteiza.

Minetais jaunais zilwels, tais pirktajos swahrkos, te nesskaidrā latweeshu walodā nehmās isskaidrot, ka pateesi tā. Schi „papinam“ kahdus gadus atpakał nomirstot, naudu, kas sadabuta par pakāt pa-mesto mantibū, fanehmis skrihweris, bet nenodeewis to wis us augleem — isdsjhwojis tur pretim kopus ar pagasta wezako „zauri.“

— Nefen pazeħl man par sel; es dome, buhs nu man tāk preħsch amat riħx pirkħen, bet, bleħsħ tāħd, — pagalem ir, tā seħns, noħu pħsdamees, peħdigi noteiza.

Sinkahrigi us winu paflatijos. Neatradu wina waigā nelv ewehrojāmu.

Schis zilwels diwkahrt aplaupits, pateesi diwkahrt, tā aktrumā man isgħażja zauri galwai: — Pafchu tautas braħli panehmuschi tam mantas padominu un swefħi laudis — walodu.

Aplukis, ehda tas atkal fawu zela maissi un ne-eebildas neħa wairak, nei tagad, nei wifū turpmako zela gabalu, ko għajjam kopā, — pats gan laikam latweeshu starpā faunedamees par fawwa pafsha teħwu walodas neprafħanu. Neusbildinaju ari wairs winu.

— Kā tad, tā jau nu deemsheħl gan, ajsneħmās atkal wetscha: — Pasinamees jau kā no behrna kahjam te ar fchi tehwu. Attinu wehl itin skaidri kahds ruħka wiħrs bij; zif dauds reis pat weħl deewot nodeewoja, ka te tam pafħam fawam Jahnelim tatsħu ne-laufshot wis tā wasatees ziteem pa kahjam. Nodewa to tad ari, maissu, maissu puissi weħl pilseħta amatu mahzitees, un zif ruhypgi tad krahja katra graffiti — bulfshot deenās deħlam, tād, leels paaudis, u snem schovtees ko pats us fawu roku, tād pats no

— Teesa, teesa, rauj jau wini tur nabaga zilwekam tihi waj ahdu par azim semē, steigschus eefauzās Behrsinfch fawā parasti skarbhā vrähtā un it kā tik to ween gaiddijis, laj wezis reis beigtu: — Biju tapat fawu reisu jau pagastā, fchihs pafchās pafes dehl luhgtees, laj tatfchū pagaidam us fahdeem pahris mehnefcheem man ifsdod jel kaut fahdu fihmiti, famehr buhtu tildauds atkal eedfihwojis, ka nomafsat fawu parahdu, — ari weetneeki wiſi toreis turpat kopā bij; — bet uskleedsa man tik: „Waj mums finat par wifam pilfehtas schurkam! ko skrej us tureeni — plifikadidhās!“ Gan luhdsos un ifstahstija fawas likstas, bet draudeja mani eebahst tumfchajā kambari, ja ar godu ne-eefchot projam. Laj nahlot pagasta dñihwot, tad pafes newaja-dñefchot.

— Bet kā tad nu tagad domajat ifsdabut pafī? waj ifdeweess jums fadabut wajadīgo naudu? es klauschinaju.

Te wezis wedinajās eet, teikdams, ka wiſadā finā ar fauli jateekot galā. Weenprähtigi wiſi pazehlsamees, pahrlehzam pahr grahwi un gahjam tahlak.

— Kā domaju pafī dabut? Behrsinfch domigi atfahroja, kād bijam ustapushī us zela: — Nu, naudas jau gan ne-efmu warejis tildauds fadſiht, bet ifsluhdsos no polizejus fihmi, ka es pateefī ne-laimē kritis, ka es godigs zilwels un nelahds wasankis. Waj tad nu pagasts pateefī buhs tik neschehligs un gruhdis mani pawifam postā? Mogrehkojis jau neka ne-efmu, tik newaru wiſu fawu parahdu us reisu famafsat. Tā runajot, balsfs tam atkal taifjās aif-rautees.

— Un tad tā! peepeschi wezis eefauzās, it kā no domam ifstrukldamees: — wini tur tew teiza, laj nahlot pagastā dñihwot. Af tu manu fuhro deeniu! Getin eetu jau wiſi mehs turp — nabaga darba zilweki; waj tad nu laba deena, miht pilfehtas kailos almenus, dñihwot, tā fakot, kā putnam sara galā.

— Us pagastu gan atpakal ne-eefchu, Behrsinfch firdijās: — waj tad laj eetu fawu muhſchu wehl gruhtaku padarit, neka tas jau ir.

— Kā tā? es eewaizajos.

— Gruhti jums wiſu isteikt, tā wezis nehmās ifskaidrot, pir-mejā weeta: — nefinat jau kā nabaga strahdneekam ap firdi, kād weenmehr aif wina fahds, kas to kā naglu dſen. Tahds jau tik us to ween iſeet, laj katrs folis, ko ſperi, ifnahktu fchim par labu. Strahdat jau un gan ifkarts strahdatum — tikfchī un labprāht, kā jau tas weenreis paſaulē nolikts, bet kād tik ween gahjejus tā nenodſihtu. Redſat, tahdā juhgā jau neweenam netiks wiſ tik lehti lihſt atpakal, ja mas ween kaut kā pats us ſemi eif paradis peespeeftees. Pilfehtā, ja ne wairak, tad tatschu to ruhmiti fauz par fawu, ko pats famafsa, fweedreem waiga puhledamees.

— Taifniba, Osola tehw, taifniba! Behrsinfch atſauzās: un muifchā, funga darbā, jau gandrihs waretu dñihwot, tur tatschu fahdureis

va pulku dabun attaistees, ne-est weenmehr kunga pafcha azu preefschâ; bet neba wisi war eetapt muischu kalpos.

— Un tamdehl ween jau zilweks est us pilfehtu gahjis, laj taptu wałä no wifam pahrestibam, un ar kahdu prahstu tad laj gan eetum atkal turp atpakał, ta wetfha wilka fawu padomu tahlał un tad apksuła; tomehr eeteizas tas wehl pehz kahda brihtina, it ka apdomajees, waj tik naw par dauds teizis: — Bet tas kungs jau katru fawâ kahrtâ lizis, un kahdâ pats est, tahdâ dñshwo; — Deewâ jau gan wifu reds un fin, ari to nabaga strahdneeku.

Negribot paskatijos wetscham waigâ; — nemaniju tanî wairs ne masakâ nemeera. Pateest, wîsch runa ka latweetis, ta domaju fawâ prahta. Tas fuhydrojas, fin wifu, reds wifu, bet tad atkal tik pazeetigs un meerigs, ka waj labprahrt ne muischu no deguna gala ne nodzena. Waj naw schim wezim pilnigi deesgan, kad tam nauda kabata, ar ko famaksat galwas naudu un isnent pasi? . . .

— Ne, ne, Osola tehw, Behrsinich runaja: — ka laj gan est meerâ, kad wifem ta tik ween pa kahjam. Waj tad nu Deewâ pateest ta nolizis? Es jau ari tapat waretu buht fainneeks waj muischas turetajs, kad tik ween man ta nauda. Un ir par Deewa nama fleegsni jau newari pahrkäupt, ja neturi to faujâ; ka winureis pat, kad bañinizkungs leedsas man beherniku krislit, tadehl ween, ka nebîj ta rubla, ko famaksat. Wisi, wisi no ta nabaga zilweca grib, wisi rauj, wisi plehsch, bet dot labprahrt wis neweens nedod. — Ar godu jau tagad pafaulé gruhti zauri tift.

Biju deesgan dsirdejus no fawoom zela beedreem. Bet eekams no teem schikhros, man patika ar Behrsinu wehl parunat kahdu wahr-diau. Sahku winam aprahdit, ka tas neapdomigi dara, us wifu pafauli ta srdidamees; teizu, ka ar to jau tas fawu dñshwi nepadara labaku, bet turpretim gruhtaku; ka uskraujas few tikai leekus srddestus. Gan derigi, fazeltees pret schahdam waj tahdam nepareisibam, kas jau wifur pafaulé atronamas, bet tad majał rumat, raudsit tur-pretim pafcha spehleem un darbeem lihdsetees. Teizu winam, ka war gan pafaulé ar godu tift zauri, tomehr tik tad, ja goda srdij peweeno wihrischku prahtru, kas wifu drošchi un ar apdomu rauga pahr-speht. Ta wîsch pm. buhtu labaki darijis, ja neskraidijs tik dauds reis welti us pagastu, bet to teefu wairak publejees sadabut kahdu darbu, jo ar lubgchanam ween zilwecam pateest gruhti us preefschu tapt. Zilweca laime jau labprahrt to eereds, kad tai schpihtigi usmin us deguna galu, un ne wis, kad rauga to ar lubgchanam pazelt kahjâs.

Nonahzam, kur zelsch mums gahja katram us fawu puſt. Tur apstahjamees, un es wehl cho to parunaju ar fawoom jauneem pasibstameem, bet ko gan fawâ muhschâ wairs nezereju redset. Wini trihs gahja tad pa schofjeju taifni projam, es nogreesos pa kahdu fahnus zelu. Wehl reis apstahjos un noskatijsos fawoom zela beedreem pakal. Tur wini aissgahja wisi trihs: wezais Osols widû, drusku

us preefschu faleezes, jaunee latrs puſe. Gan laikam tee turpinaja sawas walodas, ko wiſi kopus bijam paſahkuſchi.

Paſkatiſos us zelu, pa kuru man bij eet; tas nebij wairs tahds ka pirmit. Peleko fmilts kahpu weetā — ſalſch maurinfch, faſku-puſcho preefſchu weetā — oſoli, oſchi un laſdu zeri; tuwumā dſirdeju pat awotinu no falnmales lejup tſchuram. Ja, ja, — tahda pa leelai dalai muhſu Latwijs aif ſcheem juhralas fmilts tuksneſcheem. Mani zela beedri neigahja man til drihs no prahta; ſtahweja un ſtahweja tee man azu preefschā, un bij man it ka aifween atkal no jauna dſirdeju kahdu ſtahſtam par ſawu gruhto likteni. „Juhs ne-jnat, ka nabaga ſtrahdneekam ap ſirdi, kas aif wina weenmehr kahds, kas to ka naglu dſen;“ un tad atkal: „Tee til us to ween iſeet, laj latrs folis, ko ſperi, iſnahku ſcheem par labu.“

Jo tahlaku gahju, jo wairak fajutu, ka tas man fehras pee ſirds. Bij man tā, it ka neſuhdſetu wairs ſhee lautini ween, bet ka halſis ſtanetū ſimtam, tubkſtoscham, zita aif zitas, un pa widu til tahdas ſchelabas: „Brahls, brahls, ko tu mani ſchnaudſ!“ Likas man pehdigi, it ka ſhee oſoli, oſchi un laſdu zeri ſahktu iſteetees, iſzeltoſ no ſawam weetam un ſpeetos weens pret otru. Dſirdeju ſokus zitu pret zitu drahſchamees, plihſtam, luhtſtam, un te peepeſchi no augſcheenes dumpi, it ka pehrkona treezeenu un — wiſu apklufam, til ſchehli, ſchehli wehl noſkaneja: „Brahls, brahls, ko tu mani ſchnaudſ!“ un pa widu it waj duhkt noduhza: „Kas ſiipraks, tam taſniba.“ Man iſſrehja ſchaufchalas pa kauleem. — Kahda bilde, kahdi murgi!

No minetā laika wareja buht jau pagahjuſchi mehnefchi diwi, un es gandrihs jau biju aifmirkis ſawus zela peedſiwojunus. Gahju kahdu deenu pa eelu; te no newilus zilweli druhſmā iſdſirdu kahdu mani pee wahrdā ſauzam. Paſkatiſos us to puſi, un tam paſchā azumirkli ſtahweja manā preefschā — Behrſinfch, mans zitreifejs zela beedrs.

Safweizinajamees, ka jau pa laikam paſihiſtami; pee tam eefka-tijos winam waigā. Schis waigs fmaidija; aif ta neflehpas wairs tas pats muhſchigi ſaihguſchais, dſihwes gruhtibas iſteetees prahs. Waj ſchis zilwels nu bij paſhzeetis ſawu naſtu, kas jau iſkatram ſawu reiſu uſbruhk? jeb waj tas til bij meers un ſaderiba paſcham ar ſewi un wiſeem zteeem, kas ſpihdeja no wina azim? Gehrbees tas bij tai paſchā jupki, bet kahjās, ka jau pilſehtā us eelas, winam bij ſahbaki. Gan laikam tas melleja darbu.

— Nu, waj dabujat paſi? es eewaizajos.

— Ne, nedabuju wiſ, ſkaneja atbilde.

Kā likas, winam wehl dauds kas bij man ko teift, bet newalaſ dehkt newareju deemſchehl ne azumirkli ilgaki ſawetees. Iſteizu tam

ſawu lihdszeetibu, ajsbildinajos un, atwadijees, steidsos ſawas dariſchanas, pat aismirfu papraſit, fur wina dſihwoſlis.

Un tad ta, mans nabaga zeta beedrs nedabuja paſi. Ko nu gan winam darit? Waj nebuhs pateſti tam pehdigi jaeet boja — boja jaeet pafes dehl? Bet ne, pat ne ar to nebuhtu deesgan. Jau ne nomiri as nedrihſti bef ſchihs ſawas parahdifchamas, jo neba ty labrini vis peenems pilfehtas kapos, lad nebuhs wajadſigo pa-
valdiſhanu.

II.

Mahjās.

Gadijās man ilgaku laiku pabuht kahdā no labakeem Kurſemes widutscheem. Es faku — labakeem, un ifkatram gan tuhdaſ ſchauſees prahṭā ſchahds waj tahds dſimtenes ſtuhritis, fur rudsu un kweefchu lauki kuplaki lihgo, fur mahjam ehkaſ ſtaltakas, fur laudis paſchi glihtaki — gebrubſchees maſafais, un fur pa zeleem reds teziniam braschakus kumelinus. Jo waj tad naiv deesgan tahdu weelnu pa muhſu maſo tehwiju — neween ſchai- bet ari wiwpus Daugawas? — Paeita ween un paraugatees! Latveetis pa ſawam duhmainam rijam rudenos nokul neween 5. un 6. graudu, kā deemſchehl zik daſchā ſmilts ſemite, bet ari 10. un 20. Bet grauds, grauds, — tas jau arween wehl latweefcha iſtā dwehſele. Un kam tad laj gan ari ne! fur tas wairak lezas, tur jau ſchirgtakſ un manigaks pat ſwirbulis uſ junta.

Bet tomehr neba gluſhi ta iſſkatijas pa mineto apgabalu.

Bij kahdu paſafari preeſchpuſdeenas. Valu turedams, iſgahju paſtagatees; jo kas tad laj gan nozeeschas iſtabā, lad faulite ahrā darina waſaru.

Re, tur jau rudsitiſ, rudaſitit, pirmais pažeħlis deguntinu, pa-
luhſot, waj jau projam bahrgais ſeemelis, kas rudenı un nule pat
wehl ſcho ta firzinajis. Ja, ja, tas jau projam; tikai retumis at-
fitas wehl kahda wehfaka puhsmina, iſſhalldama zauri pa kailajeem
loku fareem. Bet nekas! faulite jau gan aiftrenks ir tahs. Zelees,
rudsiti, ko flehpdamſ galwinu aif weleñas. Jau faulite tepat eſch-
male. —

Tur, gar wimu laukmali, eet kahds wihrs. Waj tas gan ari
tapat nenopreezajas par rudsifcha zehlo deguntinu? Tas ſemkopis;
waj ne? Un kuplo ſalumu redſot, jau iſkatram, nele wehl ſhim, ir
negribot jaeedomajas, kā tahds rudsitiſ augtin aug, paleek jo deenas
kuplaks, garaks, jau te plauſit, kuhpin nokuhp, ſeededams, wilnødams,
tad preebreſt, nodſelte un pehdigi wesumu pakal wesumam pahr-
tſchihſti, pahrkuſt uſ ſakumpuſchajam, tumſchajam rijam. Ko? waj
tas naiv ſemkopja preeks? — Neween preeks, bet wiſa wina zeriba.

Jo kas tad gan zits kas tam pawafari waretu buht mihlaks, ka noskateeis us fawu rudsu lauku, ko noprahtot par katri winaa stuhriti? Gan teesa, pawafaris semkopim pats tukschais laiks, bet to teesu tas wina prahtu atkal wairak peepilda ar zeribam. Un zeribas, tahs jau ihsten tahs, kas dod preeku un patifscham dñihwot, zenstees, zihnitees. — Bet kad nu tukschais pawafaris tomehr kahdu reis semkopim neatnes ir ne fchihs zeribas, kad launais seemelis pahrsteids maigo rudsiti un nokosch wina zehlo galwinu; kas tad gan semkopja firdi? Jo waj tad ta neatgadas? Ka tad ne! gan ifkatram fawu reisu. Bet ja nu arweenu ta? . . .

Te man ajs muguras rati eegrabejäs. — Laida kahds fmalkos tamboru ratos pilnem rikscheem pa zelu schurp. Pagrejos fahmus, brauzejam padodams zelu. Alissfrehja tas ari schigli ween man garam. Bet wehl winsch atskatijas atpakač, farahwa groschus zeeti, un sirgs un rati apstahjäs.

Es steidsos tuwaku, domadams, ka brauzejam warbut par ko jaapprafas. Neba tatschu ta kahda fweſcha leeta, ka zela eewajagas ko finat, kaut ir pascham tuweneekam; jo ka brauzejs nebij no tahleenes, wehroju jau no wifa wina ajsuhsga. Pats tas bij labi plezigs un ari zitadi meeſas turigs wiheetis, puſmuhicha gados, gehrbees glihtha, pelekä waſaras mehteli un weeglu waſaras zepuri galwa.

— Juhs te! fauza winsch, ne labdeenu nepadewis, wahzu walodā jau pa gabalam man pretim.

Newareju atzeretees, kur fcho zilweku jau kahdu reis redsejis; pasihstams winsch man tomehr likas. Pag'! tas kahds muischturis? Ne, — neatzeros.

Klaht peegahjis, fahku pa parastai wiheei aſbildinatees, ka neapſinos iſtii ar ko man patlaben jaruna.

Iſnahza, ka brauzejs bij ta pascha pagasta ſkrihweris, kur patlaben peemitu. Un nu ari ſinaju, ka pateefi bijam reiſi jau redſejuſchees — kahdus mehneſchus atpakač, mana pascha wajadſibas, bet torefi ari tikai us pahris azumirkleem.

„Saké,” ta winu fauza un ta ari ſchoreiſ fwarigi fawu wahrdū noteiza, to „ké” ihpaschi peespeesdams, itin ka kad ar nodomu gribetu eeteift, ka ta jau tik wina wahrdū iſſauz, bet rafſtit to rafſta pa franziski (Saqué), jo pats jau wezs un wezs dñimts franzufis; laudis tikai pahrkrustijuschi to pa fawai mehlei, dehwedami par — „Saki.”

— Un juhs te? winsch wehl reiſ atfahrtoja, pehdigi tatschu man ari roka freegdams. Atminejäs gan laikam, ka pasihstamu starpā tas ta flahjas.

Bij nu mana reiſa iſſahſtit, ka pateefi ta, un kur un ka tai apgabala peemihtu; ari wehl, ka tifpat newilus, ka torefi ar winu paschu fatizees, man tagad atgadijees kahdam laikam te pawifam us dñihwi palift.

Winsch klausjās, ko teizu, ar manamu lepnumu, plato roku wairak reisu pahrlaidsdams pahr sawu kūplo bahrdū. Lubpas tam azim redsot sawilkas uš pafmīhnefchanu. — Eh, ko tu! tā pateesi winsch tagad domaja: — Mana dīshwe, ta gan tahdā newilus naw.

Gewazajos wehl, kur tad skrihwera kungs laba braukdams, un stahstija winsch man, ka muiščā schodeen fainneekeem makšajama deena, janolihdsinot pušgadām mahju pehrlama nauda. Winsch uſ-nehmees ari muišču skrihwera amatu un tā tad nule pat efot uſ turcenī zelā. Gribejis druſku peeturet pee frogū, bet tatschu tur ilgaki pakaweejes, un nu to teefu steigtin jasteidsotees tapt muiščā; efot wehl kahdi rehſinumi noslehdsmi kopus ar barona fungu. Drihs ween tur faradishotees ari fainneeki; palikufchi tee wehl frogū, bet wiſi jau kopā efot.

Noteiza to winsch tahdā balsā, it ka ſchee pehdejee pateesi wiſi tikai wina laudis, un kur pats, tur teem bes ſchelastibas ari jaibuht.

Ajsbildinajees ar sawu newalu, skrihweris atswezinajās, farahwa groſchus, noptliuſchinaja ar pahtagu un — ajsputeja pa leelzelu projam, ſaku — ajsputeja, jo bij to pawafari faulite pateesi jau labi paagri paſpehjuſi iſgaſinat netihiro ſeemas ruhgumu.

Negribot paliku ſtahwam, noſlatidamees aibrauzejam paſkal, lihds lamehr tas paſuda netahlās muiščas wahtos.

Ak ja, nule pat jau Jurgu laiks, tā newilus eefitās man prahā, peeminot ſkrihwera wahrdus un kahdas tam darifchanas muiščā: — un latweefchu dīshwē tas gan pats fwarigakais — bet waj ari tas laimigakais? Nu, waj pa ſcho laikametu wairak preezigu, jautru prahā, jeb waj behdigū un noſlumufchu? — waj wairak to, kas tale nem, waj to, kas dod? un zik gan to, kam ir ko dot, un zik to, kam naw? Un tahs mantas, ko tagad pa wifeem zeleem wadā, ka tahs weſumu paſkal weſumam fakrahwa? waj wiſas preezigu prahā, jeb waj afaram azis? Nu, kas laj ifeet pa wiſam latweefchu mahjam, pa wiſam latweefchu zelmalem! kas laj eefkatas fakram waigā! Bet fwarigs, fwarigs ſchis Jurgu laiks, ir rудais rudsitis to gan ſeekas ſinat; aba tamdeht warbut winsch tik zehli jau pažeblis sawu deguntinu, laj ari dabutu paluhkotees, pabrihnetees par ſcho Jurgu gaifu, kas tahds fwarigs nolaidees pahr wiſam latweefchu mahjam un druwanam. Zelees, rudsiti, zelees! tu pats to tahdu darinadams — gan fwarigu, gan ari ne tik fwarigu. Jo fwarigakas rudeni tawas wahrpīnas, jo masak fwarigs Jurgu laiks; breest apzirkni klehti — ſchlauganaki paleek mantas rati, masak to, kam jaflauka afaras. Zelees, rudsiti, auds needrites augumim!

Tā pats gar ſewi domadams, biju nokluivis lihds tuvejam krogum. Redſejās tur laba teefu ſirgu ahrypū ſeeſeetu. — — Nu ja, fabraukufchi jau te, ka ſkrihweris teiza, pagasta fainneeki, jo kur tad gan muiščā nemt toſ ſehtmalus, kur teem wifeem peefet sawus

kumelinus. — Pag, kā buhtu, kād ee-eetu ir es tur uſ tāhdu brihtinu.

Krogus leelistaſa bij pilna duhmu; tīkko bij faredsams garā galda otrs gals. Sehdeja gar to laba teefā wihrū, spreedamī, pīah-padami, galwas fabuhruſchi kōpā, un ſinams, iſkatrī ūpe ūpawu duhmu, kā jau paraſta leeta. Bet krogas weetā kās wehl paraſta leeta? Nu, uſ garā galda netruhka nei ūfawa ūtſchīna ūhwa, nei ūfawas butelites alus. Bet ūaimneeki te, ūaimneeki krogus — leelistaſa!

Uſprāſijis tapat ūpawu buteli alus, eegahju dibina iſtabā uſ apſehdos tur.

Tābakaſ duhmi ir te wilnot wiļoja, un ir te bij tſchalū ūne maſais, kā jau kur iſkattrā ūfaws wahrds pulka ūkams. Bet tatschu, labaki apſkatotees, te dājchs kās bij zitadi, nela leelistaſa.

Ne, tur ūee ūina galda ūfīch ūahds un ūuhpina ūigaru un ne ūihpi, tur wehl ūahds un tur ari, ja, laba teefā tāhdu; un teem tur preefchā — waj ūtſchīnch? ne; bet ūesimū ūik, kā ūas ūahds par „naliſku.“ Un kur ūahds dixer „behriti,“ tur, ūinams, preefchā tam ūeredjas ūis pa buteli ūeen, bet pa trim ūtſhetram waj wairaf wehl ūopus. Ari ūaſchi ūini waj ūeiffatas ūraſhakī? waj ūenovschd ūingrali? Maſakais par tāhdeem, kā ūeekas, ūini ūuras. Ja, bet kā ūats ūewi par ko ūura, waj ūetura to ūauds waj maſ ari ūiti par tāhdu?

Rāudsiju ko eeklauftees no tam ūalodam, kā ūte bij ūſirdamas bet ūunataji tſchaloja ūits aif ūita, tā kā ūeko ūahga ūewareju ūsprāſi. Gribēju ūale ūa ūazleetees un apſtatitees ari wehl ūpa tam ūitam krogus ūelpam.

— Eh! Ūeſcharoſa! ūefauzās ūahds no tuwākā galda, apſtatidamees uſ ūifam ūusem: — Bet kur tad ūas nu ari ūik ilgi, ūeebilda ūas tad ūukafā ūalsa, ūauzamo gan ūaikam ūeeraudsju. Te ūahds ūeteizās, kā ūedjejis jau ūirmil to ūejam ūhra. Ūauzejs ūapmeeringajās.

Bet ūenahza ūahds ūpa durwim, — wihrs ūaſirmeem ūateem un wehl ūimaku bahrdu, bet no ūaiga ūitadi ūeesgan ūabi ūturejees.

— Ūeſcharoſa! ūeteizās ūas ūats ūirmitejais, ūenahzeju ūama-nijs, un ūastuhma ūrehlu, it kā jau ūik ūaidijs, ūaj apſehschas ūhim ūlakus: — Kur tad ūu nu ari, — domaju waj ūeefin kur jau aif-laidees.

— Pag, pag, atwairijs ūenahzejs, ūaſidamees, kā kād ūaſcham wehl ūahdas ūteidamas ūarifchanas waj ūunafchanas, bet ūagahjās tad ūomehr un apſehdās ūee ūiteem ūahdeem, ūerpat ūuhlit ari ūtſchalū ūejaufdamees.

— Ūeſcharoſa! ūefauzās ūas ūats wehl ūeis, ūalehni, kā ūahr-mesdams, un ūeefiſchīnaja ūehdigī ūee ūahdas ūlahſites, ūas tam bij ūreefchā uſ ūaldina.

Ūauzamais, ūelizees ūahlot ūeko ūſirdot, ūeidsot ūomehr ūa-zeblās.

— Nu kas tad tew laba? tas nedraudfigi eewaizajās, minetam zilwelkam apsehīdamēes blakus.

— To negribi? labinajās fchis, glahsiti tam tuivalu pāstumdamēs.

— Ne, ne, — newaru, newaru, fwaini miylo, newaru, otrs wairijās: — waj tad nesini, kahdas man muischā darishanas? Bet runadams tad tatschu tas, kā kad pats fewis neapsinadamees, peelska glahsiti pēe luhpam un ifsdsehra.

— Ko? tad tew nekas neisnahza? eewaizajās dewejs, itin kā to ween jau tik gribejis sinat.

Uzrunatajs te pamirkchinaja ar azim uš manu pusi, un abi sahka paklusu sawā starpā dudinat,

Atradu wetscha isturefchanos par deesgan ehrmotu.

Bet neba weenreis ween atgadas, kā fastopam kahdu zilwelku, kas tuhdał ar wifu sawu darishanu un runashanu isschikras no ziteem. Isgaki uš to noluhojuſchees pat sahltum domat, kā tas warbut ir newar zitadi, kā tik tā, kā jau arween. „Tas jau tahds,” kā laudis mehdī teikt; un gandriži nenemtum ne par launu wehl, kad redsetum to nodaram kahdas nepareisibas. — Tas jau tik winam tā pahr galwu pahrgahjis. Un buhtu tas stuhrgalwis un eeteepigs, muhfu azis tas tomehr buhtu un paliktu tikai — ehrmots; jo neba tuhdał jau zitam winsch grībes kahdu laumumu, waj kahdas nepatifikanas padarit. — Winsch labīrdigs teepscha.

Re, iħsten tahds, paſchu pirmo azumirkli jau, man iſrahdijs minetais wetscha.

Gehrbeet tas bij deesgan glihti: jaunos puſwadmalas fwahrkos, itin pebz modes fchuhtos, un baltam, glumi nopletetam kruhtim preekschā.

Par to otru nedabuju neko fmalkati nowehrot, fehdeja witsch muguru uš manu pusi; un, taifnibu falot, natureju to ari par wajadfigi, jo neba iłkatram zilwelkam jau nu tuhdał eefschā eelihdiſim. Wist jau runa, wiſi fmejās, wiſi pakustina sawu reiſu galwu, ari degumi nosfhnauz, bet waj tad nu tuhdał kō fawadu eeraudsſiem. Kokam azis usmetufchi ari redſesim tikai, kā tas pilns lapu, un tad warbut, labi eeskaitijuschees, pamaniskim, kā fchur waj tur gan kahda wairak eedrebas, waj, wehja aiskerta, nolidinas semē. Un te, fchāi briħdi, tahds fawads man iſlikas tisai fchis wetscha.

— Miescharosam tatschu gan laikam neko nebuhs laimejees, nejaufchi dixerdeju kahdu few ajs muguras paklusu eeteizamees.

— Ko, kā laimejees? eewaizajās otrs.

— Nu, waj tad neatmini wairs pehrno gadu, zit toreiſ zilwels nedabuja noskraibitees? Tagad tapat tas paltrakſ par ihſu.

— Ko? tad naw wis wairs Miescharosam peelaidees? Tawam kaimintam jau efot noskaitijis waj lihds beidsamam kapeikam.

— Ja, manam kaimanam. Ej, ej, paskatees wilkam aij ahdas. Gana jau pats sindas, kur ruden i ta kasa flauzama. Un kas tad manam kaiminam ari par behdu — tahdi lauki, tahdas plawas! Paskatees ween, kur jau notreez waj otru „duzi,” un neba tamdeht jau tuhlin faklu lausis. Bet Mescharoſa, — waj neredseji, zit no-ladees pirmi eenahza. Stedeles galā jau iſlaulejuschees tiku tikam. Un gana jau muhſejs ſin, zit obligaziju Mescharoſas ſpehj nest.

— Tad ir gan ka wilks gudrs, ſchis muhſu ſkrih — !

— Elkur tev ta mehle ari ka deegā pakahrt! — Brauzu ſcho-deen pat gar winu laukmali — un ko laj ari wehl wairak no ſhim Mescharoſas. Seemas fehja wiſa melna, tapat ka pehrno gadu, — laj eet tik ar arklu un ar ahrā, un deesin, ka zilwekam wehl ees ar wafareju. Jau tagad ſeme wiſa ka kleekis; faki, ka tur laj wehl ko eefrahda — waj laj ſirgu un arklu puſchu plehſch?

— Pehrno jau ari wehl lihds ar wiſam prazentem efot wiſam kabata.

— Un no aifpehrna tikai puſi ween ſakafijis.

— Pag, zit tawam kaiminam nonehmis?

— Ko nonehmis?

— Nu, prazenshu tatschu, ko tad zita.

— Ta teiz 30 un gowi mitinat wehl klaft.

— Uhja! waj galwa jau reibſt. Tas jau puſ' uſ puſ'.

— Nefauz uſhjagas! Bahrdomaſim to leetu labak no paſcha dibina. Gen jau wiſch man atreebees — kahds leels plats te pee mumis eetaſihees. Kad atnahza, ir ne biki nebij godigu kahjā; gar wiſeem weetnekeem ween tik lihda, glaudidamees, kamehr peetaya pee ſawas weetinas. Bet tagad ir ne pa azu galam wairs lahga nepaſihiſt. Un ir ari wiſam wiſas keſchā pilnas, laj bahſch roku, kurā tik grib. Brihnumi tihri tik ar to wiſa bagatibu; tapat tatschu ſawu algas teefimi ween pelna.

— Brihnumi, brihnumi, ko tur laj zilwek wehl wairak ſafin.

— Ko laj ſafin? — Ko doma labak, kad raudſitum drusku paurbinat — tur, peederigā weetā? No kam tad laj gan ſhim tahs „wara wiſhnes.”

— Waj nu traks! waj tad es ſawu prahtu maiſē apehdis. Ne mana zuhka, ne mana druwa, un waj laj tihſchu ſreetu ar wiſeem fungueem plehſtees.

— Ko? tad negribi! Gan doma, ka tee fungi jau weenmehr tik laipni noſkatihees, ka wiſu gadu, kad aifſeeriſ bij norewidet?

— Es — es — neko.

— Rā neko!

— Wiſi laudis jau runa, zit muhſejs teem fungueem tur aplam pa prahtam. Neſen pat wehl to wiſu preeſchā uſteikufchi: labaka par ſcho jau pa wiſu aprīſki neefot. Ja, un par ko tad tee gan

brazz norewidet. Sinu jau tapat ari wifu; esmu tatschu pagasta aisschwetajs un pats parakstiju bilanzi.

— Schis parakstijis bilanzi; nu, waj tad sini mas, kahda ta isskatijas?

— Sinams, ka sinu. Bes sinachanas jau nebuhtu parakstijis.

— Bilanze un bilanze, weenâ un otrâ puſe. Un buhtu es jel mas wehl weens, kas paraksta — parakstam tatschu wifî, un pagasta weza-kais pats pirmais. — Brihnumi, pateeſt brihnumi! ko wifî ziti war, to laj es weens newaretu.

— Nu, nu, nefaku jau ari neko — Mescharosa godawihrs, tas sinama leeta; bet ko tad gan wismihlaki pahr fehtu steepi, ja ne godu paſchu?

— Un tu gan laikam labprah redsetu, laj negodu pa wiseem zeleem aif ausim ween wasatu. Bet waj tad nesini, ka tas jau pats no fewis tup aiskrahfnê.

— Ne, re, buhs pee wina jaeet wehl mutes bajaros. Bet faki tatschu, kur tad wista fawas medibas wismihlaki notura, ja ne krahfnis preefschâ.

— Klaufees, — ko es wehl gribuju teilt.

— Nu?

— Klaufees, — waj ne-eefchaufim labak kahdu? Tu isprafsi

— ko? — zela kahjai? Sahks jaa tur muishâ us mums gaidit.

Nedabuju no winu runam wairak neko noklaufites. Isgahja tee abi, sahbakeem klaufschinadami, zauri ſchenka kambarim leel-istabâ.

Otree diwi fehdejä wehl turpat, galwas kopâ saduhrusch, kluſinam fawâ starpâ dudinadami; tikai pirmeejee, garam ejot, farumias us brihtini teem likas trauzejam. Abi apklusa un noſkatijs isgahje-jeem pakat.

— Un te pee ſchi biji? pehdigi puſbalsâ eewaizajas wetscha heedrs, ar galwu pamesdams us durwu puſe.

— Waj pee Krahdina, tu domâ.

— Pee Krahdina ja, waj pee ta biji?

— Un tu domâ, ka no ta ari kas isdabujams?

— Nu, waj tad winam naw!

— Buht jau gan, ſinams, buhtu, bet ej, ej, raugi eetapt wina . . .

— Wina kabata, tu domâ?

— Ja, ej ween raugi tur eetapt; drihsaf jau naglu no ſeen-mala nageem ween iſrauſi, neka no ta kahdu graſi.

— Bet tatschu kad pamehginatu un folitu labas prazentes? — Pag, us zil, teizi, ſkrihweris peelsaidas?

— Mi trihſdefmit.

— Nu ja, kad folitu winam to paſchu — ?

— Neka! waj tad tizi, ka tas jel mai uſdriftſteſees fawu krah-jumu iſwehdinat. Teiz, winam jau ſluhra ſkapifi tas gulot fapelejis.

— Neka, ar prazentem jau tur neko neisdarif.

— Bet ko tad gan doma eesahkt? Waj pateesi gribi pee skrihwera wehl dsihaku eebrist? Nagus jau ween wiensch tik uj tawejam knaiba. — Dsihwo tik un apskatees, ka neatronees kahda nebaltâ deenâ uj leelszela.

— Nu, nu, tik tahlu jau wehl tee poli wis nefchauj. Bet nekahda leela nelaime jau ari nebutu, kad —

— Nu ko, kad?

— Kad mahjas labak atdotu.

— Kam tad?

— Kam tad gan zitam, ka kas par tam wairak fola.

— Un tad?

— Un tad raudsitu zitadi ka pagreestees. Tilpat jau ta nekad lahga dsihwe nebuhs.

— Uj kureeni tad gan doma greestees?

— Ka! waj tad buhchu pirmais, kas sawu dsihwi pagreesis uj otreem fahneem. Waj Behruma neatminees, Beejuma tapat, Nau-dina un dauds zitu wehl? Kas teem gan kait? Waj nedsihwo tagad dauds labaki, neka mahjas turedami? un kur wehl? — pilfehtâ.

— Neteiz jau gatawu, kamehr wehl naw ne flits! Teeza, teesa, dsihwot jau dsihwo wini, ta faktot, itin sali; bet waj ilgam ta — nu, to gan waram eedomatees, kad apskatamees, zif to schenku un zif to, kas tais schenkos ee-eet.

— Ka, pa tirgus deenam jau teem pilns ween wiess stahw, laj spehj tikai dot. Muhsfeji ween zif tur nepatehre, ka jau pee wezeem pasihstameem. — Kad tewi! ka winu deen pat pee ta pascha Behruma notreezam. Schehl, ka tewis tik nebij.

— Schehl? waj dilti? Nefini, waj nebuhtu man tad tapat ja-kafas aif ausim, ka tew tagad.

— Kas man par kafishchanos — ne-esmu jau pirmais un pehdi-gais, kam atgadas sawa reisa. Zif gan to tepat no muhsfejeem, kam kups us to paschu puji. Un apdoma wehl, waj mans amats ween jau to neprasa, ka netupu weenmehr leelstabâ.

— Bet deesin, kur tad jums tee kupri peelipinati, — waj leel-istabâ?

— Ko, un leelstabâ wini naw dabujami?

— To jau nemas nefaku. Bet tur tos tik retaki eekrauj mugurâ.

— Bet ko laba tad tu te fehdi? waj ari kahdu kuhkumu gaidi?

— Naw man tahdu ko gaidit, kamehr te fehdu, ka tagadin. Jo istaba paleek istaba, waj ta leela waj masa; un wihrs paleek wihrs, weenalga, waj tas tai leelaja waj masajâ, — sinams, kad prahts tik naw palizis pee durwu klinka karajotees.

— Waj tu re! un tu gan laikam gribi teikt, ka man tas weenmehr durwîs eevehrees?

— Nebuhtu jau tu pagastam par wezako, ja tas weenmehr tà buhtu atgadijees. — Swaini miylo, laj paleek wahrdtu grahbstifchana; teifschu tew labak prahrtigu wahrdtu. Waj atmini tos laikus, kàd wehl nebiji amatâ — waj tad mas domaji us mahju pahrdoftchanu?

— Nebij jau toreiñ ari no tam kò domak.

— Nebij? un kamdehl nebij? Waj nefehdeji tos laikus tapat dibina galà, kà tagad? bet maksaftchanas, waj ar tam weenmehr nebiji skaidribâ?

— Bij ziti laiki. Kur tagad laj wairs fagaudit to paaugam,zik toreiñ.

— Kà, waj tad jagaida, laj paug? Es domaju, kà papreelsch jaauifina, un tad jaraugas, kà augs.

— Un es gan turu rökas falizis flehpî?

— Nel! — kabatâ, un degumu ik pahrdeeris schenka kambari.

— Mans amats . . .

— Tweed amatu pee kahka! Ne tu winam derigs, ne winsch tew.

— Laidischu jau laidischu — abus diwi — itin pehz tawa padoma. Pa nahkaneem Jurgeem wareñ wehl nodsert magaritschas.

— Nesinu, kamdehl tu tà doma; gribenii tik teilt, kà peetiftu ar to amatu ween, bet pats paliku Mescharosâs. Un to padomu tew ari domu, kà sawam swainim . . .

— Eh! Mescharosa! peepeschi dsirdeju kahdu eesauzamees kambara otrâ galâ.

— Waj nebuht deesgan tschufstejis? Nahz tatschu ari patreektees, phebilda zits kahds.

Pastatijos us fauzeju puñi. Bij tee pafchi, pee kà Mescharosu jau pirmit redseju pefehscham, Sehdeja tee un wehl kahds pahris faurup, glahjes un buteles tinschinadami.

Usazinatais tuhdañ ari pеezhlas, padudinaja sawam beedram wehl kahdus wahrdus, bet kò lahga wairs newareju nödsirdet, un gahja tad turp, kur pafchu faiza.

Wina beedrs ari tapat pеezhlas, panehma sawu pahtagu un iigahja fimageem, gauseem foileem no kambara ahra.

Negribot bij man winam janoskatas pakal: Leels, plezigs wihrs un — gan laikam ari tahdu pat pafchu spehzigu prahru.

— Laj dsihwo pagasta walde! atskaneja tai pafchâ azumirkli no kambara dibingala: — Laj dsihwo pagasta wezañais! noskaneja wehl tapat pa otram un trescham kahrtam, glahsem un butelem tinschot.

Peezehlos un taifijos eet — nebij man daudj wałas, ilgaki fawetees. Te kahds ar sparu atrahwa bilarda istabas durwîs wałâ un eelupa eelschâ, pafehra pahtagu, kàs turpat pee stenderes bij pefleeta, un fweedas us leelistabas puñi.

— Eh! partija! kur ta palika!

— Kur nu!

— Pazaidi!

Dſirdeju tai paſchā azumirkli wairak balsu tam paſkal fauzam.

— Zitā reiſā! atſauzās ſchis, un bij jau ari pa durwim ahrā.

Ziguwa no bilarda iſtabas weſels bars jaunu zilweku — fmee-
dami un tſchalodami. — Gan laikam ari fainneeki, waj, maſakais,
faſu „wezo“ manteneeki.

— Ko nu — laikim jau naudas naw! kahds eefauzās.

— Noſihdees jau waj lihds papehscheem, eeteizās zits kahds.

— Ko nu maſ ar tahdū eefahkdams — kā kād nemas neſinatu

— atkal zits.

— Waj neatmuni, kā pehru pa leelo tirgu aiflaidās? tupeles
ween tik palika.

— Kas par neekeem! Kur nu winam pee ta goda tapt —
naw jau ne godigu paſtalu wairs — tikai tahdas ſaka paleenetas.

— Tikai tahdas ſaka paleenetas — ha, ha, ha — trahpiji,
trahpiji!

— ſaka paſtala! ſaka paſtala! — ha ha ha — fauza jaunee
laudis zits aif zita.

— Kas tad te nu pa trazi? eefauzās zits kahds, tale tifko
eenahkdams pa ahra durwim.

— Kā, waj garaufha neredſeji, kur aiflaidās, kā paſtakas ween
noſchabeja?

— Kahdu garaufi? —

— Nu, to, kas te patlaben iſzilpoja pa durwim ahrā.

— Eh nu, — wehl arweenu ta pati ahkſiſchanās! Deesin kah-
das gan paſcham tahs auſiſ.

— Wadji, tu gan laikam ſchoriht ſkahbas putras ween pee-
ſtrehbees.

— Laj temme labaka, lelot, eemeta otrs.

— Kā ganu meitai pa kruhmeem, ſobojas wehl kahds.

— Tihrais lelis.

— Trahpiji, trahpiji — tihrais lelis ha ha ha — peleks ari

— truhkſt tikai wehl ſpharmu — tſchihkſtet jau tſchihkſt.

Ziſbotais no faſas puſes turpretim nelikas wairs ſchos peh-
dejos waſhdus dſirdam. Ziteem uis muguras eespraudās patlaben
wehl kahds iſlabā.

— Nu re, tihri kā faukt, eeteizās pirmejais, eenahzejam
tuwodamees: — Lewis dehl ween jau ihſti tikai te peenahžu.

— Zik braugi — tenzinu, tenzinu, peemetinaja ſchis, otram
draudſigi roku ſneegdams, un eewaizajās tad wehl: — Nu, kā tad
palika? — nedabujam jau winureiſ ar ſkolotaju norunat — kād fa-
dſeedafim?

— Nahkamu ſwehtdeen buhs tew waſas?

— Waſas? — ſini tatschu — man jau no ſahkta gala arween
preeſch tam waſas deesgan,

— Bet faki, kā tad nu paleek ar tauu wezo?

- Posts, posts jau — tihrais posts ar wiinu.
— Tad arween wehl taïs paschás domás?
— Waj tad nesini — kur weenreis eekodees, tur ari paleek
— laj plihst, waj luhst. Pahrdot un pahrdot zita neka wairak
neruna.
— Un tu?
— Ko tad es? waj es pilnos godos?
— Wai Deewin! schehl tihri, — kas zitadi par brangam mah-
jam tahs Mescharosas, kad tik eekoptu.
— Un nebuhtum tik wehl pee ta pascha skrihwera tik dsili
eebridufchi un buhtu jel wezajam pascham dauds mas faturas. — Lihdfa
ko us plazi, tad laj pluhst ween.
— Bet ka tad nu schodeen tilfis zauri?
— Puši ween jau tik paschi sagrabinajam.
— Wai, wai, draugs. Bet waj nebrauski?
— Pag, tuhlin — fadabufchu —
Jaunais zilweks peegahja pee galina, kur fehdeja Mescharosa
— tagad pateefi ziteem lihdfa treelams un glahses tinschinadams.
Genento weetu atstaht, ka likas, gan winam wehl nebij ihsti
pa prahtam. Bet dehlam wedinotees, wiensch pehdigi tomehr pazechlas
un wirjas us durwi puši. Tee ziti fehdetajji darija tapat; famekleja
fawas pahtagas un isgahja tschalodami pa durwim ahrā.
— Nogruhdism wehl kahdu partiju, wedinajas kahds no jau-
najeem laudim.
— Laj brauz wezee — laika wehl deesgan, peebilda zits, un,
pahris isnemot, wiſs jautrais bars eestuhmas bilarda istabā at-
pakał.
Schenka kambari pa tam dsirdeju sparigi treezam. Gan laikam
aisbrauzeji tur atwadijās no frogus „papus.“
— Lihkaup, papu! magaritschas zitā reisā, dsirdeju kahdu pa
pulkū eefauzamees.
— Bet tad bes rehkinuma, sbojās zits.
— Graudi tatschu labaki par afineem, ta wehl kahds.
— Kur duhmi, tur fillums — pasihstama leeta.
— Kur rija, tur melnumis.
— Un kur no melnuma grahbisi, tur pasihfees waj lihds zitam
pawafarim.

Jau wiſi zeemi preezajs
Uſi rudens bagatibu

ta kahds uswilka pehdigi.

— Krogi, krogi; kur tad nu zeemi, pahrlaboja zits, un wiſs
trajis isdunduroja pa leelistabas durwim ahrā.

Isghjis leelistabā, atradu to tuſchu, ix ne lahga duhmu tur
wairs nebij, — Steidsos es ari ahrā.

Bij kahbus mehnescbus wehlak, kad faule jau wafaras otrâ pufê. —

Gadijas man nostaigat kahdu zela gabalu. Un, jaſaka man, ſtaigaju labprahrt pa ſchim muhſu tehwijas druwan, plawam un mescheem. Re, ſchihs grawaſ un lejas, ſchee ſalee tihrumi un tumſchee meſchi, pa ſtarpan teem velekeem ehtu pudurischeem, itin ka ar waru ſchurp turp iſmehtatam latweefchu mahjam, un tad atkal, pa leela-keem attahlumeem, teem farkani balteem plankumeem, plafchajam muhſham, un wehl tahſaku, pahri par mescheem, wintam augſtakam weeti-nam, muhſu ari fauwu teefu koſchajeem pakalneem; es faku, waj naw wiſſ tas itin ka kahda ſen paſhſtama mihla feja, us ko nekad deef-gan newaram noſlatitees? un jo ilgati tanî noluſkojamees, jo zeetaki eespeeschas prahrtä wiſt ſchihs fejas ſawadee ſkafitumi; aifmirstas pat wiſas tahs tilpat ſawadâs dſikas grumbas un tumſchâs ehnas, ko ſinam un juhtam, ka kad wilktos kruſtam pahri par ſcho waigu, te dil-damas, te atkal augdamas.

Re, labprahrt tamdeht ſtaigaju pa muhſu tehwijas malam.

Zelfch fahkot gahja pa klajumeem, un leelu tahlu redſejas breen-ſtin peebreeduſchâs araja lauſchu druwas, te ar wafareju, wehl lih-gojot, tale tilko eefmuſchâs, te atkal ar ſeemas labibu, jau dſelteni baltas, noliukufcham rudsu un kweefchu wahrpam.

Re, wehjiaſch te wiſu augu wafarinu danzinajis finalto rudsifcha augumini, un nu ſchis, itin ka ſargadamees no fauwu warmakas, leez leeldams ſawu deguntinu ſemjup, no purina tik ſawu galwinu, un leekas, noſchukſt jau pa wiſu plafcho rudsu druwu: nedanzofchu, ne-danzofchu! — Re, tu ſtuhrgalwiſ rudaſitis! Bet gaidi jel, pagaidi ween. — Klau, wintam lauka galâ, ſchwingſt tur un ſchwakſt jau aſais plaujamais rihts. Drihs plahweju rokas ſawahks tawu augumini pa ſchkuhneem un klehtim, kur wehjam tilko paſlepus pa kahdu ſchirbinu paluhkot.

Aif plafchajeem tihrumeeem fahkas meſchs, noaudſis leeſleemi flai-keem ſkuju un lapu kokeem. Laizini gahjis, biju laimigs, to ſafneeg-dams. Jo kahpj jau kahpj faulite ir rudsu laikâ ſtipri ween wehl mugurâ.

Bet te, ſchis diſchenais augumis,zik wehtru un negaifu gan tas jau naw peeredſejis, un tomehr zik zehli un droſchi wiſch noluſkojas wiſapkahrt; tik pakrata un no gruſas tas, ka draubedams, ſaweeem plafchi iſſteepeem fareem, ja wehjam kaut kur gadas pee teem atſi-tees. „Es tevi faspeediſchu!“ leekas druhi, druhi, itin ka duſmas noſchnahzam pa wiſu plafcho milſenau blaſki. Un wehjſch lozidamees ſchmauz pahri par zehlajam galotniem, tilai ſchur tur uſdrihſtſtadees, lihds ar kahdu faules starinu, noſagtees us kahdu plankumi, ka kad gribetu iſluhkot, waj pehdigi tatschu kur newares peekluht tumſchajam kolu beesumam. Bet ſtahw ſchis druhiſt un tumſch, aifweenam tur, kur reis laidis ſawas falnes — fahrgadams ſawu dſimtenes weetim.

Re, tu dischenais stiprums! — tāhds it kā aīs weenprahhibas un pāschapsinās.

Tāhlak eimot, widuzis palika ariveen nelihdenakls, palejas dīla-
kas, pakalni augstāki, un drīhs tee stāhweja fastuhmuſchees zīts aīs
zīta, dīlam, stāhwam grāwam pa starpam, kā jau zīk daschā weetā pa
Baltiju.

Klau, pat strautina netruhēft — aīſſchurkft tas fāwu tībro
uhdentinu pa grāwas dibinu projam, un flāikee koki leekti paleezas,
zeeti fabahsdami kōpā fāwas sarainās galotnes, laj jau tik kāhds
faules starinsch, kāhda wehja puhfmīna nepeekluhēft un nepaluholo wīna
fudrabotajos mutulishos.

Bet tur, wīnā palejā, kur koki leekas itin kā atwīrsuſchees
atpakał um fastahjuſchees aploka, kā laudis mehds darit, kād gadas
teem eeraudſit kō fāwadu, apbrihnojamu, — kās gan eedroſchinajees
tur trauzet ſchos drūhmos mescha pulsus? jo ir tur kās widū ſluſs
un tumſchs, kā kād nebuhtu tam nekahda dala gar wīfu to tſchukſie-
ſchanu un ſchuſcheschanu pa koku galotnem wiſapfahrt. — Tur efers,
deewameſis efers, tumſchs un ſluſs — tagadin. Deenās gan laikam
tas wīs tā nam bijis. Waj nepeeder tik wīnch pee teem, kās reiſ pa
gaiſu atlaſdamees, ſchnahkuſchi un krahuſchi, — zilweku faniknoti,
lihds kāmehr schwahkſtedami nogahjuſchees ſeme, wahrdā pateizeju
lihdsa aprakdamī ſaiwos wilnos? Bet gul te nu ſchis tur, mescha
mahtes klehpī, rahms un ſluſs, itin kā kāhds, kās beidſot tātſchu
atradis fāwu meera weetinu. Un ſtaltee mescha dehli, ſtāhwu ſaflee-
damees, ſluſinam tſchukſtedami, apbrihno wīna ſkaſtu ſeju, kur ne-
weenas puhtites, neweena plankumina. Un kur kāhda papardite waj
kāhda fuhnīna newar ſawaldit fāwu ſinkahribu un, paraudſidama,
peebahsch kāhdu fāwu ſakniti tuval, tur ta ang, ang un — iſang
par almeni.

Pakalnes paleek wehl augstakas, leelos blaſkoſ ſaſpeefdamās
kōpā, ſchur tur kāhdeem labibas tīrumeem pa wirfu, kur radees
kāhds plafchaks lihdenums; un beidſot ir teem wehl pahri, kā kāhds
mīlſu ūkuls, ſtāhwa ūlina galā lihgojas ūlaitu preeschu puduris,
juhdsem tāhlu wiſapfahrt redſams un, otradi, no ſaiwos puſes atkal
titpat tāhlu noluhkodamees fāwu tumſcho azi — re, turp pahr wiſeem
teem ūkultotajeem meschu blaſkeem, un tāhlak aīs teem, debefs pamala,
— turp uſ wineem nu jau gandrihs 700 gadus wezeem torneem, kō
ar ſparu un waru tur uſzehla — toreis kāra troſnim dimdot, bru-
nam ſwadſot; — turp uſ winu plato, ſilgano ſtrahwu, balti ſchwī-
traino, kās kāhda tumſcha padebefs leekas aīſguluſi gaſchaki ſilai
debefs malai preeſchā — uſ balto juhras mahmuliti.

Re, gabalinsch Baltijas! un negribot apluhkotaja aīs aīſwīſchās
tāhlumā, lihds kāmehr ween neufleenas augſchup muhſigais debefs
plafchums. Itin kā aīs kāhdas dischenas, neisđibinajamas waras
leekas ta nolihkuſi ūmijup uſ ſcho ūmes ſtuhrīti, ūturet kōpā to ar

ſawu muhschibas ſpehku. „Juhs wehji, juhs tumſchee meschi un ſtah-
wee pakalni, juhs wiſi palifit te!“ leekas, it ka mule pat wehl,
draudedams, buhtu noteizis fchis nopeetnais debefs waigs: „Juhs
eſeri un upites, juhs doſit te ſawu mitrumu! un juhs, pelekee un
fahrkanee plankumi, juhs te buhſit un peemitiſit! un laj meers juhſu
pagalmos un ſwehtiba pahr juhſu ſalaſam druwan!“

Bet kad nu wehji, laufdamees un ſpraudamees, tatschu ir lagad
wehl rauga wiſu few paraut lihds un gaſt pret ſpodro debefs feenu,
un pelekee un fahrkanee plankumi, ſteepdamees un zeldamees, leekas,
ka kad gribetu ſawā ſtarpa tuwaku ſawirſitees un aifgruhſt weens
vtru no ſawas weetas; tad negribot jadoma, ka tomehr te wehl zits
kas, kas ſin un walda ir pahr ſcho ſpodro debefs feenu. Warbut
pateefi ta nolemts, ka ilgam wehl — ar ſawu ſinu — te zihna ne-
rimt — itin warbut ka tas ta. Jo kas gan audſina ui wairo
ſpehku un duhſchu, ja ne zihna — zihkſteſchanas buht un dſihwot
tapat ka wiſi ziti, waj pat ſcho weeta, ja paſchu draud nomahkt un
aiftumt projam. Un tikai tas jau zeenigs ſawu weetu aifnemt, kas
ſin un prot to ari eenemt un aifſtahwet. — Schis kalns te, waj naiv
tas ſawā laikā gruhſtin gruhdees pret wineem ſilajeem juhras wil-
neem? waj pat naiv tas ſajutis to wareno ſpehku, kas ka ſehns
fneega ritulu reis atwehla fchurp winus plifikos granſchu kalnus un,
ka fmilſchu graudinus, tuhlfloſchu tubkloſcheem, ifſehja fmagos almenu
blukus? Waj nebij tas jau torefi, kad wiſs tas notika! un tomehr
tas zehls un droſchs te wehl tagad, waj fmeetic paſmeedamees par
neezigo wehjinu, kas ari rauga ſawu reiſu tam kaitet. — Brahts,
ſtiprs un nelokams, tas jau tas, kas paſauli walda.

Pa tam ſtarepam biju atkal nokahpis lejup un jau pagahjees
labu gabalu tahlak — atkal pa tam paſcham grawam, pa teem
gaſcheem pakalneem; atkal rehgojas tee paſchi flaikee foku fchaurajam
zelinam gar abam puſem, wirſup zeeti ſabahjuſchi ſawas galwas kopā,
ka kad ſinkahrigi noluhkodamees, kas laba jel tad wiſs til neezigs te
noteek apakſchā pee wiwu milsu kahjam.

Te funs kahds tuwuma eerehjās un iſtraueja mani no domam.
Reheſejas lopi zelmalē; loſchnaja tee fchur tur pa foku ſtarpem, no-
pluhkadami retos ſahles kuschlifchus, kas teewi gari itſteepuſchees, ka
teektin teezaſ, waj ir ſchee no ſawa dſestrō pakrehſla nedabutu
aiftert kahdu ſiltaku ſaules ſtarinu, gaifcho dſihwibas deweju un
uſturetaju.

Bet re, Pogifcham, baſkahjiſcham, tomehr atkal ſaws padoms.
Wiſu rihtu pa kruhmeem nolodajes, ari tas laikam wehro, ka neder
aifweenam til nolozitees pa paehnam. — Laj ſlinkums kur ſlinkums,
bet wehderam ſawa teefsa. Nu, manees pats, kungs labſ, tas doma,
un — „nerr, nerr“ ſchai waj tai gotinai fahnos, ka kuru noskatida-
mees; jo kas tad gan nepelnijufcham dos ko wehderā.

— Seh, seh, se maiſe, Pogi, se maiſe! fauz jau ari pateesi kahds nivrajam garsobim no pafalſch, un pafpihd ſhim ari koplais aſteſ gals ween tik, pa faukumam aiflezot.

Pag, tagad puſdeenas laiks, ta fawā prahtā domaju: — un kur gans ar lopeem, tur tas wiñus gan laikam dſihš kur ari puſdeena.

Wiſu rihtu ſtaigajis, biju peekuſis, un bes tam jau zeetā zela maiſe ari fmekigaki kost, kād kahda lahfite peena klah, ko uſderſt.

Gewaizajos gana fehnam, waj naiv kur te kahdas mahjas tuwumā. — Gan laikam bij wiñſch tas pats pirmitejais fauzejs. Ar fawu Pogi laftodamees, patlaben tas iſlihda no kruhmeem un nu puhelejās ſcho nomeerinat, laj fawa wehdera labad nekemtu mani tapat uſ grauda, kā nule pat fawu ragaino draudſi.

— Te, te, te — eita tik ween, teiža fehns, gabaliu patezadamees un rahdidams uſ kahdu maſatu zelinu, kās nogreſčas fahnis pa meschu projam. Nesinatajam warejo tas gandrihs iſliktees eewedam waj wehl dſilaku aſlajā beeſumā: — Eita tik ween, drihs te mala, un turpat jau eeraudſiſit ari muhſu mahjas. — Waj fainneela jums wajadſeja? Naiv mahjā, aibrauza ſchoriht uſ piſehtu. Pati gan palika kopjotees, bet kur tad ari zitur buhs kā mahjā, jo kā gan iſtapt zitadi no Mescharosam, ja ne braukſhus — meschu, meschu mums te, kā ne . . .

— Tad Mescharosas fauz tawas mahjas? es pahrtrauzu tſchaklo runataju.

— Mescharosas, kā tad — pa to zelu ween projam. Tur uſ otru puſti nogreſčas atkal zelſch uſ Krahdineem, un tur uſ wiñu puſti tafni zauri uſ . . .

Nefamaniju wiſu fehna gudribu no klausitees; eefchahwās man te prahtā, fo to rihtu nodſirdeju krogū. Sinfahrigi ſteidsos pa eerahditō zelinu tahlak, un drihs iſnahju ari uſ apſihmetajam mahjam. Nama durwiſ atradu peewehrtas, kā jau pa laikam wafaru darba laika, kād mahju laudim darifchanas pa ahru. Rakits, durwiſ preekſhā aptueees, bij weenigā dſilhwiba, fo fehā ee-ejot eeraudſiju. Nedomaju tahdā laika ir iſtabā kahdu atraſt, apſehdos tadehī turpat dahrſmale uſ benkifcha, kahdu ſihku dahrſa koziņu pawehni; pahr ſchogu pahrleekufchees, tee deesgan labi notureja kahrſtos faules starus.

Mahju eifikas wiſas dandrihs bij no muhra, bet tomehr nekahdā labā kahrtibā, zif azis uſmetot wareju wehrot. — Nodriſkatee tſchukuri, iſzelatas puſpahnes, puſfeegrūwſhee gehweles gali jau newareja buht mahjam par godu. Bet ari no dahrſa, ne leela, nebij no redſams, kā ſopejam tur kahda fewiſčka patiſchana; tahs paſchias pahrīs wezās abheles un bumbeeres gan laikam jau gadeem tur ta rehgojās ſaweeim iſkaltuſchajeem fareem, un ſihke ſozini, gar dahrſa malam, — pluhmes un ſeberes, kā nule eefkatijs, bij gluſchi faau-guſchias beeſumā un tamlabad tad ari palikuſchas kruhmu kahrtā.

Tuhlit ajs fehtas widus schogus redsejās labibas lauki — wafareja, gar mahjam gan branga pāaugusi, bet tahlaku pa pakalnitem spih-deja pelekee arumi zauri. Seemas labibas nedabiju pamanit; gan laikam ehkas bij preefschā, waj warbut ari kahds mescha stuhris, kas, kā jau lunga walā, ahku ahkeem islozidamees, grafit grafitjās waj faschmaugt nabaga araja ne leelo femes gabalinu. Weenigi kahpostu dahrfinam bij patihlamaki azis usmetst, tapat ari logu preefschā us puiku doben. Nebij ari mehfleena durwu preefschā, kā jau tas zil daschās mahjās wehl parasta leeta. Nedsejās ta weetina glihti grantim nokaisita.

Waj pateest te nama mahte pahrača par sawu labo puš? ta pats sawā prahā domaju: ir gotinas, zil atminejos meschā pamanjjis, laj ari gan nekahdas warenas, tad tomehr bij deesgan apalas, falihdsinat ar zitadi pakalfo mahju buhfschanu.

Te no meschmales tahs jau ari eegreesjās gatwē. Tai pafchā azumirkli gar istabas galu pa dahrfa wahrtineem isnahza fehtā kahda feeweete, sahlu klehpi rokā. Paskatiujes us gatwes puš, ta mudigi ar sawu nefamo aissfeidsas us lopu kuhki, bet bij tilpat schigli atkal us nama atpakal un isnahza tad ahrā, pilnu spanni weenā rokā. — Wareja buht pufmuhsha feeweete, gehrbuses, kā jau pa laikam prastu darbu strahdajot. — Bet neatlika man laika, wairak wehl ko nowehrot. Mani eeraudsfjuši, nahjeja nolika spanni, laipni fanemdama manu deewpalihgu, un apstahjās, kā kad gaididama, kas wehl laba man falams. Es, sinams, nekawejos isteikt sawas wajadsibas. Us-runata tilpat laipni aissbildinajās, kā azumirkli gan ne=efot walas, bet ja gribetu kahdu brihtiru pagaidit, tad gan noliftu, kā wehlos. To teildama, runataja weegli patezejās us durwu puš, un neatlika man nela zita, kā steigtees pakal. Gerahdijuši man kambari weetu, bij wina tezineem atkal fehtā, un jau dsirdeju to tur skali ween daramees gar sawu ragaīno mahju faimi. — Apfliatijos fmalkati pa mahju dīhwojamam telpam.

Bij tahs eedalitas pa wezam kursemneeku eeradunam. Preefschā leelaka lauschi istaba un dibina galā diwi kambari, fatēs pusistabas platumā. Bet ne tahda bij eedsihwe pati.

Istabā gan wiss redsejās nokwehpis melns — gan laikam no plihtnes, faktā pee durwim — bet to teefu glihtali isskatijās pa kambareem; mahleti logi, tapetem issistas seenas, spodri balta nobersta grīhda. Metruhka, sinams, ari sofa un pirkli krehslu; pat klaveeres redsejās weenā kambara faktā un us tam kahdi noschu gabali un pahris grahmatas. —

Gan sawadi, falihdsinot tahdu fmalkatu eedsihwi ar zitadi noplifusfhajam mahjam. Bet neba nu wifa weenu mahju buhfschanu jau apspreechama azis ween usmetot. Sirmas laimes mahmukites telas jau gana liklas un greisas, laj zil daschā weetina paliktu muh-

scham neisprotamas. Itin jau war buht, ka wiss tas te tilk atleekas no agrakeem, laimigakeem laikeem.

Genahza ta pati mana pirmiteja laipna eefschâ eewaditaja un falika mana preefchâ uß balii klahta galbina wifadu Deewa freeh-tibu, gan to, ko biju wehlejees, gan ari dauds zitu wehl. — Newil-schu eestdas man prahtha kahds atgadijums, kur daschus gadus atpalal Wahzijâ kahdâs mahjâs eegahjis tilko wareju sadabut malzimu uhdenu.

Bet bij deweja pati tilkmehr jau atkal istabâ, aissbildinajufes wehl, ka tilk ilgam liliñi gaidit, un laj til nu nefmahdejot ween, kahds tas kumofinsch pee rokas. — Dsirdeju to pa istabu rihkojamees, uß leelâ galda ehdeenu faleekot, ta ka traufi un karotes ween klaw-steja. —

Neilgam, te fagruwa ari ehdaji istabâ, tschalodami un lakstodami — rudsu plahweji gan laikam, jo kur gan wifem mahju landin kopus tai laika darschanas, ja ne rudsu laukâ. Tapat skani treefdami un jokodami, wiss faheda aiss galda, un, paehdufschi, tee atkal zits pakal zitam issuda no istabas, gan laikam schur tur pakrist deenas vidu nogulet.

Mahju mahte — jo par tahdu jau ruhpigo gahdneezi no kauschhu walodam pasinu — wehl brihtini schurp turp istekajufes, peh-digi nofwhiduks atkal eenahza kambari.

Duhschigs feeeweets, ta bij jaatsihstas jau no waiga ween wehrojat.

Ja gan, ir jau ir wehl dascha laba kreetna faimeneeze pa lat-weefschu fehtam, kautschu tilk ween zit daschs labs faimneeks buhtu kreetnats sawu pashchu un eschu kopejs.

— Tad juhs ari norishchodamees, es eeteizos, tatschu kaut ko jel raudsidams eebilstees.

— Ko nu, — norishchodamees, ta tschakli atteiza, atsehdamas uß krehfla: — tilk ween jau no wisa ta zilwela muhscha ir, ka notelet wisas fawas telas, kahdas nu Deews kuram katram tahs nolizis. Tad ari labak ahtrak neka gaufat ismest wifus tos lihkumus.

— Nu, nu, waj tad pateek wiss muhschs tikai noteksam ween un nemas nodishwojams? es ewaizajos.

— Nodishwojams ari, ka tad, kur tad bes dsihwoschana; bet kahda til mu kuram katram ta dsihwoschana. Mumâ, mahju lautineem jau wina tayda, ka ar weenu roku, sneegdamees, nemam un ar otru pa pirkstu galam laischam. Ne, funits gaida, kafits gaida, gaida leeli, gaida masi, un wiss no schim diwam rokam ween. Janorischojas jau ari ir — tahs jau faimeneezes deenas, kas tad gatawu klahf ko nesîs.

— Bet tee ziti jau ari labprahrt parishhotu faimneezes weetâ, kad liktu tilk ween, es eekritu starpa: — tilpat tatschu sawu algu dabun.

— Ko nu, Deewin Tehtin, no zitu rokam ko gaidit; drofchi fini un tizi tikai to, ko pats ar favu azi redsi un pats ar favu roku leez. Zita darbs jau arween paleek zita un ne pascha. Aiseedams ween jau wifū tapat nodaristi, ka otrs, darbu paschu daridams. Emu tad ari labak wifus favus tekus pati; laj zits dara tikai to, ko pati newaru.

— Tahda jau tomehr nekur neatradisim, kas par otra labumu jkreetu ka pats par favu, ta es attal.

— Teesa, teesa, mihslee, kur tad nu to; pati jau ari wis ta neskraeditu, ja ehstu zita maissi. Bet kam tad laj gan otrs jel mas prahtha nemtu, gahdat par manu labumu, ja pati to nedaru. Katrs par fewim, Deews par wiseem, ta jau wez un weza teikschana, un waj tad mums zitadi domat.

— Bet neba wisi, ta domadami, pateesi to ta ari isprot, es pretojos.

— Dsird jau dsird wifadas juhdibas, wifadas pahrmeschanas, tas taifniba. Bet fauz, brehz jau ikkatrs tam nabaga faimneelam favu teefu wifsu, waj sin tur ko waj ne; jo kas tad gan mas wihschos paluhkot, kas jel kuram katram no winam ihsti aif ahdas. Well wift tik to paschu favu meldinu — to kalpi, to kundfini.

Maniju, ka nebiju no ihsta gala eefahzis, raudsiju tadeht, scha ta iswairidamees, walodu nogreest us zitu pus, bet bij mana pretieneeze ta eekarfusji fawa pascha padomā, ka tatschu beidsot attal atradamees us tam pascham wezam pehdami.

— Un sinatu tik ween tee lautini, ka mahju turetajam ap duh-

schu, ta lehnaku prahtu wina atkal eefahka: — sinatu tee to ween.

— Zit tai ihfa gada laizina ween tihri waj no pirksteem jaissch, laj jel tik drihkstetu palikt tais paschos parastos paschos. Te kungam muischā maksajamas pehrlamās naudas, te atkal defetinu naudas, uguns naudas un deesin kahdas naudas wehl, un kur nu wifa leela mahju wajadsiba un gahjeju algas. Behrni pascheem ari tatschuzik nezik pa godam usaudzinami, jaisskolo, faimei japahrteek. — Skates kur skatidamees, kurka kaltinā ween gribedams, wifur kas pildams, kas wajadsigs, un kur gan wifū to nemt, kad labibas salumina tik ween redsi ka pa lejinam. Kalnu galini, tihri ka ruhdinat ruhdinadami, kaili pliki, noskatas us noplifufschajam mahjam. — Waj tad nu laba deena faimneelam, faktat jel paschi,

— Gruhti, gruhti, newar jau ari zitadi buht, es lihdszeetigi peebildu: — Bet jums jau ari tahs mahjas, tihri ka pa nelaimi, pascha mescha widū. Wifapkahrt pa ahrpusi druwās tatschu kuplaks augums.

— Teizu, teizu to pascham, no sahkti gala jau. Nebuhs labi, ne-efim Mescharosās, tahdas ween paklihduschas mahjas. Bet wifch ne un ne, teepschus teepdamees — kas kaitot, seme laba, gan jau buhshot fawa istikschana. Un te nu tad ari mozamees jau gadu 20. Nebuhtu tik tee paschi lopini, deesin kur fendeenam jau tad atskatitos.

Plehschos, dsihwoju, waj rahpu lihsdama, laj jel faws grafits lehktos, laj nebuhtu japradas pehz muhschu waj zitas kahdas schehlastibas; bet tahds jau tas faineneela muhschs — plehses, dsihwo tikai preeksch zita. — Un ko tad ari darit, kad zilwetam tikai tur labi, kur dsinis un audsis. Tik tahs ween Mescharosas jau bij, kas paſchu pagastā dabujamas, un laudis wiſi — ak, til labas mahjas, til labas mahjas, — palaiſtas ween. Nebij tad jau ari pats ne par ko peedabujams, laj apſlatitos kur pahrnowadis, waj tad nu mahju truhkums — ka eekrabs faws grafits bij; ne un ne — ſchis tai pagastā paſauli pamodis, tur fungam deenejis un tur ari fawas azis aifarischt.

— Ko, fungam deenejis?

— Deenejis ja, fungam mujscha par fulaini, weselus 12 gadus. Gan jau buhtu mumis kungs kahdu labaku weetini nowehlejis, toreis ka patlaben prezejuschees bijam, bet kas tad nu labprahrt atſtahs fawu eefilditu kaktiū, tup katrs pats uſ fawa zina gala, kaut ir wehſch gar ausim fwilpot fwilpotu.

Te rati kahdi fehtā eegrabejās; eebrauza kahds pa wahrteem. Pati to paſna par fawu dehlemu — efot no pilſehta pahrbrauzis. Bet tomehr, galvu paleeldama, ta nemeerigi pa logu noskatijsas uſ rateem fehtas widū, ka kad gaiditu tur wehl kahdu iſkahpjām. Paſkatijsas es ari, — ne, nebij tur wairak, ka weens pats.

Taifjās pati pa darwim iſeet. Beezehlos es ari un domaju eet fawu zelu, negribedams mahju mahti ilgaki trauzet, bet bij pati tam preti, laipni ſcho to pefihmedama, ka jau tas paraſta leeta pee muhsfu mahju laudim. Paliku es ari wehl kahdu brihtim; bij wehl pats karſtais deenaſwidus laiks.

Dehlam pa iſtabas durwim eenahlot un otrā ſambari ee-ejot, pati ari tur eegahja; dſirdeju abus paſluſu farunajamees. — Bij tas pats jaunais zilwets, kuru toreis redſeju krogū.

Kas abeem pa farunam bij, neWAREJU nodſirdet, un ari nerau-
dſiju to iſſinat, bet dehlam iſejot un paſchais atkal apſehſhotees pee manis, fawā pirmitejā weetā, tatschu bij nomanamis, ka kaut kas tomehr tai nebij pa prahtam.

— Jums ari dehls jau paſchos labos zeribas gados, es atkal eefahku, negribedams kluſu zeest.

— Ja, paaudsis jau nu gan, ſlaneja atbilde: — paſdees Deewam, brangs labs; laj tik nu Deewa Augſtais pats tahlaku lihds, paſkolots tapat ari fawu brangu teefiū. Un ko tad nemahzits zilwets tagad laj gan wairs paſaule eefahk; naw jau wezi laiki. Tapat jau to ſeetu pahrdomajam un laidam to tais paſchās pilſehtas ſkolās.

— Bet laba galwa ari bes ſkolas ir tagad wehl nebuhs ſemē metama, es pretojos.

Ko es peeredſeju un peedſirdeju.

— Ko nu, miħlee, ko tad jel gan taħħos ar fawu galwu ween iſdaris, kaf naw fawas iħpaċħas praschanas, waj skrees ar peeri zauri muhrim. Ta jau ween, ka teizu — neisdaris nela. Tupi, tupi tik, ka wiċċa fawā luktā, liħda koo ajs feħtas, gan jau tur fawa wanaga netruħks. Bet ir taħħdam no skolas kas galwa, nu, tad laj pagħreeschas korp un ka ween tik tiħk; wiżur buhs farwi żeli waħda.

— Tad deħlu juħs gan laikam labprahħt wiś neredsetut teħwa peħdās?

— Neredsetu? kamdeħt ne; laj jau d'shiwotu ween, kaf Deewinħi tħalli weħlejjas. Bet paċċi redsat, taħħdas mahjas.

— Dahrgas jums winas?

— Dahrgas jau nebuħtu wiś, greħks to teift; pa scheem laikem jau wiżur dsir ġarrak maksijam. Toreiġ ka pirkam, mahjas weħl bij leħtas — u oreħkinat as-nimis te fċiħs u 19 rubleem par puhraveetu.

— Un dauds jums fomes?

— Kà teiz — taħħdas 250 puhraveetas.

Saprotams, ka to dsirdot biżi man deesgan ko pabriħnetees. Waj waretu mas buħt, ka taħħdās mahjas til gruhti d'shiwot, ta' ozu mirklxi man isgħażja zauri galwai: Waj pateeft te mahju paċċu waina, ka nespēji fawu għadnekk u surret, kaut ir jo labi apkotass? Zit dasħa laba weetina wahrgħi tifai tamdeħt ka top wahrdsinata, ka naw fawwa laba għadneka, kreetna fainnekk; jo ko tad gan mahju fainnéeze ar fawweem l-opineem ween iſdaris, laj ari jo ruħx-damx.

— Buħtu jau mahjas leelas deesgan, pahertrauza mani pati:

— Kaut tik ween pa laukeem paċċudju labaki. Ta tomekk ja pagrims, laj nu fċha wajt kà.

— Kà ja pagrims?

— Nu, muhix Cham tatħbi taħħdās mahjas nenodfihiwofim.

— Bet kaf raudsinu taħbi warbut wairak ekoxt?

Pati, fmihnedama, u mani paškatijas, ka kaf nebuħtu fagai-dju fu taħbi iż-żejt.

— Koxt nu gan deesgan buħtu — wefelus 20 gadus; redsams jau nu ir, kas no taħħdam iſdabujams. D'shiw u il-wieħed, arħammi, eżed ħam, kaf wajt nabaga firidni no taħjam krikt semm; ko laj nu tur weħl wairak iſdara.

— Uz zik laukeem tad strahdajat?

— Labi to gan wiċċi nemahku pateikt — ta jau wiħreefha darifshana; bet ta jau, ka fħai puże dauds kas meħds, um ka to ee-naħħdam atradha preeħxha.

Taħħaku eerunajotees iſdabuju, ka strahda u 4 laukti.

— Bet kaf tad nestrahdajat ka muiċċha, uż-żejjha laukeem? es eewaizajos, gribedams kaut zik faproptami isteiktees, ka semi derigali eddalit uż-żarrax laukeem.

— Kà muishchà? dabuju par atbildi: — waj tad nu mahjås wifū waram isdarit pakà, kò fungi dara. Teem wifa leela muishcha rokà, war jau ari isdfishwotees kà tihk. Mehs mahjeneeki aijween tikai nosflatamees, kas pafcheem pa spehkam. Kad fehsem ahbulu, kur tad laj nemtum labibu. Un kad buhtu tas tik labi, gan jau tad sehtu wifū, pulka jau ir bes ta pahrteef.

— Bet tatschu kad pamehginatut.

— Ko tur nu mehginat, kad buhtu jel mas wehl tahda seme. Aisschkersch tik labibai weetu.

— Raudsiju eeteift zitadu padomu, bet palika un palika ta to-mehr pati pee fawa prahta.

Aplusfam us kahdu brihtim, kà jau pa laikam, kad walodas isbeidsas.

— Pats jums kur isbrauzis? pehdigi eewaizajos.

— Ja, aibrauza schoricht us pilsehtu abi ar dehlelenu. Gaibiju gan mahjå, bet pahrlaidis jauno weenu pafchu. Tihri posts ar tam fasoditam pagasta buhshanam, kahdas tik tur wifadas darifshanas, braukashanas, tehreshanas, kaweshanas. Moza waj nost pa-wifam.

— Teesa, teesa, ihpafchi kad wehl kur peeduras pee kahdam amata reisam, es peepalihdseju.

— Un tà jau nu ihsti ir; peekto gadu, kamehr manejs par pagasta wezako. Gan teizu, kad ewehleja us otreem gadeem, — ne-peenem! ej labak pee aprinka funga un atluhdsees, bet kò tur laj darit — tihk jau teem wihru zilwekeem tahda klapatafchanas. Ja, redsat, wifus wehl nekas, bet ta ta weena nelaime, ka pats ahtri ween aismiristas un padaras pahri, lihdsja kò fateekas ar ziteem. Bitadi jau tahds labs, prahtings. Un fenak ari nemas tà nebij, bet nu paron pawifam. Bet pawed jau ari, kà tas pats muhsu skrihweris — laj Deewas nedod — Ir nule pat te baidos, kad tik naw atkal kur nodabujis fahnus. Labprah gan pafchu aplam wis weenu kur neislaischu, bet kò daris, kad kahdu tas launums pahrnehmis.

— Nu, nu, nekas — pahrees amata gadi, pagreesifees prahts ari us zitu puñ, es raudsiju meerinat.

— Bahreet jau nu pahrees gan, kà tad ne, bet Deewas Augstais ween laj fasin, kà tad isskatiifees.

— Tatschu ne fliftaki kà tagad, un kad farwu mahju buhshanu kahrtigali eegrosifit, tad weenumehr labaki.

— Ko nu wairš no tam runat; pats jau zeeti ween eekodees mahjas pawifam laist nost, kad tik ween gaditos kahds pirzejs. Kungs muishchà ari dewis to padomu. Naw jau mana darifshana, laj dara ari kà tihk. Tik to ween wehl wehletos, laj tik ilgam jel pa tam mahjam dabutu papuhletees, kamehr tee jaumee isdabuti zif nezik us

zela. — Get mums wehl meitina skola, skukens gadu 15. Nodewam pilfehtâ, jo ko tad tepat tais pafchu skolinâs gan laba fadaris; to jau nu sen wifü mahzeja. Dabutum tik tur wehl zauri, nu tad laj ari — manis deht.

Negribot bij man te azis japamet us klawerem faktâ, us balti nobersto gribdu; sapratu tagad, kamdeht tas wifü tà. Bet kam to mehr tas nöpelns? tà pats sawâ prahktâ domaju.

— Bersch, dñshwo te meitens noslahpis, lihdsâ ko festideen no skolas mahja, eeteizâs pati, itin ka no prasdama manas domas: — No masam deenam tà jau ween wimü esmu naturejus; jo kam tad par lopinu isaudsinat, laj dara wifü pati. Bet kad tik nu ween dabantu lihds galam zauri.

— Kamdeht tad ne; nebuhs jums ta weeta, buhs zita, un arween tatschu tildaudâ, zik wajadfigs. Jo neba tahs mahjas ween pafqule.

— Ko nu mahjas. Negrib pats no tam wairs ne dsirdet.

— Bet ko tad domajat eefahkt, kad metat sawu parasto semes darbu pee malas? Bits kahds darbs waj amats tatschu ne muhscham labaki newelhees, ka tas, ko tik ilgam jau kopufchi, ar ko tà faktot, augti faaugufchi kopâ.

— To pafchu jau arween faku. Schahda tahda nofchaudi-schanâs nekad tatschu laba newar buht, kahdu darbu kurfsch katrs pafhzis, to ari laj strahda; bet ko tad darit ar teem wi hreefcheem; ar galwu zauri feenai jau weena pati wis neisskreefchu. Japaleek un japaleek mums feewi schkeem tomehr ar meeru, ka ta wi hreefchu galwa ijdara. — Padomajis pats man par vari eet us pilfehta. Gan teizu, gan faku, ko tad nu tur laba fragrabs, laj jel to ween nedoma, tà ween paleek wifü isdilufchi, lihdsâ ko ustapufchi us teem afmeneem. Bet ko nu laj wehl wairak fata. — Zitadi jau wi sch tâhds brangs, prahtgigs, tik tai leeta ween pawifam sawu galwu.

— Un ko tad pilfehtâ nodomajat ihsti eefahkt?

— Ko nu laba eefahks — tumfchs, nemahzits ziliwels. Nodomajis usnemt kahdu schenki; tapat peetiftu jau ari, zik ta naudas grafschha buhs, kas paliktu pahraf, mahjas pahrdodot, bet redsams tatschu, kas no tahdeem schenkeem ihnahl. Aug jau tee pa scheem laiskeem ka sehnies pehz filta leetus; bet tur aug, tur ari paleek. Tagad jau kurfsch ween patapis no fawa semes stuhrifcha walâ, zita nelo wairs, ka tik us pilfehtu un tuhlin eetaist schenki. Es ween pee faweeem defmit pirksteem newaru faslaitit, kas te no apkahrtejeem fainneckeem usnehmufchi tahdu dñshwi. Kahds pahris nu gan, ka ruma, pahretekot brangi, bet Deews ween laj to fasin, kas tur ihsti. Teikt gan teiz fahlot iffatrs tà, leelibas deht ween jau, bet pehz, tad reds, kas ihsti noteek. Kuram tas wezs krahjumiinfch garaks, teek ari ilgaki, bet kad tas pagalam, tad pats ari fustin nosuhd, ka

ne wehsts wairs. Paſcham jau par to waj wiſas aufis peeteizu, — ko tur nu tomehr darit: neba ſchim eefhot ta ka ziteem, tik atteiz — kas protot dſihwot, tas ari dſihwajot. Ja, ej ween, pratiſi gan; ko tad tur praſt! — Af Deewin Tehtin —

Natureju par wajadſigu te wehl no fawas puſes ko peefihmet, un ko laj ari buhtu tezis — waj kahdu padomu? — Neba derigi, eemaifitees zitu fanſtarpigas buhſchanas; kas ihſeneeki, aifveen wiſlabak paſchi ifdoma fawas domas un nodara fawas darifchanas. Un war jau ari buht, ka Mescharoſam labaka laime, ja ne labaka praſchana ka wifeem ziteem. Beetu tadehkluſu.

Nogeefjas mums waloda uſ zitu puſi, un paplahpajam wehl kahdu brihtini par ſchahdam tahdam leetam un darifchanam. Bet eenahza gana ſehns, gan laikam gribedams fawas palauлага maiſes. Pati pažeħħlas un peegahja pee ſlapja. Pažeħħlos es ari, redſedams, ta pateeffi nedriħħtu wairs ilgħi kavetees, fur mahjeneeem atkal katraam fawas darifchanas, kas gaida. Gribju atliħdjanat fawu uſ-koſchama teefu, bet joħodama pati atraidiha, ko peedahwaju — Neba tahds efot pee mahju taudim paradums. Kad ir zela gaħżejani leeg-ħot fawu tumoħħnu, ko tad gan darifhot ar ziteem ſchahdeem tahdeem kautineem, kam tas pateeffi nepeenahktos; ejot jau ſchihidxi aplahrt, ejot tħigani, kafra fawu teeffnu praſit praſidami, un buhſhot kauns un greħks no zela gaħżejja wehl ko nemt.

Neusbahhos ari wairs laipnajai dewejai; patenzinajis un atwa-dijees, gaħju fawu zeku. Gedams wehl pameri azis uſ Mescharoſam. Waj pateeffi te newaretu buht lepnas mahjas lefni druwi wiðni. Saartais papuwes lauks bruñns ween redsejjas blaikus panihku ūchajam waħżereas feħġum, bet, ai, wehl ne-ezets un, fur kahda miħkstaka weetina, guschnam, baltam pukeni un pehrkonem augtin apaudfis — tagad wehl, fur ziti wiſi jau tafas uſ feħſchanu. Waj nebuhs te naħkamam gadam tikai atkal tahds pat panihxis ruđsu lauks? — Ilgam wehl newareju beigt pahrodat par Maſcharoſu mahju buhſchanu; jo war jau gan pateeffi valik scheħl, kad redi, ka kahdu weetini tħiċċu prahtru wahrdina un tad wainu neuskrauj wiſ pats few, bet paſchu „maiſes ſemites“ nizinateem tħiġi meem, gana patei-ziġiem, kad tik tos kopy un miħlo.

Ne ilgi peħz minet à tgadidju ma attaħju to widu. Nodſihwoju kahdus paħris gadus aħrpus Baltijas, ka jau tas pa ſcheem laikeem latweeħdu starpa wairs neħħada fweħha leeta. Taħlumà aifgħajis, nedabuji nekk wairak par Mescharoſam d'sirret, un bij man aif paſcha darifchanam wiſs atgadidju għandrihs iſgħajjis jau no prahha; te pabju atkal kahdu laiżiun pa teħwijsa malam. Gekrita man brauħt jauri minetaj pilfeħtinai. Peecturejjis kahdā eeħrauzamà weetā, sīgu

paehdinat, pats eegahju turpat schenki. Atradu jau tur daschus lautinus preefschä; sehdeja tee, plahpadami, jokodami, gar schenka galdu. Neko fmalkati ne-eestatijees, apsehdos kahdā fahmus istabina; turpat eenefa man ari ko uskost, kā eenahkot biju wehlejees. Genefesa bij kahds labi pajaus feeweets, paefmalku feju un ari deesgan glihti gehrbees. Ahtrumā azis ujmetot, islikas kā kad to buhtu jau kur redsejis, newareju tifai atmineetees — kur. Bet nedabuju ilgam favu galwu laufit. Wairak eeklaufotees farunas, kas skali, gaischi atskaneja no schenka istabas, ir tur man likas kahda balsfs paefhstama. Waj pateesi — ? waj waretu mas buht? tā newilfchu man kas favads eestikas prahktā. Pagahjos pee durwim un paefatijos. Ne, nemaldijos — aif schenka galba sehdeja — Mescharosa, lozidamees un schkobidamees gar favam glahsem un butelem, tahs skalodams waj pilbidams; bet, finams, spreeda un treeza pats pa starpam teem ziteem ari duhfchigi lihds. Gebrauzot us durwim eelas puſe laſju, kā te „Zihruka latweefchu weefniza.“ Sinaju tagad, kas tas tahds par Zihruki, un tapat ari, kā jaunais feeweets, ko pirmit redseju, paſchu meita — gluschi us mahtes azim. Bet pati kur? un dehls, kur tas? Nebij man te neko taħlak ko domat; zereju pebz par to eerunates. Apsehdos atkal favā weetā; bet dsirdeju pa schenka istabu tik skali fmiejam un treezam, kā negribot bij man jallaufas lihbi. Treeza tur zits aif zita, weens par otru skalaki, kā jau pa laikam lautini, kas galwinas eefildijufchi, wairs neprot favu jautro prahku walot. Wezis gan laikam eestatija par favu veenahkumu, weefus usturet jautrā prahktā. Laiku pa laikam, nogaidijis isdewigu azumirkli, tas aifswien eekrita runata-jeem waloda, waj nu paſokodams, jeb waj deriga weetā wehl zitu kahdu gudribu peeteidams klah; uni panahza tas ari, ko gribaja. Katru reis, kad pats kur ar favu wahrdu peduhṛas, isnahza leeli ſmeekli. Waj nu wetscha wahrdi weefus pateesi kutilaja, jeb waj tee tifai „wezam Mescharosam“ par godu to tā darija, to nemahktu teift; bet kā paſcham bij tā pa prahtam, jau bij noskarſtams no jautrā padoma ween.

— Nu, nu, waj dſerſt tatschu, dſirdeju kahdu eefauzamees: — tikpat jau tee meeschi paaug, waj laukā waj druwā.

— Un waj us akmeneem wini flifti? eemeta zits kahds gudri-neeks starpā.

— Un kahdi wehl — ne sehjami, ne plaujami, tik kopa grahbjami, teiza kahds trefchais.

— E, ko nu tenkas — nei sehjami, nei plaujami, nei kopa grahbjami, tik — paſmelami, dſirdeju Mescharosas balsfu: — faldi, behri, kā pats behrais alutinfch.

— Ha, ha, ha — faldi, behri, kā pats behrais alutinfch, tā ziti wiſt peekrita.

Zif falbs alutinsch,

Zif falbs alutinsch rc.

dsirdeju kahdu usfahlam, un ziti wiſi willa lihds.

— Ne, taifniba, kas taifniba, laj faka ſo grib, tas wezais Mescharosa tatschu warens fchenkeris, ta kahds noſauza wehl nopaltsch, dſeefmai iſbeidsotees.

— Un to tilk nu tagad pirmo reis ſini? kas tad zits, ka warens. Waj atmini mas ari, ka fenak te bij wezä fchenkerla laiku — ir netika ne eefscha eenahkt. Zif daschu labu reis nenolahdejam faskahbuſcho „alus deewinu“ aif fchenka galda.

— Ko nu, katrs jau kungs lihs fawam deguna galam, til katrs pa fawai wiheſi, eeteizas Mescharosa, ka lad paſcham ta goda jau par dauds: — Bet — Mescharosa, Mescharosa — ſo tu, wajdi, te weenadi wehl ta meschoeſes — tihri gribeti mani pataiſit waj par paſchu meſchaini, neba es wairs kahds meſheneeks.

— Nu tad — Meeschuroſa.

— Meeschuroſa, Meeschuroſa — ha ha ha, ka ar akmeni trah-pits — Laj dſihwo Meeschuroſa, ura! noſt ar wezo ſiteli! — Puſduzi, puſduzi — uſ magaritscham — ura! laj dſiwo Meeschuroſa! ta weesi eeflufchi fauza zits aif zita.

Nu mehs, brahlifchi, fafatikuschees, fafatikuschees,
fafatikuschees rc.

Nu mehs, brahlifchi, fafadſerſimees, fafadſerſimees,
fafadſerſimees rc.

ta uſnehma atkal tas pats pirmitejais dſeedatais, un wiſi tam lihds, glahſem ſtinkſhot un alus butelei klunkſtot.

Bij man deesgan. Iſgahju kahdu brihtinu pa pilſehtu fawas wajadſibas.

— Kad atnahza atpalač, jautrais pulzinsch bij jau iſklihdis; ari wezä Mescharosas paſcha wairs neredituju aif fchenka galda. Krahza tilkai kahds gaſhdu meegu tai paſcha fahnus iſtabinā, kur pirmi apſehdos. Bij tur weens gals noschirk ar kahdu aifkaramo — gan laikam paſcham gulama weeta, laj arween waretu buht pee rokas, lad kahdam kas pee fchenka galda eewajadſetos. Bet neba tas tatschu tagad manus ſotus fadſirdeja. Waj to tahs magaritschas padarija?

Genahza pa tam kahds pa pakalejam durwim un aifehdas aif fchenka galda. Atſlatijos atpalač — bij Mescharosene pati.

Saprotams, ka tuhdat apwaizajamees weens par otra buhſcham. Es no fawas puſes dabuju ſinat, ka nu jau wairak ka gads, famehr no Mescharosam iſgahjuſchi un pats uſnehmis tepat ſcho fchenki.

— Iſpostijam jau nu gan to fawu dſihwiti, ſo laj wairak faka, pati wehl eeteizas.

— Un zik tad pahrmakfas dabujat? es waizaju.

— Ko, waj aptrakas domajat zik dabujam? Zik tad laj nu ari buhtum dabujuschi par tahdam mahjam. Nebuhtu ween mums winas pa pupei jau ismaksatas, tad deesin waj pliki nebuhtum no tureenes isgahjuschi.

Nesinu, ka pats ari ta bij eekuhlees ar to skrihweri ka ne; kad nahza pee beigam, tad nu tik dabuju sinat. Zitadi jau nemaj to nebuhtu ta peedlaidusi. Nahza tik winsch beigas ar faiveem papih-reem, un nem un famakfa, ja negribi suhdset. Un ko tur ari wairs suhdset, kur paraksti wisi, ka ween tik wajaga. Gan pats teizas, ka no tahdeem neko nesinot, ne-esot tahdus papibrus nekad ne redsejis; bet ej nu fasini, ko wifu newar isdarit, kad galwa wairs nestahw taifni us lameescheem. Bet laj nu dsihwo laj, neba labumu tahds peeredses, zita fweedrus paehdis.

— Tad skrihweris panehma Mescharofas? es waizaju, neware-dams wifu isprast.

— Skrihweris ka tad, tas jau patureja, kas laj ari zits. Anahza tik, farehkinajas, nosfaltija naudu, pahrrakstija kontrakti, un panehma winsch wifu.

— Un zik tad isnahza jums atlukuma? es raudsiju isdabut.

— Zik tad nu isnahza, wairak jau ne, ka kahdi 6 simti, Gan norehkinaja wifu to aptrakus 19 simteem, bet tee 13 jau atgahja nost par parahdeem.

— Mas mas, ko laj ari eefahk ar tahdeem pahris simts rubleem, es schehlojos.

— Taifniba, taifniba, nuja, ko laj eefahk, pati mani pahrtauza: — Un kad tik tas pats otrs gads jau neapehd to paschu masuminu.

— Bet ar schenkeschamu, zik nomanams, tatschu jums brangi weizas?

— Ko nu, mihlee, kas tad laj weizas! waj nedfirdat, ka nule pat weizas aif gardineem. Ta jau ween. Un kad to paschu wehl waretu dabut roka, ko kopu ar faiveem wezeem pasihstameem pa pusem patehre; ka isbarts, ta ari paleek — wifs us rehkinuma. Bet zik ilgi tad laj ta rehquina, neba no muhfejeem, pilsehtas malu, ari kas wairs war isnahkt no rehkinuma; teem jau rehkins rehquina galu, gandrihs us katra soka, bet mazinsch ka ijslauzits.

— Kam tad nenemat schenkeschamu paschi sawa roka.

— Nedod jau, kad ari gribetu, pati atteiza, pawipsnadam: — Schis pats ejot to darishamu us fawu galwu ween ufhazis un wedischtot to pats ween ari galu. Joki ween jau zik daschu reis te mums ar winu ir. Laj tad nu wed ari galu; tahaku tatschu newares nowest, famehr fneegs pascha 6 simti. Ne-esam jau, paldees Deewam, wairs itin ka sara galu. Dehls deen tepat pilsehtu pee dselsz zela

par telegrafistu un tapat jau pelna fawa pafcha un muhsu pahre-
teekamo teefinu; dsihwot ari pee wina dsihwojam, tilai fawu „wetfch“
ne par ko newaram isdabut no schenka. Nahkam tad nu pa reisam
te paraudfit, ka laba pafcham klahjas. — Ka jau teizu, joki ween
jau mums te ar winu.

Bij man negribot jasmejas par joka wezi lihds.

Tahlak ewaizajotees wehl issinaju, ka pafchu meitina, tas pats
jaunais feeweets, ka jau pirmit wehroju, ne-efot wehl no skolas isskah-
just, bet nule pat gan taifotees us rudenl nolilt „effaninu“ un tad
eet pati fawu maissi pelnit.

Nopreezajos par pafchas jautro grahtu, gana zitadi jautru, neka
to pirmit pa schenka istabu no dsehrajeem dsirdeju; un wareja pati
tagad jau ari buht jautra prahtha, fur tatschu deesgan preeka peedsih-
wojst pee saweem behrneem, — wifu puismuhscha fuhti gruhti ween
nopuhlejufes.

Wehl kahdu wahrdi parunajufchi, schlöhramees.

Pagahja atkal kahds pahris gadu, un biju atkal tehwijā. Jau
minetai pilfehtinai zauri braukdams, sinams, peetureju tai pafcha pa-
sifstamaja schenki. Zereju fatiktees ar saweem wezeem pasifstameem,
bet neatradu wairs tur weza Mescharosas; bij zits kahds, ka teizas,
jau gadu, kamehr tur eemetees. Waj tas ari kahds isbijjis fainneeks,
to nesinu, bet semju lautinsch bij gan. Upwaizajees par bijuscho
schenkeri; issinaju tildauds, ka tas gan wehl pa pilfehtu manits, bet
ar ko wintch daridamees, to nemahzeja man pateift. Gan laikam
tagad pee dehla, ta pats sawa prahtha nodomaju.

Brauzu torei ar fuhrmani. Juhses diwas pabraukusch, pe-
turejam us azumirksli pee kahda frogus, ka mans wedejs teiza, sirgu
padserdit. Drihs pehz mums peetureja tur wehl kahds brauzejs. Bij
prasti weenjuhgu darba rateli, nodiluschu, baltu, ka mehds teift,
„nahtna“ sirgeli preefschā. Ratelos sehdeja, faplazis, wezs firms
vihrinisch. Istahpis ahrā, tahds pat apdilis gandrihs, ka pafcha
wifinatajs, sirgelis, tas peefehja fawu brauzamo frogus preefschā un
metas tad mudigi ween us leelistabas durwu pust. Garam ejot,
eeskatijs tam zeetaki waigā — bij — wezais Mescharosa. Nebrish-
nejos ari par to, ka eeraugu to tagad tahdā sawalneeku kahrtā,
bet par to gan, ka fateku — noplifusch, nodiluschu, fur pafcham
tatschu dehls un, zif wehrojams, labs dehls, maises pelnitajs. Geru-
najos ar fawu fuhrmani, ko biju panehmis no tahs pafchas pilfch-
tinäs, waj wurbut newares man ko skaidrati pateift.

— E, ko no tahda weza neris! — pats jau tikai tahds, kas labprahs wasajas apkahrt. Newaretu labak puh, gulet mahjâ pee fawiem behrneem, kas abi labi maises paehduschi. Kà dsird, tee labprahs pahrgahdatu fawu wezu nespehjneeka tehwu, tapat kà jau ar mahti dara. Bet ne — fhis pats fawu maissi pelnifshot — ari tatschu wehl kungs sawâ ahâ. Gadu, waj wairak atpatal tureja pats wehl fawu schenki, bet isdfihwojis, kà teiz, zauri. Zif tahs naudeles atlizees, nöpirzees te to pafchhu baltinu, ko redsat, jo grib jau grib, kà teiz, zilwels pats wehl pelnites.

— Ar ko tad laba jel winsch nu tà pelnas? es prachnaju.

— Ar ko? — ha ha ha. Gemeses pee dehla ruhmé, kà pats fala, un brauz — wehschot.

Bij man ari japafmejas.

— Ne, ne, pateefham, raudsija mans wedejs eeteikt, redsedams, ka turu wina wahrdus par jokeem: — Nüdeen brauz wehschot, il nedekas pa kahdai reisai — ahre tepat us to upeli, kas palejâ. Sauehscho tur fawu wedamo un pahrdod pilfahstâ.

Buhtu labprahs wehl eegahjis krogû, fmalkafi wehl ko raudsit nowehrot par ehrmoto wezi; bet teizâs mans fuhrmanis, ka fhis newarot ilgaki kavetees. Brauzam tahlak. Tomehr ilgam wehl neisgahja man no galwas nabaga wezais Mescharosa ar fawu nahnta firgeli; wifu zelu stahweja man azu preeschâ bijuschais grunts mahjna turetajs un godatais pagasta wezakais un te fhis panikhufchais wetscha, tagad gandrihs jau — apkahrt klihdejs. — Ne tur, tur, gar upmallem, tur winsch fawas spihlas un fawus wehschojamos kreekus zeldams un mesdams.

Bij man gruhti, to eedomajotees, un biju laimigs, tizis pehdigi ar fawu zelu galâ.

Muischâ.

— Tur, tur, waj neredsat to fahrkano plankumini?

— Waj tas tur garam gar to winu semes stuhri?

— Ne, ta tik tahda augstaka fmilts kahva, pahri werstes pa labai rokai no muischas.

— Ah, nu re, re — tur gan laikam pahri pa to winu semako preeschu starpu. Tahdeem leepleem flaireem pihlareem durwu preeschâ, leelam, augstam ehkam?

— Nu ja, tad jau gan buhs; tahda ihsti maneja, un redsetut wehl tuwumâ! — Zif puhlika tur neesmu peelizis flaht. —

Rnnataji bij abi pa fmalkaku laiuchu wihsai gehrbuschees wihschi, puismuhschâ gados, waj kahdu teesinu wairak. No iirunas weh-

rojot, weens wareja buht ahrsemneeks, wahzeets, otrs turpretim tebat halteets, fawu parasto walodas isloksni, kahda jau nu wina Baltijas latweefchu dalā, stipri ween atgahdinadama latweefchu mehli, tā fakt wahzu waloda latweefchu stanam. Tas, kuru par ahrsemmeeku sūmēju, stahweja raudsīdamees zauri tihkerim, otrs, halteets, ar rotu rahdidams, tchim atkal valihdseja usmeklet ihsto weetu. Pagahjos es ari un pāskatijos us to puši, bet plikam qim newareju neka faredset. Ažu preekschā rehgojās tikai silganais, balti strahwainaais uhdens un aīs ta — baltā juhralmas fmilts un tumſchi filee preeschū meschi.

Jafaka man, ka bijam us juhreas, zelā no Rīgas us Stetini, Wahzijas peekraste. Un tāhdā reisā, smāns, iksairs, kam ween kahda daliba gar pakal valikuscho semes stuhriti, zīk spehdams noturejās us fuga wirfus. Tur, tur jau kļuvis Baltijas faktinsch, labakais, mihiłkais ikskatram, kas tur dīsimis, tur audjis, wifmasakais tas pa-ſītāmālais, bet tamlabād ihsti ari ta weetina, kur wiñmīłk patīktu peemīst, kaut ir deessin kahdas zeribas gaiditu tahlumā.

Baltā Kursemes peekraste, itin ka kahdā plāschā, dischenā aploka atwirsiļus es atpakał, leelu tahlu cīssteepās gar silā muhīcham nemērigā uhdēna malu projam un issuda pehdigi, kur katrā galā, pa ee-ħelsteno wakara faules atspīhdumu, redsejās swaigstamees baltās bah-kas ugunis.

Bij laba teeša lautinu, kas pehdejo wakara faules staru wiñin wiñinati noluļkojās pahri, us jau mineto paſītāmālo semes nomaliti, Jo drihs ween jau wifam tam wajadseja issust pa tumſcho nałts melnumu.

Stahweja lautini waj nu pa pulzineem, weens otram ūch to isskaidrodami, waj ari, ka kurſch, pats fawās domās eestīdīs. Mine-tein diwi runatajeem wiſtuwaku buhdams, newiſchu eeklaufjōs wiñu walodas. Bij abi atsleħjuſchees pret fuga malu.

— Nule pat efmu padomajis eetaist jaunu parku, teiza tas pats pīrmitejais tahlač.

— Bet redsas jau tur kahds pacaugstāks kofu puduris, pee-ſīmēja otrs, arween wehl zaur fawam glahsim luħkodamees.

— Tas nekas — tik kahdi pahris wezi wihtoli gar zelmali, muisčā eebrauzot; stahw tee tur wehl no fenekeem laikeem. Sinat tatschu, kahdā buhschanā fawu muisču atrādu, to usnemdam.

— Tad juhs ar fawu gahdigo fainmeełoſhanu tahdu spoku leħwenti tur ari tik ilgam warejot eezeest, tā atkal otrs, glahsis peh-digi eebahsdams malki: — Pee mums, aīs robesħam, fen tos tahdās weetās wairi neredsetu.

— Nu, nu, waj tad domajat, ka te Baltijā wiñi jau tuhlin ar lahtscheem wasajamees apkahrt. Aug jau aug man ir tur pa wezo wihtolu ūtarapam faws jauns, kofchaks augums — īeepas, klawas, osoli

— Bet kamdehl tad ne ahbeles, bumbeeres? pahrtrauza beedrs.

— Tad jums tatschu wehl fawia ahrsemneeku gudriba, ka kad tee muhfu pufē jau nebuhtu iiez un wezi pahtari. Ko tad laba gan domajat panahkt pee mums ar fawam ahbelem, bumbeerem, kesberem? Waj tad wifū pufgada, ko pa muhfu pufi fabijat, pateest ne-efat zitadu padomu eedabujuschi? ta jautri eefauzās balteets, ka kad tik io ween buhtu gaidijis, laj waretu beedram parahdit fawia pascha padoma pahrtrvaru.

— Gribetu gan tad sinat, kahdu jaunu prahku laj buhtu fmehlees pa juhfu nomalus kakteem, dsirdeju fcho atteizam.

— Ko? tad ne-efat wis wehl ar muhfejeem eepasiuschees?

— Neisprotu, kamdehl ihsti ta waizadami? Domaju, ka neba weenu padomu ween, efmu dsirdejis balteefchu starpā buhdams. Bet neleelos tomehr, ka es kahds fewischls juhfu fawado buhfschanu pasinejis, ta ahrsemneeks noopeetni noteiza.

— Luhdju, luhdju, neba nu tuhlin jau launi domaju. No-pratu tik no juhfu peesihmejuma, ka newaretu jums wehl buht sinams, kamdehl pa fawu pufi rikkojamees zitadi, neka juhs tur aif rohescham.

— Juhs domajat to ta, ko gribiju teikt par tam ahbelem un bumbeeres? otrs peemetinaja, ka pasmihnedams.

— To un dauds zitu wehl ko; un laj ari fchihis ahbeles un bumbeeres. Kurā muischā pa muhfu pufi tad gan peeredsetas tahdas ahbelu un bumbeeru gatiwes, par kahdam juhs, pahrrobeschneeki, aif-ween wiſi ta spredikojot?

— Bet tamdehl ihsten jau mana peesihme; ja to attlajat.

— Buhtu man tomehr atkal no fawas pufes ko peebilst, kamdehl turamees pee zitada padoma. Efam balteefchi, brihwī, lepni fawas semites eemihneeki, un tamdehl aba ween fawus nagus nefi-fmehresim gar juhfu ahbelem un bumbeerem. Laj ari mums fawidahrſi, leeli, plafchi auglu ūku dahrſi, bet turfch ihsts balteets tad gan pats tur ees fawu padomu eefschā bahſt? par to jau mums fawidereti algadschi, dahrsneeki — laj tee tur daras, tur loda, pehz katra kraupja ahboltina kihledami. Bet paschi mehs fewis turam par augstakeem, neka tas waretu buht mums par godu, ka kahrotum pehz kaut kura leeka grafcha.

— Bet tahs ūku gatiwes? —

— Nu, paluhkojat ween, zit augstas, dischenas tahs nolihgo gar muhfu zelmalem.

— Waj tee wihtoli — leelee, kuplee? otrs ſobojas.

— Kamdehl tad laj wifur buhtu tik wihtoli. Newajaga jau mums nei to, nei juhfu ahbelu un bumbeeru — ka kad Baltija wairs nedabutum redset zitada gresnuma.

— Neredsu tomehr wehl nekahda eemeſla, kamlabad laj pa juhſu ſoku gatwem tikai klawas, leepas, osoli, — ja uſ teem nule pat warbut domajat.

— Nu, tad paluhkojat ween uſ tahdu diſchenaku ſalokſchnu augumut, un jums iſlikhees, pats tas runa faivu diſchenu, redjamu walodu. Leels, kupls, augſts, tahlu teekdamees augſchup brihwajos gaifos, waj naiv ta, ka tad nebuhtu tam nekahdas datas gar to, kas noteet pa apakſchu, pa tumſcho, tukſcho ſemes wirfu? Waj naiv tas ka kahds augſtaks radijums wiſu zitu neezigo ſtahdū un kruhminu ſtarpa? Un tomehr zik labprahrtigis iſkatram, pat ſhukajam put-nixam, noivehl faivu pawehni un patverfmi negaifa laika, pats few tikai to weetinu paturedams, kur laift faivas fafnes. Pateefi, tahds diſchens augums atgahdina mums wiñus fenos waronus, par ko laſam wezás teikas un paſakas, ka tee augſtaki un pilniigali par ziteem buhdam, tomehr paſchu paſemojuſchees un diſhwojuſchi un faivus ſpehkus deldejuſchi tikai ſcho labad. — Ne, muhſu diſchenas ſoku gatwes — leeläs, kupläs, augſtäs, un zitadas tahs ari newar un nedrihkfſt buht, itin kahds jau wiſu tas diſchenais Baltijas rafſturs, muhſu paſchu leynais padomis, kas tahs tahdas lizis kopt un aufjet. Un tomehr wehl arveen muhſ grib mahzit ſweſchos tikumos. Ne, balteets pats faivu tikumu, tas lepnis uſ to un turas pee ta waj lihds paſcham veħdejām elpas wilzeenam. Wina prahts un tikumis, ka ihſis, diſchens oſols leela zeta mala.

Rumatajs te, ka aifkuſis, gari atnehma elpu un apklufa.

— Negribu jau nebuht fmahdet balteefchu labo prahtu un tikumu; itin jau war buht, ka tas tahds augſts un diſchens, ta fakt, nepee-eetams, bet jaatsihſtas man, ka tatschu newaru to ne par ſahdu pareiſu eemeſlu eraudſit, kamdehſ laj pa juhſu ſoku gatwem tiſpat labi waj wehl labaki nelihgotos abheles un bumbeeres, ka klawas, leepas un osoli. Newajaga jau jums paſchu azim ſikket pa faivu ſoku gatwju paſarem, ja nu to ta eefkataſ par negodu; peelekaf tik tahm tapat dahrneeku flaht, ka jau to darat ar faiveem dahr-seem. —

— Bet aishmirſtat te atkal, kahdu faivu tikumu leekam tur pretim.

— Gan faproto; tomehr tahdu pat diſchenu prahtu waj, ja patiħ, wehl diſchenaku parahdiſit, kad wiſu tahdu ſikkeſchamu atſiaħtu teem, kas ir ne algas par to neprahſtu.

— Juhs domajat, laj kats garamgahjejs tur iſpilditu dahr-neeka weetu?

— Neſaku jau nemas wehl to, bet pa juhſu muischaṁ tatschu deefin waj zik zitu kahdu, kas tomehr nekahdi garamgahjeji, bet tahda reiſa tik wehl flawet noſlawetu fawa „leelfunga“ labo, ſcheligo prahtu.

— Nu re, pehz juhsu domam laj tad gan luxam katram muischu kal-pam fawa darifchana gar lunga ahbelem un bumbeerem; waj ne ta — laj tee wiſi hara rauj un plehſch, ka un zik pascheem til patihk?

— Kad jau nu ihſtai balteetim nepeeklahjas, ka pats ko daras gar teem grafcheem, ko dabutu no fawam auglu ſoku gatwem, tad tatschu labaki, ka faut kam jel tur kahds labums, neka kad tahda weetina gluschi welti ſtahw aiffchkersta muischas ihpafchneeka azu preeka dehl.

— Juhs azim redſot waj nu nepawifam nepaſihstat ſemneeku lahtas laudis, jeb tee pee jums zitadi neka muhsu puſe.

— Dſirdeſtu labprah, ko juhs eewehehojuſchi.

— Nu, tad — jau ſrds apſinas dehl ween nedrihſtam ta daritees, ka nule pat teizat. Jo kas tad gan laj atbild par wiſam tam fehrgam un ſlimibas reisam, kas lauschu ſtarpa atgaditos, ja ne kungs pats. Buhtu tatschu tas ar fawu ſchelhigo prahru, ta ſakot, tihscham eetaſijis fawadu jaunmodes ſlimibas perekli.

— Bet lamdehl tad ahbeles un bumbeeres tuhlin jau ſlimibas perekliſ? waj leelee dahrſi jums wiſi par tahdeem palikuſchi?

— Newajadſes par ſcheem muhsu dahrſeem neko tahlaku runat, paſchi wiſi nopratiſit, ka aif lunga prahra un padoma neka laums wiſi nenotiks; bet par laudim tomehr zita neka newaru teift, ka to, ko jau dſirdejat. Jo ko tahds praſis, tumſchs lautinch laj gan wiſu neiſdaritu, dabujis fawa paſcha prahram waſa! Waj tas laj eetu apdomat, ko un ka bahſch mutē. Ja nepahreſtos, tad tilpat tatschu dabutu fawu nelaimi. — Ta, redſat, mehs balteefchi wehl arween fawu lauschu ihſtee tehwı un audſinataji. Sawa paſcha ſrds apſinas dehl ween jau nedrihſtam teem uſtaut paſcheem fawu waſu.

— Bet waj tad pa juhsu fainmeeku mahjam dahrſu nekahdu naw? zik atminos, tad redſejis tatschu tur eſmu deesgan tahdu. Un tur tur tahs ſlimibas?

— Lihds mahju robescham, tur deemschehl muhsu albiſdiba heidsas. Laj daras tur daba pati; kas muhsu gaſhibai atrauts, laj ari eet fawu zelu. Bet jaſaka man, ka ihſten ta paſcha jau minetä eemefla dehl nefen wehl pahraudiſju fawas falpu mahjas.

— Un tur ko atradat?

— Nu, kahdu nekahrtibu atradu, to ari mehſtin aifmehſu — jo laj Deewa paſarg tahdas weetas no auglu kokeem. Liku weſelu rindu tahdu apzirſt. Tai weeta ſagahdaſchu ſaweeem laudim zitu ko, derigaku. Jauna parka, ko, ka jau mineju, drihſumā gribu eetaiſit, aifſteepſees no muiſchas lihds pat falpu mahjam. Tatschu buhs ta luxam katram fawa tihſama, deriga weetina, kur pa waſas brihtineem atſpirdiſnatees.

— Neivaru te atkal nemas eedomatees, ka strahdneeka zilwekam jel mas tahdi wałas brihtini waretu atgaditees; un kād ari tas wehl, tad tatschu tahda atspirdsinafchanas nekad tik tiłkama nebuhs, ka kād rudenī kahds ahbols, kur eekost.

— Kas tahdeem kaudim tiłkamaks, no tam jau ari newar buht ne runas. Muhsu — winu ihsto waditaju, tiłlab garigo ka meeñgo — usdewums, luħkot tikai tam pakal, kas wineem derigals, laj mulka lautini paħchi waj deesin ko teikdami un domadami.

— Un tad tahdu leetderigu ween efat padomajuschi eetaifst fawu mujschu — ar dahrseem, parkam un kolu gatwem? ahrsemneeks, sobv-damees, wilka walodu tahlat.

— Ittin tahdu, kā jau teizu, un kā ween tik pa balteefchu titumam isnahktu wairak pa godam.

— Bet atkauft man waizat, kas tad gan lepniam mujschus ihpaħcheinak wehl waretu buht par negodu, ja naw tam gar zel-malem muhsu ahbeu un bumbeelu?

— Waj redsat tur tos winus filos mesħas, fchihs muhsu dijhennas milsu parkas? Kautschu gan neredsama ta roka, kas taħs deħstijust, tomehr paħchu padoma taħs koptas un lolotas. Taħs ari muhsu lepnuns; un ne tik ween — ir muhsu prahha ildeeniskas pažildit-tajas, glixtotajas. Jo waj ihsta balteefcha wahrdam mas ari kahda nosħħme, ja nesinam tuħdat aix ta eedomatees to fenu feno briħwo, paħchapxinigo prahha, kamlabu muhsu fentschus un wiċċu to laikametu idha daudsinat daudsinha. Un re, tahdi briħwi ir tagħad wehl apsinamees, kiejudami pa winu klufo milsekk paċċenam, kur balfs flana bes robeħ-sħam un rokai wara zif tahlu tik az-żiex f-neeħħid. Un kād waizajat, kas mums balteefcheem wehl waretu buht par negodu, nu, tad teikschu strupi un iħxi — tas, kād truħkist kur tahdu prahha zillditaju un glixtotaju.

— Ar ziteem wahrdeem, ja pareiħi faproto, gan laikam gribnejat teik, ka par negodu tas, ja naw kur kahdu sakki waj teteri pamedit, ittin ka pa muhsu puji zif dasħs labs noškumst, kād naw, ar ko is-nemt jaħks siħmi.

— Manis deħl warat jau ari teik un domat ta — zita feme, zitħas eeraħħas, un tahdas neela jaħks siħmes ir mums tikpat wajaga. Bet muhsu domas jau nupat dsirdejat, teikschu tik wehl, ka tahdu sakus un tħerexx atstahjam pahrsinat fawwem mesħafahrgeem — ir tatschu pa muhsu dijheneem mesħeem ari wehl zitadi l-oxxi, kas naw wiś jau no kura katra tik pażżeġami, bet prasha schigħlumu un weiklumu, un to pee zita gan neatradixx, ka prahha kām uj to jau is-dimis.

— Sinams, sinams — ir breeschi un stiernas pa juhfu mesħeem, to neleedsu, bet neba kura katra weetā tee jau tuħlin stnejx pretim.

— Gan teesa, bet balteets ir te prot lihdsetees.

— Saprotu, jums prahtha gan laikam svehru dahrssi, kas leeli plafchi schur tur pa juhfu muishham, un itin jau war buht, ka jums balteescheem tahs naudas buhfchanas neko dauds neswer, kad tikai kas derigs. Bet par tahdu dahrssi derigumu gan dauds kas wehl buhtu pahrdomajams.

— Tatschu dsirdejat, kahdas muhsu gala domas.

— Gribetu tik wehl sinat, waj tad fawus medijamos lopinus tifpat labi newaretut kopt un audsinat, kur jau tee saki un teteri; buhtu jums tad pa wifeem kopus tik weens weenigs, bet milsu leels svehru dahrss, un isdofchanu weetä prasitu tahds weenigi tik ruhpiga kopus prahtha un kopus gahdaschanas.

— Bet aismirstat, ta runadami, kahdas pahrestibas tad gan nedabutu peeredset wißi tee nabaga mahju lautini, kam faws druwas stuhritis tahda milsu svehru dahrss malä, kahdu to eevehlat. Jaapdoma jau mums neween kas pascheem labs un derigs, bet kas ari wifai muhsu semitei par svehrtibu.

— Un jums pascheem gan fen jau tahda weetina eetaistä?

— Wehl, deemschel, ne, neba wiß us reisu isdarams, bet labs nahk ar gaidischamu, filts ar sildischamu, ka laudis sala.

— Waj nedomajat tomehr par dauds ko isdarit — svehru dahrss, parka, kolu gatiwes — waj warefit wisu to jel mas west galä?

— Schehl, ka muhsu buhfchanas wehl tik mas pasihstat. Kad darischana ar teiischamu jel kur faeetas kopä, tad tas nefchaubigi ta pee mums. Efam balteefchi, fawu pachapsinigo prahtu, zeeto, nelokamo

Te runatajs peepeschti apkluja, paklausijas pahris azumirkku, it waj elpu aisturredams, un apskatijas tad ka fajuzis wifaplahrt.

— Ko? waj juhs neko nemanat? pehdigi tas eewaizajäs, redsedams, ka otrs nebuht nedomajas istrauzets, bet atron paßcha isturefchanos drihsak par ehrmotu.

— Ko, kas tad manams? chis brihnijäs.

— Waj tad pateesi neka nefajuhtat? maschine tatschu palikuß klusu.

Pateesi, eevehroju ir es tagad, ka nebij wairs famanami weenadee garainu katla gruhdeeni, ka lihdi schim, apaksch kahjam, kuga feenam pa weenadeem starpbrihscheem weegli notrihzot.

— Un ko atronat tur tuhlin tik bishstamu? otrs waizaja: — Kur tad neatgadas, ka pee faut kuras maschine kas pahrlukojams, un tad tatschu jaaptura, faut ir kahda afs tik paßmeh-rejama.

— Nefaku jau nemas, ka zitadi domaju, pirmais atteiza, ažim redsot rausidams fawu beedra preekschä flehpt fawu nemeeru: bet tas tik ta neparasti, ka us reis te, plafchas juhras widü, stahwam us weetas.

Abi raudsija fawas ijsaultas walodas atkal usfahkt, bet tomehr tahs ne karp neweizas. Balteets bij un palika apjuzis. Pehdigi tas pazehlas no fawas weetas, kur runadams bij apsehdees, un aigabja us kuga preefschgalu; teizas, ka galwa fahpot, eefshot tur atspirdsi-natees. Noskatijos tam nopaltsch. Vahr kuga malu pahrleezees, winsch notuli noluhojjas uhdeni lihdsas kuga preefschgalam. Gan laikam pateebsa bij gribejis pahrleezinates, waj pateebsi stahwam us weetas.

Pa tam ari wisi ziti bij fahkuschhi eevehrot jaunako kuga notikumu. Galwas kopa saduhrujchus, dsirdeju weenu waj otru isteizam par to fawas domas, fahlot patlusu, bet drihs tad skali un gaifchi — zits baschidamees, zits meerinadams, daschs labs atkal pafmeedamees. Bet, sinams, netruhka ir tahdu, kas wisu neela atgadijumu uspuhta par deesin zif bailigu, gan tihscham, ka likas, gan ari pateebsi kahdu nelaimi domadami.

— Jaewaizajas kaptainam, kahds meerinaja: — tad tatschu dsirdefim skaidribu.

— Un juhs domajat, ka teiktu mums taifnibu, eeteizas zits kahds: — Kahdas nelahrtibas tad gan neiszeltos, kad kats tuhlin jau sinatu, kas us kuga noteek.

— Waj tad ta nu kahda swescha leeta, ka kugis brihtinu paleek us weetas, sirdijas wehl kahds: — runat jau ari kats fawu reisu nostahj, tirkat ka apstahj ehst, dsert, gulet.

— Bet war jau itin lehti notikt, ka nostahjam te pawifam — us wisu muhschu, kur drihsu pat wehl usnahks tumfcha melna naiks, ta atkal kahds gudrineeks.

— Un waj tad naw peedishwots, kas wiss kahdu reis nenoteek us juhras? Zif daschs labs kugis ta nepasuhd ar wifeem brauzejem, ka ne wehss wairs.

— Kad nu ne; tahdas walodas jau nesen wehl gahja pa awisem, ka us Sweedrijas puji usgahjuschhi kahdu kugi, kas us muti apgahsees, maldijees pa uhdena apakschu apkahrt.

— Gan laikam tas tas pats peterburdsneeks, ko ne ilgi atpakał dsirdeja pasudufchu.

Tahdas un wehl bailigakas leetas brauzeji fawā starpa pahr-spreeda, un aisseen wehl bij kahdam kas preefihmejamis, no kam prahsti, sinams, nepalika wis meerigaki, bet gan baschigaki. Daschs labs jau it domigi noraudsijas spiltenajos wakara faules staros, kas tale ka pamasm fahka aijbrist aij nemeerigajeem juhras wilneem — Waj tee warbut pehdejee, ko fawā muhschā wehl dabun redset? —

— Kur nu, kungs? dsirdeju kahdu few aij muguras eefau-zamees.

Bij tas pats pirmitejais ahrsemneeks, patlaben pa kuga luhsku ahra kahpdams. Wina preefschha stahweja jau pasibstamais balteets, kahdu knupiti paduse, bahlin bahls, azim redsot wehl wairak apjuzis. Otram gaxam sprausdamees, tas rautin rahwas us apakschu.

Ko es peeredseju un peedstordeju.

— Kur nu? ahrsemnēks atkahroja: — Waj wehl juhs fasli-muschi? ta wehl wiñsch brihnejās, zeefchaki tam paskatidamees qzis un faturedams to ajs rokas: — No Deewa puš, paleekat labak us kuga wirfus. Tahdas flimibas reisās nekas derigaki, ka ee-elpot skaidru, tiþru gaifu.

— Teeſa, teeſa, bet buhſchu tuhlin atkal atpakaſ, schis atteiza neskaidra balsā, no heedra rokas wala taisidamees un kahpeenu us leju pakahpdamſ.

— Waj ne-eedserſit labak kahdu lahſiti konjala? otrs wehl to raudſija atturet: — taſs aplam derigas sahles, kād galvā us juhras kas nelabi. Te, te — luhdū ween —

To teildams, wiñsch no fwahrlku apakſchās iſwilka fawu kafkā pakahrtu zela blaſchkiti.

Tai paſchā azumirkli kuga feenās atkal weegli eetrihzejās, un maſchine, ſtauſchet ſtauſchedama, dſina fmago kuga milſeni atkal us preeſchu.

— Tenzinu, tenzinu, blaſchkites fanehmeiſ atteiza, maſchinei eeftauſchotees, azumirkli tainanaki atſeedamees, kā kād paſcham kahds flogs buhtu nowehlees ajs muguras.

Abi ſpehzigeem foſeemi iſkalya us kuga wirfus, balteets tomehr turpat ajs kahdas wiñwu tſchupas paſlepus pabahſdamſ fawu knupiti.

— Bet kas tad tur ari bij ar to maſchini? pehdigi tas eewai-zajās, lifdames, kā kād nule atkal til ſchim tas atgadijums eenahzis prahṭā: — tatſhu nebij nekahda nelaime notikuſ?

— Ko nu nelaime, neba klajā juhrā no tahdas maſ ari kas domajamis, un fewiſchki wehl us twaikona. Gar maſchines nodalu garam eedams, nule pat eewazajos par to maſchinistam. Efot kraſh-turis bijis eefnaudees; iſgahjuſchu nakti Riga gan laikam tas paſali uſdiſhwojis. — Bet kā tad nu ar juhſu galwas fahpem? tatſhu, kā ſeekas, manas sahles taſs derigakas.

— Tenzinu, tenzinu, gan jau iſſudis. Man, deemschehl, fawa ſafodita nelaime ar tahm nerwu kaitem. Bet ko laj dara, kād tahdam muñchās turetajam deenu muñchu darifchanas ar teem faſoditeem mulka darba laudim; ir noerrotees ween tur newari us wineem deef-gan — tiþri jau waj paſchu ſidi rauj pa muti ahrā. Kas til ween kahdas finalakas dabas, bes fawas nelaimes no tahdeem jau nepaliks. Un wiſas taſs blehnu walodas lihdsā no klausotees, kas nule pat wehl te bij dſirdamas, jau ari tiþri waj no ahdas jaſprahgt ahrā. Tahda neiſprachana! Jau tuhlin biju pahleezinats, ka nekas kauns tatschu newareja notift; bet nerwu kaite, ta jau mana wez un weza nelaime. Labak gandrihi nebuhtu brauzis pa teem neganteem uhdeneem — pateefi ſlimam jaſaleek ajs tahdam fatribzi-nafchanam.

Walodas abeem drihs nogreesas us zitu puſt, bet neatradu tamis wairs neko ihpafchi eewehrojamu.

Ari wiſpahrigi, zik wareju nodſirdet, walodas par mineto atgadijumu jau bij apklufuschas. Tikai ſche waj te wehl kahdu pa ſtarpañ dſirdeju aifſbildinam ſawas iſbailes — ta jau ween rahdijees, ta apafchha nekas labs newarot buht, un kas tad gan laj tuhlin ſanot, ka krahſkuriſ aifſnaudees.

Pa tam bij eefahzis tumſt. Pamaſam zits pakal zitam nosuda no kuga wirfus, iſkatr̄ usmelledams ſawu atduſas weetinu, un drihs tikai modrigais ſtuhrmanis wehl kufeſejas aif ſawa ſtuhrres rata. Bet zik daschs tur apafchha pahrzeestas iſbailes pa fapneem gan nepahrzeeta jau pa otreis, un to ſtarpa, ſinams, gan laikam ari muhſu paſhſtamais balteets.

Otru deenu atradamees jau tahlu uſ ſlajas juhras, redſejas tikſilee uhdeni wiſpafkraft — leelu tahlu — un ſchur tur pa kahdam kugim, pretim brauzot, waj ari ſtuhrrejot uſ kaut furu zitu puſt. —

Walodas nekahdas ihſti newareju eeklaufitees; wiſeemi tahs likas buht iſſikufchas, ka jau pa laikam, kad gadas kur tahlaku zelu kopā braukt. Pehz peeteel pahris wahrdū, weenam ar otru fo ſawas wajadſibas iſteit.

Muhſu balteets deenu pa ſeelaſkai daſai nodſihwoja waj nu guledams, waj fo ehſdams, dſerdams, jeb waj, ſaika kaweklim, kahdu aifvi palafidams. Brighſham to redſeju ari pa kuga wirfu paſtaigajamees, bet wairak tik weenu paſchu, un kad ari peefitās pee kahda, ar fo tuvalku eepafinees, waj pee minetā ahřſemneefā, tad ſcho to eebilſdamees, ſinams, aifween wehl nepeemirfa pehdigi noſoditees par negehla krahſkuri, kas pats ſawu ſlinkumu lahpidams, gandrihs waj "wifu" kugi iſbeedejis.

— Neiſprotu, fungſ. kahda ſawada waina tad tur ihſti iſdabujama, ta ahřſemneeku beidſot dſirdeju nepazeetigi eefauzamees: — Tatſchu iſkatr̄ tapat ſawu reiſu aifmirstamees, weens tikai ſchā, otrs ta.

— Bet par kahdu ſawadu radijumu tad jel gan tahdu ſtrahdneeku eeraugat, kad ſtahdat to tuhlin paſchi few blaſkus? ta muhſu balteets eerojās: — Waj tad tahdu tumſchu, nemahzitu zilwezinu pateeffi gribefit veelihdinat mahzitam, kad ir paſchi ſawu kahrtu un dſimumu aifmirstut?

— Par ſawadu radijumu jau to ari nebuht ne-eeraugu, bet par tahdu paſchu tikai, ka wiſus zitus, kas tapat ſawu reiſu gul, ka kufch ſatr̄, tapat errojas, behdajas, noſmejas, ka nu ſatrami pa dabai un kahds tam prahs un ſapraſchana, laj nu tas augſis waj ſems, mahzits waj nemahzits.

— Tomehr to tatſchu neleegſit, ka mahzits wairak prot fatureeſees, un kas to ſin, tatſchu arween tas pahrafais.

— Ir to newaru sapraast, ka ta waretu buht. Mahzits zilwets gan pa laikam jau mehd̄i gudri runat un prahdot, bet darit tomehr dara tapat ka wiſt ziti. Smalkais tik weillaks iſliktees, apſlehp̄ fawas negehlibas, ja tas tahdas dabas, bet ja kahds kreetns, tad tas tahds tillab mahzits ka nemahzits. Pats tapat muischu turedams un deenu muhschu ar wifadeem laudim daridamees, paſhstu gan ſchos, gan tos.

— Negribu ari nemas noleegt, ka jums fawa taifniba, runat tomehr runaju par teem laudim, kuras paſhstu; un newaresim jau wahzemneekus ari nemas falihdsinat ar muhsu „eedsimteem.“ Tahds muhsu mahzits waj puſmahzits deefin waj maſ jel atſwers juhſu prasto, nemahzito.

— Te mana ſinachana beidsas, newaru neko aif paſcha pahr-leezinachanas atbildet; bet zil pawirchus dabuju nowehrot, tad juhſu puſe laudis jau ari nekahdi meschā kerti.

— Meschā kerti nu gan ne; un — ka laj to teikt — neba welti jau zaurus 600 gadus paſchu mahjās efam tee fungi. Bet deemschehl ta nelaime ta, ka zilwela prahs un sapraachana ir pat aif paſchas ruhipagakas gahdaachanas ir un paleek masuleet ween tik pagrosams. Kahda kura katra tauta weenreij paſaule laista, par tahdu ta ari paleek — waj nu fungu waj kalpu kahrtā; es faſu kalpu kahrtā un saprotu to kopā ar wifeem negehligajeem netikumeem, tas tahdai peelihp.

— Un waj drihſtu ari dſirdet, kas tee par netikumeem?

— Newaru jums wiſus tos tuhlin jau uſſkaitit, un gan ir paſcheem zil daschs labs warbut buhs paſhstams. Teikſchu te jums tikai weenu, bet vež manam domam paſchu fwarigato, tas — nepateiziba. Kad paſaule jel faut kahds negants launumis, tad pirmā weeta wiſada ſinā neleekams fchis netikums. Jo tas jau aba tas, kas famaita un isahrda wiſus muhsu paſchus kreetnakos nodomus; — neba tahdu zilwelu jel pa tuhſtotu weenu atraſem, kas zitu labad puhefees tikai par muhschigu apſmeeklu un eenaibu.

— Un tad par tahdeem, tas ir par nepateizigeem turat fawus laudis?

— No turefchanas te newar buht ne runas; redju jau un fajuhtu pats, kahbi tee, kahda wiſa muhsu eedsimta lauschu kahrtā. Laj parauga ween tik kahds tahdeem laba ko darit; pateef, tad drihſak funi no uhdena wiſt ahrā, tatschu warbut tuhlin jau roka nelodis. Laj daritu, ko gribedams, zitadi tatschu to neifullkos ka dari-tajam par launu. Nule pat wehl dabuju to ta peedſiħwot pats pee faweeem muischu laudim.

— Labprahd dſirdetu juhſu peedſiħwojumus.

— Gan neeka leeta ween, par ko waretu jums teift; bet tomehr ir no masuma jau noskarstams, kas leelumā waretu notift. Strupi un ihſi — lauschu netikumus gribedams iſnihdet, peedſhwoju wehl to kaunu, ka waſaja mani pee teefas.

— Waj waretu mas ari buht?

— Neweен war buht, bet tas pateefcham ta. Raudſiju ſawai muſchu faiſei eeradinaſ labaku ſapraſchanu, ka tas, kas otram, nebuht naw paſcha, ar ziteem wahrdeem falot, negribeju lauschu ſtarpa laut eeautg sagla prahtam — ſawas firſt apſinas labad ween jau ne, un pateiſibas weetä notaſſia mani waj par paſchu pehdejo ne-gantneeki — Blehſchi wiſt kopa tahdi.

— Neiſprotu, kahda ſina ihſti to domajat.

— Nu, tad iſteiſchu jums notikumu paſchu. Muſchu ſeewas bij man pa grahiwmalem, leeſeem gabaleem ween, iſpluhkuſhas ſahli — neeka leeta, waj ne? un nebuhtu man ari ne prahtä naheis, par to wehl kahdu wahrdu teift, bet lauschu paſchu labad ween jau to ta nedrihſteju paſtait. Uſgaidiju tadehſt kahdu wakaru, turpat labibas laukä paſlehpées, waj wainigos mebneſs gaſchumi warbut nedabuſchu redſet. Un fanahza ari wiſt weſels bars, bet mani pamanijuſchaaſ, paſchaaſ fleegdamaſ un brehldamaſ iſſchlihda uſ wiſam puſem. No rihta tomehr — te weena leekas flima, tur otria, trefcha — flimo weſels pulks. Pahrbaiditas, eſot lakatus rahwiſ no galwas ſeme, plehſis, fitis un deefin ko wehl gribejis padarit. Sinams, dakterim ari tuhlin paſal un otru deenu uſ teefu projam. Nebuhtum ween tik wehl paſchi ſungi pa ſawam mahjam, tad tahdi negali waj laj no muſchaaſ iſdiſhi tu ahrā.

— Bet kamdehſt tad ſawu padomu jau eepreekſh laudim neiſſkaidrojat? Nebuhtu tad nemas tahdu nepatiſchamu, bet labums tas pats.

— Un juhs domajat, ka wahrdeem ween jel mas kas iſdarams pee muhſu laudim. Noleeds tik wiſu — ſkaidru un gaſchi — un dara otreis gudraki. Tik ween jau ari gribeju, ka tafni ažis paſazit, kahda kauna leeta ſagſhana, laj newaretu pehz pats few pahrmeſt, ka tahnus darbus atlauju. Ne, tahdi nepateiſigji muhſu eedſimtee, un laiſki wiñi wehl, kad laj Deewa nedod. Itin tapat ka te ſchis krahſkuris — wiñi nemas tik un aifmeeg, laj zitam waj deefin kas tikmehr noliktu; kas paſcham behdas.

— Bet darbu wiſu tomehr jums nodara.

— Nodarit jau nodara gan, tas teefas, bet jawaiza wehl — ka? Kur lunga paſcha ažs redſes, tur jau, ſinams, ir negribot peerliks kaulius klah; bet aif muguras, laj Deewa ažs pati tad reds; no taħs tomehr jau nebihſtas. Schehl tik, ka naw wairs agraki laiki, gan tad iſmahzitum pa godam džihwot ir darbos ir Deewa wahrdos.

Tahds jau tev tagad waj azis kahpi eekschā. Un tee paschi muhsu mahzitee, waj puimahzitee, waj tee jel mas labaki — til samaitati nabagā noschelohojami lautini. — Af, scheem jaturas pee sawas tau-tibas. Waj tahbi jel paschi fajehgdami, kas ihsti winu tautiba, pa kahdam skolam dabujuschi sawu drusku mahzibas; un tad til wehl tura medibas us teesibam. Kahdu teesibu teem gan wairak wehl wajaga, kad usdrofchinas sawu fungu tā pee teefas nowasat? Naw jau pateefcham wehrts, ka leekamees par teem wairak wehl ko sinot; wifur til nepateiziba ween. Un palaiestees us tahdu eedsimtu zilweku, winam ustizetees, kaut ir kaut kahdā neeka leetina un weetina, kur tad to, — tad jau buku ari raugat zelt par dahrsneekn. Laj nu tahds buhtu prasta darba daritajs, waj funga galda ehdajs, wiss weenalga, nei tas sin ko no pateizibas nei no ustizibas. — Laimigi, laimigi juhs ahrsemneeki, kam darishanas pawifam ar zitadeem laudim.

— No kam tad tomehr finat, ka pee mums wini zitadi?

— Redsam jau paschi un tadehk ari sinam. Neba masums pahrrobeschneku, ko turam sawā deenastā, tā fakt, peespeesti, un ne-weens gan nebuhs wis to wehl noschelohjis. Ar sawu iswedibū, ustizibū tahds jau stahwes waj diweem, trim muhsu paschu laudim pretim. Beemehram waru norahdit us kahdu mahju skolotaju, kahds mule pat kahdam no maneem kaimineem. Neween wirsch kreetns skolotajs, ne, tas derigs ir wifur zitur, kur til ween wajadsigs attapi-gaka pratha un weikaku roku. Wirsch muischu skrihweris, wirsch meschakungs, muischakungs, pat apgahda tas pastu, un ja zitu naw pee rokas, tad nelaunas aissstaht pee galda ir fulaina weetu, ihst fakt, wirsch zilweks preefch wifa ka, un tomehr tilki aif sawu pascha laba pratha ween, par to paschu sawu skolotaja algu, un nelaahdu leelo wehl — dabun tilki 600 rublu. Ja, tahds zilwekus — wehrts, ka tos tura deenastā, ir otru tahdu algu waretu tam makhat klahi un tomehr wehl nebuhtu par dauds. Wisu wirsch prot un wisu tas dara, ir par spihsmani, ja patihk, tas waretu noderet.

— Sinams, sinams, neba tahds zilweks semē metams, bet brihnumi man tik, ka aif tilki dauds wifadam darishchanam tam ari wehl laika un spehka deesgan, kreetni sawu skolotaja amatu is-yildit.

— Un tomehr tas pateesti tā. Apbrihnojama til wehl wina pazeetiba. Skolojamais sehns deenischehl pakurls un neto dauds ap-dahwinats, un laj tad nu eedomajamees ween, zil laika tur til ne-wajaga, tahdam jel kaut ko eeteikt un eemahzit. Waretu man tuh-stoschus nolikt, laj mas kahdam brihdim ujsnemtos wina audsinafchamu un skolofchamu, un kur nu wehl tur us kahdam sekmem waretu domat.

— Un sekmes tad minetais zilweks pateesti jau kahdas pa-nahjis?

— Spreest tur neko ihsti newaru, sinu tikai, zik esmu dsirdejis. Bet newajaga sehnam jau ari nekahdu leelu sinafchanu. Buhs deenās majorata mantineeks, wares tad jau zilweku deesgan turet, kas pascha weeta laj wifus rakstus israfsia un wifas darifchanas nodara.

— Bet waj nebuhs tad winam, kā majorata fungam, tomehr to sinafchanu pascham par mas? deenās tatschu tam jabuht sawam apgabalam par ihsto tehwu un gahdneeku, kā paschi to wakar istulkojat.

— Kamdehs par mas? Neba minetais gaidamais majorata mantineeks — muhsu starpa salot — buhtu pirmais waj pehdigais, kas sinamas wajadibās ar zitu rokam ispalihdsas. Zif daschs labs no muhsu tehweem, ne feneem pat, neprata ne godigi sawu wahrdū uswilk, un tomehr, kas bij par discheneem paschu semites pihlareem. Es nenemets ar teem spehktoes. Bet laj nu ar wifu to kā buhdam. Gribiju tikai aisenmtees par mineto ahrsemneeku mahjuskolotaju. Pee mums Baltijā pateesi tahdus zilwekus neatradisim. Sawus kreetnakos laudis jau dabujam tikai ajs robesham.

— Brihnumi man te tomehr, kā pats tahdos laudis ween dsiswodams, tomehr nekur wehl ne-esmu peeredsejis minetam zilwekam kā lihdsigu.

— Nu, tad pameklejat ween, gan atrafes. Bet kahdi muhsu paschu laudis, to dsirdejat. Waru tomehr te jums pateikt wehl kahdu peemehru. Pascham man meschakungs, ari kahds no eedsimteem, tik tas darbs ween winam, kā meschus vahrraudit; zitadi azim redsat gan brangs zilweks, tomehr tuhlin tahdam sawi niki us funga rehkinumu ajs ahdas. Meschakungs gan man ir, to sinu, bet waj manam mescham ari kahds labums no wina, tur wehl japadoma. Algu sin gan tahds panemt, bet meschs, laj tas par winu sargajas pats. Diwu gadu laikā nesi waj tas jel reiss peekhris kahdu pee koka. Zelmu jaunu, to pa meschu arween deesgan, ronas tik ziti wehl klaht. Pats warbut blehdis — nefen wehl israhvis pahris malkas kutschu no schagareem, kas pascha wajadibam bij nokrauti. Un fur nu wehl wifas tahs ogas, ko feewas un behrni man pa stigam issasa; nedabuju pats ne lahga mehtrinas wairs redset. Kad pats tahs kahdu reis neisbaidu, tad jau laj dsihwotu tahdas, zik un kā pascham tik patih, laj apmihditu waj paschu pehdejo kozinu. Bet malfsat tomehr sawam zilwekam malfaju itin kreetnu algu — wifumāf fanahks pee pahris simts rublu, ar wifam prazentem par gada laikā vahrdoto malku. Un lepns tahds wehl suhdsetees par fliftu pachchanu, fur tomehr lauju tam pee „wahzu galda“ fehdet, kopā ar jumprawu un pascha fulaini. — Waj nu redsat, kā tad laj nu noleekam weenu otram blakus fchos diwi zilwekus — mineto ahrsemneeku mahjuskolotaju un manu meschakungu. Pateesi, dabutu fchi weeta tik kahdu ahrsemneeku, ir feshi, septini simts rublu neschehlotu.

— Bet kam tad neraugat fawa paſcha laudim tahdu algu folit? warbut ka tad ir tee paliktu uszihligaki.

— Iz ne eerahdit to negribu. Kur tad laj gan pehz no tahdeem glahbtos, kad dotu jel kahdam tahdu naudu? Kad tahds paſchu eedsimtais labi paehdis, apgehrbees un tam fawa tehrina nauda wehl llaht, ko tad laj ari wehl wairak. Un eemeſla, ſchelotees, jau manam zilwekam nebuhtu ne par fchö ne to. Zik bitju un fwahrtku tam pa ſeemas ſwehtleem ween nefadahwinu — no fawa paſcha drehbem wehl. Nedsat, tahdi lepni palikufchi muhfu laudis; un tur wifeem ſpehleem jarauga pretim strahdat. Pee mums jau tagad ir deenasta meitas fabks if rihtus kafejas padſertes un pa ſwehtdeenan ſihda kleite ſtaigat, faules ſchirmiti roka. Tihri waj no ahdas jau jaſtrej ahra par tahdam nekaunibam. Un to laj meerigi ta noſlata-mees! Ne, te wajaga audſinachanas un atkal audſinachas, un tas jau mans peenahkums un tapat wiſu zitu, kas tai fadſihwes kahrtä

Te apalſchejäſ telpäs eefkanejäſ kuga ſwanamais pulktenis. Bij ſhme, ka wafarinjas uſ galda. Kas no brauzejeem atradäſ uſ kuga wirfus, zits pakal zitam noſuda kuga ſuhkä. Muhfu balteets ar fawu beedru ari paſehlás un wirſas lihds ar wifeem ziteem uſ apalſchu, nepabuju tadeht ari wairs nodſirdet farunas beigas. Apalſchä atradu fawu paſihtamo jau nopeetni ween lupinamees aij fawa zepeſcha kaula. Oriſ ſafehdam ari wiſi ziti gar galdu.

No rihta, kad uszehlamees, rehgojäſ atkal kraſti azu preeſchä, tomehr neba wairs tee paſchi baltee, paſihtamee. Tuhiſt no uhdena malas nolaideni faſleedamees, tee te fen, fen, daudſ ſenak warbut ka wini baltee, jau paſehluſchees no juhras apalſchas, un nu rehgojas tee tur peleki, gan laikam fuhnū apaungufchi. Meschi redſejäſ tikai pa pudurifcheem un teem pa ſtarbam pa kahdam ſweineetu zeemam, ne leelam, waj kahdai yeldu weetai.

Brauzeji gandrihs wiſi bij falafijuschees uſ kuga wirfus. Laba dala no teem apſweizinaja te tatschu fawu tehwiju, un tahdeem jau ſchee pelekei kraſti wareja buht tikpat mihti, dahrgi, ka dascham zitam pakal palikufchee baltee. Bet bij jau luxam latram eemeſla deesgan turp noluhkotees; turpat tuwumä redſejäſ Swinemindas oſtas dambji, driljumä jau wajadjeja mums buht ar fawu juhras zelu galä un eebrault ſweſchas tautas eschäſ.

„Glück auf!“ ſkali atſkaneja no kahda garam brauzeja twaikona. Bilnim pilns peſehdis brauzejeem, patlaben tas taifjäſ nogreestees ſahnus gar malu projam; brauzza gan laikam ar ſahumneeteem uſ zitu kahdu tuwejo yeldu weetu, jo bij ſwehtdeenaſ rihts. „Urra!“ atſkaneja tikpat ſpehzigi no muhfu puſes, un tiklab tur ka ſchē beigtin nebeidſa zepurem un lakatineem ſawehzinatees. — Gana jaufa tahda weenäſ tautas peederigu weenprah̄tiga ſopus ſajufchanaſ, ta pats

fawā prahltā nodomaju. Ir muhfu balsteets duhfchigi ween fawu zepuri wizinaja lihds, un minetam twaikonim tahlak aisbrauzot, ir tad arween wehl tas nebij deesgan wizinajis un sveizinajis.

Drihs bijam robeschu usraugeem zauri, pa Swines istetu us augschu, tad atkal pahri pa Stetines ionu un muhfu twaikonis peestahjās ostmale. Katrs fawas mantibas un zela parahdischanas fawahluschi, isflihdam pa pilsehtu us wifam puſem.

Bij kahdus gadus wehlaču. Zau ſen atkal peenitu tehwijā. Kahdus pasihstamus apzeemojot, gadijās man reis braufchana pa to paſchu puſi, kur wajadſeja atrastees ſinamai muiſchaj, par ko toreis us juhras dſirdeju ſpreescham un prahtojam.

Sahlot redſejās fmuls, augliks widuzis; fchur tur fchalltin noſchalza — druhmi, tumſchi — lepnās osolu, waj zitu kahdu lapiſku birſtačas, leknam druwan un braſchi uſkoptam mahjam pa ſtar-pam. Bet tad fahkas pasihſtamee ſili un tihreli. Kā gan wiſpahrigi ſinams, tee leelā, plata ſtrehki us juhras puſi ſlikti aifleelas preekschā augligalajeem Latvijas eelschejeem apgabaleem, kur tad atkal, tahlaku lihds pat juhrmalai, naħl failas, plikas fmilts kahpas, apaugufchas tikai kahdeem pareetem panikluscheem ſluju kozineem.

Brauzu pa mineto ſlu. Behrpainsch un duhltainſch, pa leela-kai dałai beeſ un beeſ noaudis paſmalkeem, bet deesgan fchmulganeem preeſchu kokeem, tas iſſteepas zelam gar abam puſem. Wits bij rahms un kluſs, waretu teikt gandrihs tuſchs un kluſs, jo ar augligaku widuzi apraduſcham, iſleekas waj pat, kā kād aif ſchēem mehmajeem koku beesumeem wiſa zita dſihwa dwafcha iſmiruſt. Netumis til te eetſchirkſtas kahds putninsch, waj aifſchmauz no zelmales kahds ſakitis projam, un wehl retaki fateekams kahds brauzejs waj zela gahjejs. Weetam, itin kā newilus, no pazehrpem iſgadas ari pa kahdai upitei; bet rahmi, rahmi ta aiflanschō kruſtam pa zela apahschu projam, tuhdał atkal paſuſdama pa koku ſtarpm, waj aif kahda garaki no-augufcha ſlu pudura, kas aifnem te kuru katri kokeem neapaugufchu weetinu un kur til eespehjams no ſemes wehl iſſuhkt kahdu dſihwibas ſpehku. Weetam atkal koki iſbeidſas pawifam, un tur tad azu preekschā rehgojas bruhngani ſalee ſlu kruhmi ween, beeſ un beeſi noau-gufchi un, kā labibas lauks, wilnot wilnodami pa wehja puhtumam. Gan laikam taħs kahdas deguma weetas no ſenakeem laikem; kūplais, beeſais ſlu kruhmajis tikai pahrnehmis te kaut kuru zitu ſalumu. Ir puri weetam, ſemam, ſemam paretam preeditem, un tur tad ſlu weetā garā, balti puhlainā ſpilwas ſahle un wahwerini.

Kas brauzis pa scheem filu widutscheem, gan sinas, zil apnihi-knamis tahds zelsch. Sirgs tilko foli pa folim spehj kahpt us preeschu, ratus pa dñilo, smulti lihdsra raudams, waj, fur kahds purefflis, pa tilpat dñilo, muhlaino semdegu; jo grantetus zelus, fur laj tos te fadabutum, kad juhdsem tahlu, ja dauds, tad dñilu semé sche waj te warbut atronama kahda pleenu kahrtä. Un grimst tad ari riteni pahri lokeem eefschä pa ismaifito smulti, un pehdas no pakalas tub-dak atkal aifirst zeeti, itin ka fneegs seemu putena laikä. Pat fur kahdi wahwerini waj schagari saklahti pa zelu, ir tur neveizas labaki; zitadi weenmehr faufä, lihdsenà smilts te isbraukta grawaina un bedraika, fur no katra leetus mahkulischha azumirfli gadas tilpat dauds urgu un pelku.

Naw nekahds brihnumas, ka mahjas tahdä widuzi tikai retumis ween kahdas eeraugamas, un ir tahs tad glujschi ka paklihdufchas, speestin eespeestas schur un tur kahdä mescha liktumä, pa upmalem, fur ween tik kahda sahlainaka, mihkstaka weetina. Bet panihzis, ka pats wifs widuzis, panihkuschas ari tahdas mahjas, azim redsot tilko fawu dñihwibü wilsdamas, itin ka schibda sirgs; tas deenu muhschu ari tikai well fawu nastu, bet tomehr fauna dehł tik laiku pa laikam dabun fawu dñihwibas usturamo teefu, itin ka aif schehlastibas, un ne reti ir ne to wehl, fur tad pehdigi paleek kahdä fehtmale, fawas ribas faulé balinadams. Un te schilhs mahjas, waj ir tahs patlaben jau ta tikai nedehd, nule pat wehl tik issfuhsdamas pafchus pehdejos dñihwibas spehkus no fawas plikas filu semites. Schehl, schehl, pateest schehl, usluhkojot tahdas isbehdejuschas mahjas, stokas semes mahmulites pafchus iswahrdfinatas; stahw tahs tur sakumpufchas, noplifufchus, gruhtsiridigi, itin ka gaiddamas un finadamas fawu galu. Schehl, schehl un launs wehl, apsinotees, ka ir te peemicht un well fawu dñihwibü tahdi pat pafchu tautas brahli, latweefchi, ka tee tur nekahdä leelä tahlumä, ahrpus schi pufmirufchä filu mescha, pa fawam glihti uskoptajam mahjam, leknajam druwan.

Biju gandrihs jau weselu zehleenu nobrauzis pa schi apnihi-stamo widuzi. Te newilus eestatijos, ka sirgs man bij fahzis klibot. Apitureju, finams, un apstatijas wainigo kahju, bet tafchu nelö fe-wischku newareju atrast. Neatlika man zita neka wäirak, ka braukt tahlak, bet nabaga lopinsch foli pa folim siiprakti wehl fahka peewillt flimo kahju. Pa laimi eegadijäts turpat tuwumä kahds zela gahjeis; ewaizajos tam, waj naw fur kahds kalejs klahatumä, jo wifas tahs trihs juhdes, waj drusku masak warbut, kas man wehl bij nobrauzamas, jau nebuh negribeju sirdsimu tahdä kahrtä nomozit. Warbut ka kahuma waina tik, waj pehdas apakschä kas eeduhrees. Dabuju finat, ka tepat jau, kahdas pahris werstes ween wehl tahlaku, muishcha, un tur jau gan atradischt kahleju. — Te muishcha, tahdä widuzi, fur ir pafcham ruhligakajam fainmeezinam gruhti us preefchü kultees, ta pats fawä prahä nobribnejos. Bet drihs ari isbrauzu us kahdu plachaku klahumu, fur labi patahlu, deesgan plachu lauku widu redse-

jās pudurīts prahwāku ehku, fahrkaneem dafslinu jumteem, kā jau pa laikam kūr kahda leelska fainmeeziba.

Lauli, zīk brauzot, azis usmetis, wareju nowehrot, attahslaku no muishas līkas buht pajama, wehl labi ne-eestrahdata plesfuma semē — ar semdegu zauri issjauktā fmilts. Kahdu gabalu tahlat tomehr wareja ta buht jau labi atgulejusēs, melnīn melna isspuivisti, labs fēmu fenejs arams lauks, kreetns augļu nēfeis; un gandrihs jau nebrīhnejos wairs, kā te atronu muishu. Gan ne-efmu nelahds kreetns fēmes pāsinejs, bet sinama leeta tatschu, kā ir neaugliga fmilts un semdega ar laiku pataisama par pāschu labako semi, kād tilai spēkla to eestrahdat. Nedabuju tomehr labibas laukus pāschus redset, kahdi tee pateesibā noauguschi, abejs pāschu zelam lihds pat muishai bij tilai tale kā faartas papuwes lankas.

Drihs ari sadabuju kaleju; nebij tam tomehr tuhdat wālas, sīrgu man apraudīt, efot pātlaben kāhds gabals muishu kālamā preechā. Luhdsā pagaudit. Apwaizajos, kas ta par weetu. Efot J. muishā.

No ehkam spreeshot līkas brangi uskopta fainmiziba. Leelas, platas, augstas, aknēmu muhxa, tāhs it kā ar fawadu lepnūmu līkas waj raudīt noraugamees uš apkahrejo plāfcho klajumu, drūwan tatschu, kām par goda pāschas zeltas. Bet wehl lepnāki gan wareja turp noluhkotees kāhds pa leelajeem, gaischajeem sahles logeem, waj no plāfchajam, augstajam leewenem, dišchenajeem pihlareem gar kātru pusi. Un kāndehl tad laj ari ne, apsinotees, kā wīfs tas pāschā, wīfs tilai schim par labu, un tā neween wīfs plāfchais klajumi, bet gan laikam ari sinuidree kojini leelu tahlu wīfaplahrt. Bet tāhs retās, pānhuktshās mahjas, kō braukdams redseju, waj tāhs ari? Gan tatschu warbut.

Smehdē, pee kaleja, redsejās wehl kāhds zīlivels, tapat prasta darba daritajs, bet jau labi pāstīms wezītis, parastā mahju lauschu apgehrbā, tilai pastalu weetā bij tam sahbaki kahjās un muhjina roķa. Pret ehjēs malu atspeedušchos, dīsrdeju to par fcho to ar kaleju plāhpajam. Gan laikam tatschu ne kaleja wihrs, tā pats fawā prahātā wehroju; un nebiju ari maldijees. Gerunajotees, pats teijsās par muishas wagari.

— Jums ar branga muishā te tahdā ūlu widuzi? es eebildos, gribedams wairak kō issinat.

— Branga jau nu gan, neko daudz teikt, tas atteiza, kā negribedams wehl tahlat kō issfaidrot.

— Branga, branga, kā tad, turpinaja kalejs, pāsmihnedams un, kā sagshus, uš wagari pākātidamees: — Leelu tahlu jau tāhdas muishas tik lehti wis neatradisit. Parangatees ween tik, kas numis te par ehkam jau, un sahle pati kahda — tihri pils. Bet redsetut tik leknās lankas, muhsu parku un wīfus zitus koku dahrsus un gaxās koku gatīves, deesin waj tad jel mas finatut kūr otru tahdu.

Es, sinams, no kaleja isskaidrojuma tiku wehl masak gudrs, neka no wagares pahris wahrdeem. Notureju to par jokofchanos, kahds tas ari tikai wareja buht, jo neba muischā eebrauldamas jel mai zitu fo biju pamanijis, ka tikai lepnas ehkas un — warbut deenās tik par derigu eetaifamu semi.

— Laj nu runa fur runa, ta wagare heidsot aissnehmas: — un laj ari muischā waretu buht branga, tomehr nule pat jau ta tik tahlu, ka wairak ka gads, samehr wahrgst bes fawa ihsta funga.

Bij nu mana reisa wehl jo wairak nobrihnatees; no ehkam ween spreeshot, nebuht tatschu nebij wehrojams, ka te fchai weetai jel mai ari kad buhtu jawahrgst, waj ka buhtu ta mas kahdu reis jau wahrgust.

— Buhtin jau nebuhtu wis, kas lait, muischā branga, isskaidroje tas pats wetscha us manu peeshmejumu: — bet fo tad laj gan darit, kad tomehr ta nogadas.

— Jums jasin, ka muhsu laikos neween wehju ar duhrem mahi fadukt lopā, bet aissuhds to pat wehl ratu preekhā, ta sobojas kalejs: — Un laisch tahds tad ari, ka ne pee seines wairs ne flahrt nepeduras, un laj Deewis pats tik farga tos nabaga jumtus, fur tas pehdigi tatschu eeklups.

— Bet kas tad te jums ihsti ar to muischu? es waizaju, ne-waredams gudrs tapt.

— Teizu tatschu — jau gadu, samehr ta bes fawa ihsta funga, ta wagare.

— Negribetu lahga tizet, ka mas jel kaut kuru weetinu tik lehti pametis tukschu, un fur nu wehl muischu, es brihnejas.

— Tik lehti nu gan ne, tas taifniba, ta atkal wagare: — bet taifniba tatschu — fur noeetas, ka to fungu par dauds, tur to-mehr neweens nebuhs ihstais.

— Un mums jau ari winu wefeli diwi, weens muischā, otrs lančā, kalejs eemeta starpā, sobodamees, ka pirmit: — bet ejis ar kurmi tilpat lahga wis weenā alā nefaderas.

— Ko nu arween wehl ta tenkadamees, wagare lehnā balsā pahrmeta: — Paschi jau deemschehl nesinam, zil mums ihsti to fungu.

— Bet kas tad tik daudseem us reis te pa darifchanam? waj muischā nahk us mantofchanu?

— Kas laj nu to ari ta fasin. Ziti wiſt grib, un weens tik nedod. Kā dsirdams, tad muischā gan efot parahdos.

— Ko nu — dsirdams! — redsams tatschu, ta kalejs ſerdijas: — Eita tik ween un paluhkojat, waj kūnā pat, tur wifa taifniba jau redsama.

— Teesa, teesa, bet neba tuhlin wifs jau mutê nemams, rahjâs wagare.

— Un jums ari wehl arween ta pati wezâ dseefma. Juhfu weetâ labi wehl tahdam famisotu — zik useet til, ta kalejs.

— Laj nu laj, neba pats ar fawu tuwaku eefchu teefatees, gana jau Deewâ wifû sin un reds. Neeweenam wehl ne-esmu launuma wehlejis, un kur nu wehl to sawam naidneekam.

Newareju deesgan nobrihnetees par fcho sawado walodas wirseenu, bet paliku to teefu sinkahrigaks, par ko te ihsti runas.

— Newaru te tik noerrotees ween par tahdu prahtru, kalejs pehz kahda brihtinaa bsdri noteiza un pheebilda tad wehl, us manu puji pagreesees un us wagari rahdidams : — Redsat, tepat jau pats ihstais muishas fungs, — fchim brihscham masakais, ta fakot, pats fungs, pats Deewâ, tas muischâ, tas muischu laukâ, bet to mehr turas ka waj pagalde palihdis.

Wagarem faruna, azim redsot, nelikas buht pa prahtam. Brihtinu klufejis, tas isgahja no smehdes, teikdamees newaligs.

— Redsat, redsat, tahds wiñch, kalejs turpinaja, nelizees trauzetees : — un tatschu wifa leela muischha rokâ.

— Bet neba wagarem ta peederes ?

— Peederet un gan, sinams, nepeeder ; bet muishas pahrifinatajs tatschu lihds sawam laikam gandrihs tas pats, kas ihsteneeks, ihpfachi wehl, kur tahda naw klah.

— Un kas tad te tas ihsteneeks ?

— Kaut kufsch zits kahds, bet tikai ne tas pats lihdsschinigais, kas gan wehl tepat peemiht leelajâ, lepnajâ sahle. Laj nu islepojas laj, tikpat warbut sawu muischu wairs tahdu par sawu nefsauks. Runatajs te apkluja, bet eeteizas tad wehl pehz kahda brihtinaa, gan laikam manidams, ta tatschu wixa wehl lahga neisprotu : — Zsfihwoja jau te gan fungs mums zauri ar sawu muischu, un tagad ta parahdu deweju rokas. Gan gribetu tee paschu pawifam no muishas isspeest, bet ko tahdam laj gan tik lehti padaris — wehl jau arween tepat.

— Un wagarem tad usdota muishas pahrwaldischana ? es prafchnaju.

— Usdota ja — pahrwaldischana, apkopschana ; atwahza to te no kahdas pahrnowada muishas, bet tikpat jau wiñch paschu pagasta zilweks. Newaru tikai deesgan ween noerrotees, ta nemaj neprot uswilkt sawu ihsto meldiju. Tamdehâ ween tatschu paschu te celifa.

— Neisprotu, kamdehâ tad ?

— Nu, tamdehâ, laj buhtu te kahds, kas fewis pascha labad ween jau tahdam fungam wifû walu nenolautu.

— Bet kamlabad tad laj wagarem pafcha dehl tuhlin deefin kahda nenolaufchana? ehd tatschu zita maiñi un ne pats favu. Waj laj eet un keras otram aif apkaffles?

Ko nu laj jums wisu isteikt; nesinatajam tilpat gruhti wisu isprast. Peedishwojis jau tas zilvels favā muhschā tahdas deenas, fo zitam waj gruhti pat eedomatees.

— Tad nebaltas deenas?

— Nebaltas ja, waj tad nu baltas, un no ta pafcha wehl, kas tepat pa to sahli. Ak tu Deewin Tehtin! un nu re, ka pafcham wiss waretu nahkt atpakał, kad wezais wagare tik ween wihschotu.

— Kahdu launumu tad fhis tam tà nodarijis?

— Ko nu teikt. Kahdu launumu gan kurch latrs otram neno-daris, kad tik gribes ween, un kur nu wehl tahds, kam wifa wara roka, ka zitreisejos laikos wehl. Nesinu tik fmalki wisu issthalstlit. Buhtut jel pirmit ar pafchu par to eerunajuschees, tad dsirdetut — tihri waj ausis jatura zeeti. Nehmees kungs un weenu deen to failu pliku isdsinis no mahjam, kahdas jau nu winas muhsu puse, un neba ar to wehl deesgan — wezako dehlu ar waru panehmis un lijis nodot saldotos — bij winus gadus atpakał, kad wehl tà wareja — un jaunako fasfis tislu, kroplu. Tevat jau wehl tas staiga apkahrt, us krukeem lebkdams — schehl tihri redset ta zilweka. Bet wezakais dehls, ka gahjis, tà ari palizis. Nesinams, waj nu kahda fara kur noschauts, jeb waj tapat kur heidsees. — Kad tà, redsat, kahdam zilwekam wifa dsihwes laime ispostita, ka wezajam wagarem, tad pateesi brihnumi, ka tahds tomehr paleek pee favā laba prahtha.

— Tad ilgam tas pats kungs te muhschā?

— Buhs gan labu laiku jau — tà gadu trihsdesmit, waj wairaf; eenahza pee mumis wehl itin jauns jehns. Nahza muhscha toreis us pahrsolischau — nöpirka wirsch, bagats ka tos laikus bij — D. muhschas lunga dehls. Un ak tu manu deeniu, kahds leels, plats wehl toreis islikas, tà ka ir ne pa gabalam tam newareja garam aistapt. Steepi tik gar semi un leek usdot, kad masin kahds jau istahlem bij peemurpis zepuri nonemt. Un tà jau ir ar wagares jaunako dehlu efot bijis, kas, pafchu heidsamo gadu ka us klausbu bijusch, pufaugu jehns wehl fahzis eet darbos; bet tad jau nu us wisu muhschu wairs naw darba strahdatajs. Un warigs fhis pats kungs tos laikus wisu preeschä isleelijas, tik us leelam, augstam leetam ween domaja, un ir tagad pat wehl wirsch naw to niki pavifam atmetis. Teefa, kas teeja, muhschu jau eetaisja, gan brangu. Atnahza, bij lauki tik, zif apkahrt muhschai, ekas ari tahdas tik. Nehma saplehsa waj werstim semes, un waj redsat ekas tagad kahdas warenas? Un nedomajat wis, ka klausbas gaitas ween tas wiss

isdarits ; nedabuja ilgam winsch pee mums buht pa wezam. Tuhlin vtrā gada jau wezu buhschanu atzehla.

— Bet kas tad par nslaimi, kā tahds brangs semes kopejs, kā paschi atsfīstat, tomehr naw warejis noturet faiju pafahktu weetu ? Waj tatschu warbut semes waina ?

— Ir semes, ir pascha waina, tā jau ween domajams ; ko laj nu tur wehl wairak issaka. Kā tahds paschas ehkas kād zehla — Wahzemes muhrneeki un buhwmeistari jau ween tik te strahdaja. „Ko tee — gnihdas tepat, famaita tik darbu !“ mehdja pats tik no-teift ; un wahza tad ari zitu pakal zitam no Wahzemes mahjā. Ak tu manu fuhrō deeninu, kahdu naudu tik tais ehkas ween ne=eegahsa ! un plehsumu eetaisschana, zif ta nemaska — tahdos kolos, zinos, zehrypos ? Galwa greechias tihri rink, wisu to eedomajotees ween ; un wehl isgahsa tatschu leelu naudu, kamehr pee muischias ween peetapa. Teiz, ejot gan bijis pascham tuhlfosc̄hi tuhlfosc̄hem, bet tee jau tikai laj peetika labi eefahkt. Ne, naw tad ari nekahdi brihnumi, kā pa gadeem eetupees parahdos waj lihds pascham kallam. Peenahza laiks, kād ihsten naudas wajadseja, jemi, kā peenahkas, eekopt — nebij neka wairs. Nu, tad tik fanemtees no kahdeem nefahdeem, pat pascheem pchdigeem schibdeem ; bet kur tad nu tā tahlu kur aistiffi. Nebij jau dehdigi pascham wairs ne godiga sirdsina, ko pabraukt — kā faki wisi noschurditsi ; bet kād jau kahds no firgeem isgahjis, tad pagalam ari — tur fehku fehj, tur ari paleek. Behrno gadu pat deesin waj fanehma fehklas teefu pa wisu leelo lanka. Wahrpinas kā muischinas, kā issstahditas — Schehl tihri — kā peetiku kahds no muhsu laudim pee tahdas muischias — redsetu, kā dshwotu, laj waj pliku eelsisch. Schogad pat jau branga, branga fahrtina wafarejas. Bet velnijis jau ari ir, kād tahdu te padsen. Ko winsch tepat tos nabaga fainneekus mozijis, un no wezā wagares jau nelo runat. Kahdas rentes tik teem wiseem neussliku un kā zitadi wehl neispihnejia. Nokihlaja kahdam waj pat kahdu lopinu, kas newilschu kaut kur ee-gahjis stahde, tad ahtrati atdofschana nebij, kamehr nehma tik un famaksoja diwkahrt un trihskahrt. Un ko laj tur ari wehl — pats jau ne ilgam dshwoja kā ncere pa taukeem, wajadseja tatschu plehst, kur ween tik eespehjams. Un pats kur wehl kahdu reis buhtu gribesis ko godigaki palaist, tur pati kā nelabais preefschā — waj nu tahdu neleeschu labad wifai muischai laufshot aiseet postā. Zit reisnu naw ta wehl aij durwim sehdejusi, kur pats pa eekschu ar laudim dalas, klausidamas, waj tik kahdam ko nenolaisch par labu ; zitadi tik — sliuks ! eekschā, un ko tu svehram laj ari padaristi. Bet kas tur nu wehl wairak kas fakams ; waretu jau teift no rihta lihds wakaram. Nofauls tik wisi „amen,“ kād tahds reis te buhs projam.

— Bet no kam tad laba winsch tagad pahrteef, kād tatschu ne-kahdu eenahkschanu wairs naw ?

— No ka pahrteek? No ka tad gan kurchh kahrs pahrteek, kam pafcham neka wairs naw? Ko dabun, no tam pahrteek, un ja ne wairak, tad no fahls un mafses.

— Bet ne-ees jau tahds faufu maifi graust, kas labaku ko radis?

— Nu dauds wairak pa leelajam, lepnajam istabam tagad ari nereditsem, un kas drusku kad labaks, to pafchu tad kahds rada gahals atsuhtijis — te reisham kahds kahdu galas gabalu, zits atkal kahdu miltu faju, fweesta mahrzinu. Bet ar to, finams, jau nebuht wehl nepeeteek, behrnu ka tapat faws labs puls, un jumprawa ar istabas meitu wehl flaht — jo ka jau pee tahdeem laudim, laj pafcheem zik mas, deenastneekus neatlaisch. Pahrteekot wif pa leelakai dalai no kahleem un burkaneem; tik tee ween jau pafcheem wehl aug. Darbs ween jau tad tik pafchay gar masajeem knaukeem, tos norahjot un nokauminot, laj nepadaras ko pa negodam pa tihro istabas gaifu. Bet kur tew — knauki tahdi — tilpat jau tik fmalki wehl neisprot wifus fmalkos tikumus.

— Bet ka tad juhs jel wifu tik fmalki ta isoduschi?

— Dsirdejis, dsirdejis, fur tad nu isodis — laj Deewa pafarg'. Darischanas jau man te deenu muhschu ar teem pafcheem muhschu laudim, no pat fahkti gala un ir tagad wehl — gan ar jumprawu gan istabas meitu. Pafchi fapratiseet, kahda tur laj laudim pafchana, fur fungem pafcheem tikai kahli un burkani. Chdinamas, dsirdinamas abas man, finams, ne par welti; pehrl pafchais pa kahdai kruhsinai peena waj pizlai fweesta, jo ka tur laj pahrteek no ta pafcha fukas ehdeena. Bet runa jau ari abas drihsuma eet projam, tapat ka nefen wehl aissgahja ziti wif — kehfscha, fulainis, skolas preilene. Jo kuxam zilwekam tad gan patiks otram kalpot un pafcham farwu maifi eht; alga ta ka ta ari gruhki isdabujama. Rad atnahk fungam kahda naudas grahmata, no teem pafcheem radeem, tad zilweki dabun kahdu neeku, ja ne, tad jagaida mehnetscheem, ka-mehr kahdu kapeiku isdabun. Mieschakungu nehma atlaida pats, jau gadi diwi atpaka, gan laikam tahs pafchais wainas deh, ka aptruhfa, ar ko famaksat zilwekam to neeka algas teefinu. Bet eerahdit jau tam eerahdiya wifadus zitus eemeflus. Efot dumpeneets, negribot ar meeru buht, ko pats schim nowehlot — aif fava laba pratha ween, furnot par pafchhanu; bet ehdot tatschu pee wahzu galda, waj tad wehl goda un labuma deesgan ne-efot. Gahja tad ari zilweks projam, un itin labprah. Pasibstam jau ari ziti wif mehs to pafchu wahzu galdu, kahds tas pee mums muhscha no pat fahkti gala. Tas wahzu galdu, tas kauschu galdu, starpiba tikai pa naga melnumu. Weeni ehd tik pirmee, us apklahta galda, otri pehz turpat — us ne-apklahta; scheem melna meeschu kafeja ar meeschu rausi flaht, teem atkal melna tauku putra, tahs pafchais labibas putraimeem, un sikkes

astite. Are, tas tas wahzu galds, un tad wehl tahds eet zilwefam pahrmest, nofaukt to par dumpeneeku. — Ramdeht tad nepeeneehma jau no pascha fahsta gala fahdu ahrsemneeku, kad paschu laudis naw labi. Bet gana jau sinams, ka eet ar tahdeem ahrsemneekem; tepat jau kaimiku muischā nule pat fahds no teem istaifjis leelu faukumu. Nefinu, kas winsch ihstii par tahdu bijis, waj skolotajs, waj muisch-fungs, meschalungs, bet laj nu ka, gahjis wifur pa muischu — padfirdejam til, ka eezirpis fawu fungu pa fahdeem tuhktoscheem 3, 4 un tad kluftnam aiflaidees lapas. Are, to padara ahrsemneeks, to projam nedsen, bet paschu godigus, ustizamus laudis, tos nihd un nizina. Nu, tad laj eet ari paschi dibenā ar wifeem faiveem ahrsemneekem, tapat ka tas tur tai muhfu fahle, kas ari tilai ahrsemneekem ween bij pakahrees fakla, bet pa tam starpam neweena wairs lahga nedabun redset, nei ahrsemneeku nei nizinato paschu lauschu.

— Brihnumi man tomehr, ka tee paschi radi waj tee ziti wisi pascha fahrtas beedri tahdam ne-eegahda zitu fahdu labaku weetu un pelmu. Pa laikam jau mehdj notilt, ka ir tahdi nabadsiba kritufchee tomehr ehd fawu labu maisti.

— Wai, to nu no tam runat; ir muhsejs jau pern pat wehl bij tais paschos aktijes fungos. Bet, teiz, ne-efot pratis tos rehkinis labi isvest — atjweests no amata. — Waj nu tahdam mas ari fahdas leelas sinafchanas. Runa jau tomehr, ka nule pat attal gribot turpat peestaht; redses gan, waj kas tur ihsahks — lungs jau gan pa fungu mehdj krist. — Un re, ka tomehr tahdi wehl prot staigat. Waj mas ari noredjams, ka ir ne plika grafcha naw wairs pascham pee dwehfeles?

Kalejs te ar roku rahdija us durwu puji.

Paskatijos — gahja fahdi gar fmehdes preefchu us zela puji garam. Bij lungs ar fundsi, abi fmaliki gghrbuichees, pudurits behrni, schurp turp straideledami, laktobami, un fahds deenasta zilwels, feeweets, nopalatsch.

— Ir un ir wehl tahdam tomehr faws apkalpotajs, kalejs turpinaja: — kad ne wairat, tad laj fahds til nopalatsch pastaiga, faut fahdu neeka leetini lihdsja panefat, tashu warbut, ka azumirilli sur iahs eewajadsetos. Un kur tad nu zitur fungi ees, ka tilai pastaigatees. Bet tu te zilwels dsihwo wisu zauru deenu nosiwihdis, ari tapat gandrihs ne grafcha pee dwehfeles, bet ej, ej, raugi til ta pastaigatees — tuhlin sobi buhs jalat wadsi. Un otram turpretim ir pascham ir apkalpotajam peeteet.

Ilgī ta wehl kalejs newareja beigt noerrrotees, lihds pehdigi atminejds, ka nupat jau ari warot manu srgu apluhkot. Sawu kalamo nolizis, ko rimadams laiku pa laikam us laftas ar ahmaru bij isdausijis, tas isgahja no fmehdes.

Ko es peeredjeju un peesfirdeju.

Sirgs bij eenaglotis, kā jau eepreeksch wehroju. Nehma kalejs wainigo kahju pahrkala, un brauzu tahlač.

Ais muischas iwharteem no pakalna lejā braukdams, pa kahdu sematu preešču starpu, ne leelā tahluma, esklatijos tumfcho juhras silumu. Bij branga isskate us tureni pahri pa wehl tumfchakeem meschu galeem. Bet jaukali wehl warbut bij turp nosklatees pa sahles augschejeem logeem. Taifni kā spoguli stahweja tee pretim ir minetam preešču robam, ir eebräuzaamam zelinam muisča.

Gana schehl warbut atstaht zitam tahdu jauku weetinau, tā pats farvā prahā domaju.

Un tahds jaukums te gadu no gadu wareja wehl cet wairumā, kā no muischas isbrauzot redseju, zelam gar abam pufem, leelu tahlu pa rindai bij nostahditi jauni kozini, un us weenu puši pat wiſa weena wesela lanka preešč tam ween bij atdalita. Rozini wiſi wareja buht tā fauzamee parkas koki — leepas, klawas oſoli un wiſadi ziti, pat ahrsemju koki. Gar muischas stuhi garam pamanijs ir brangi, brangi jau peeaudsis augļu koku dahrss.

Pateſi, deenās te wareja istaſtees ſmuka jauka weetina, ko nesinatajs ſwefchineeks te ne domat nedomatu atrast — tāhdā ſlu meschu vidū.

Te eeraudsiju pa zelu to paſchu fungu pretim nahtam, kas pirmsit, gar ſmeħdes preešču garam eedams, kaledam azim redſot palika par tahdu erraſtibū. Bij wiſch tagad weens pats, favejus gan laikam lihds meschmalai aifwadijis. Negribot palika man wiſa schehl. Wiſs tatschu te paſcha kopts un audſinats. Ar zik padoma gan latrs stuhrīts te nāv apſwehrts un apſpreets, kā fche waj tur kas derigali eegrosams, un ar kahdam zeribam te gan latra welementina nāv apgreesta, latrs kozinſch ſemē eerauſts un latrs almentinsch fawahlīts, muischu eħkas zelot; un zik drihs tomehr wiſam tam, ko tik miħlu prahtu pats kops un lolojis, tatschu wairs nebuht paſcha, bet kaut laħda zita — ſwefchineek, kas warbut ar ihgnumu un apſmeelu peemines fchi wahrdū. Ja gan, gruhti, gruhti, kād wairak ka puſmuhscha no puohloſees, tomehr pehdigi jaapeereds, ka wiſs paſcha miħla-kais padoms, paſchas jaukalas zeribas tatschu niħltin iſnihħst, fuħdin iſſuħd.

Nahzejs pa tam turpat bij ari jau tuwumā. Wareja buht tam laħda defniits muhscha otrā puſe; no waiga tomehr uko newareju nowehrot, ka to warbut laħdas ruhypes speeſtu. War jau ari buht, ka tam jau zits kas labaks padomā. Bet likas man pats itin kā paſihstams — fħis paaplais għimis, brangais augums, lepni pakauſi

atpakał atmeštā galwa — Sinaju tomehr nu ari, kas tas tāhds — bij tas pats balteets, kō toreiſ us fuga dſirdeju til ſkali un gaifhi treezam ar fawu paſihſtamo ahrsemneeku. Waj wiſch warbut ir manis atzerejās? uſluhlot uſluhkojam gan weens otru brihnidamees.

Wareja buht gadu wehlaſ. Peemidsams kahdā no leelakam Baltijas pilſehtam, eegahju weenu deen' azumirklim kahdā paſihſtamā familijsā. Bij ta labi ſwehtita behrneem, kas wiſi tadeht jau nebuht newareja zauru muhſchu palaiſtees us wezaku gahdibu ween; un bij tee ari, pa leelakai dākai peeaugufhi buhdami, lā kurſch patapdams, wiſi gandrihs jau paſaule, paſchi us fawam kahjam; tilai pa brihſcham pahrradas weens waj otrs, apferſt fawus wezakus. Toreiſ eegahjis, atradu tapat kahdu mahjā, weenu no jaunkundsem, kuru ari paſinu, tapat ka wiſus zitus familijas peederigos.

Blahpajot um jojojot peepeschi wehſtulneeks eesneedſa kahdu wehſtuli pa durwim eefſchā; bij ta rakſtita minetai jaunai ſeeweeteii Abreſi laſidama, pati newareja nobrihnetees ween, kas laba tad ſchā. gan buhtu warejis rakſtit, jo rets kahds tikai warbut ſinot wiſas wezaku dſihwes weetu. Schigli wehſtuli atplehſuſi, ta to pahrlaſija un, paſmihnedama, paſtuhma us to zitu fawu peederigu puſt.

No farunam, kas us tam fazehlās peederigu ſtarpa, nopratu, fa newareja buht te ne kahdas flehpjamas leetas. Gewaizajos ir es par wehſtules faturu. Paſneedſa man paſcham to iſlaſt.

Bij weetas peedahwajums no kahdas f. B. kundſes, rakſtits deesgan finalā waloda, kā jau pa laikam tas paraſis pee tāhſ kahrtas laudim. Starp zitam leetam tanī bij ari runa no kahdas agrakas paſihſchanas, agrakas fatizibas, ir par kahdam fareschgitam familijas buhſchanam, kas tagad labojuſchās, familijas galwai E. muiſchā peenemot pahrwaldneela weetu u. t. t.

Gewaizajos jaunajam ſeeweetim par wehſtule mineto agrako paſihſchanos.

Eſot tai familijsa ſchaj biuſi weeta, gadus diwi atpakał. Dſihwojuſchā toreiſ tee paſchi f. B. wehl fawa paſcha muhſchā, bet parahdu deht pehz leem to atnehmuſchi, kur tad palikuſchi paſchi us ſewim. Bet ſchā jau kahdu gadu eepreelſch fawadu buhſchanu deht to weetu

atstahjust un peenehmuſi zitu lahdū. Atpakal tomehr turp jau wairs ne par ko negribot eet, gana dauds tur ko isbaudijusi. Ne-efot ari nemaj wehl domajams, ka minetā G. muischā jel mai waretu buht lahda pahrwaldneka weeta,zik fchi ſinot, tad tahs muischias ihpaſch-neks dſilwojot pats fawā muischā; buhſhot gan laikam tikaikahda muischlunga weeta.

— Un kas ta par muischu, kur zitreis, kā teizat, pee teem paſcheem ī. B. bijat weetā? es waizaju, gandrihs jau ko paredſedams.

— J. muischā, man atteiza.

— Peetika man ar to. Walodas pagreeſās mums atkal uſ zitam lahdam leetam.

Var siāu.

Wifās latweeschu grahmatu bodes dabujami schahdi
ta pafcha fazeretaja rakstu darbi:

Schis un tas. Dzejoli. I. krähjums. Maksa 20 kāp.

Wehl kas. " II. " " 20 "

Tauns kas. " III. " " 20 "

Aineida. I. dseedajums. " 25 "

Latweeschu Indrika Kronika, kas jan ispirkta, turpmāk isnahks otrā, pahrlabotā isdewunā.

